

POLİTİKA GÜNDEM

TC devleti imha ve ırkçı politikasını sürdürüyor!

Halk kitlelerinin gerçekleri görmesi, bizlerin olguları, olayları inceleme, çözümlene ve onlara taşıma çabamıza bağlıdır. **Sayfa 3**

POLİTİK-GÜNDEM

“Kurtlar Sofrası”na rağbet yok

AKP hükümetinin “Alevi açılımı” çerçevesinde organize ettiği Alevi İftarı, Alevi örgütleri tarafından protesto edildi. **Sayfa 9**

ENTERNASYONAL

Federal Nepal Cumhuriyeti

Nepal'de yayınlanan Red Star (Kızıl Yıldız) dergisinin 2. sayısından çevirdiğimiz yazıyı güncelliği nedeniyle sizlerle paylaşıyoruz. **Sayfa 10**

İŞÇİ-KÖYLÜ

Demokratik Halk İktidarı İçin

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttmail.com

Sayı: 09

*Yıl:1 * 25 Ocak-7 Şubat 2008 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1307-878X

ETKİNLİK

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri'nin katkılarıyla düzenlenen ve Pınar Sağ, Sadık Gürbüz, Mehmet Ekinci, Aynur Haşhaş, Grup Keops'un katılacağı gecede buluşalım.
Tarih: 10 Şubat 2008
Saat: 14.00
Yer: Salon Figaro
Hürriyet Mh. Dr. Cemil Bengü
Cd. No: 37/5-6 Çağlayan

Toplumsal muhalefet sokakta adalet arıyor!

4 yıldır direnen Sinan Köylüleri

“Bu topraklar ya ekmek kapımız olacak ya da mezarımız!”

Ağaya karşı başlattıkları direnişleri 4. yılını dolduran Sinan köylüleri mücadelesine devam ediyor. 4 yıl içinde Ankara, İstanbul ve Diyarbakır'da çeşitli eylemler yapan, jandarma ve ağanın eşkiyalarının saldırılarına maruz kalan Sinan köylülerini okurlarımızla buluşmak için gittiğimiz Diyarbakır'da ziyaret ettik. **Sayfa 2**

Operasyonlar durdurulsun!

Sınırötesi protestoları devam ediyor...

Bir süredir sınırötesi hareketle birlikte sınır içinde de yoğunlaştırılan saldırılara karşı protestolar devam ediyor. Aralarında Partizan, DTP, ESP, HKM, Kaldıraç vb. kurumların bulunduğu eylem birliği tarafından çıkarılan bildirimler ortak bir şekilde İstanbul'un birçok semtinde yaygın bir şekilde dağıtılırken DTP ise saldırılara karşı örgütlediği eylem takvimini kamuoyuna açıkladı. **Sayfa 6**

Okuyamıyorsan, kocaya git!

“Kocaya gitmeyeceğiz!”

9 Ocak günü gazetelere bir haber düştü. Burjuva basının magazin eklerinden, reklam sayfalarına, oradan 3. sayfa haberlerine kadar kadının çeşitli şekillerde aşağılandığını, bir mal gibi kullanıldığını, sudan nedenlerle (geçerli olsa ne olacaksa!) katledildiğini vs. okuyoruz. Bu kadarı da olmaz dedirten sorunlara yeni “bu kadarı da olmaz”lar ekleniyor her seferinde. **Sayfa 12**

Halk kitleleri huzursuz!

Üzerinde yaşadığımız topraklara yakından bakınca halk kitlelerinin huzursuzluğunu, devlete olan güvensizliğini, bunu ifade ediş tarzlarını görmemek mümkün değil. Toplumda kendiliğinden bir kaynaşma, gittikçe genişliyor. SSGS gibi halkın sağlık hizmeti alma hakkını ortadan kaldıran yasalara, sınır ötesinde ve berisinde Kürtlere yönelik saldırıya, TEKEK gibi binlerce işçi ve köylümüzün ekmek yediği kuruluşların satış kararlarına, Ermeni gazeteci olan Hrant Dink'in gerçek katillerinin ortaya çıkarılmamasına, türban tartışmalarına, Alevileri düzene yedekleme planlarına vb. karşı toplumsal muhalefet sokaklarda kendini ifade ediyor. Bu ifade edişte devrimcilerin direkt ve ciddi

Hareketi örgütleyelim!

bir müdahalesi olmasa da, kendiliğinden ya da reformist önderliklerin etkisi altında olsa da toplumsal muhalefetin yükselişi görmezden gelinemez boyutlardadır. Son birkaç ay içerisinde yüzbinlerce insan çeşitli vesilelerle mitinglerde, basın açıklamalarında, eylemlerde biraraya geldi, taleplerini haykırdı. “Bu halktan birşey olmaz” diyerek, “neden Arjantin olamıyoruz?” sorusuna yanıt arayanlara yanıt oluyor bu halk. Mesele ayağa kalkan, sokaklara çıkan muhalefetin yalnızca takipçisi, katılımcısı olmak değil, bu hareketleri ileri doğru yönlendirmek için kitlelerin içinde olmaktadır.

Adalet kimin için?

Son birkaç yıldır ülke gündemini sarsan gelişmelerden sonra yaşananlar hukuk, adalet gibi kavramların bir kez daha sorgulanmasına neden oluyor.

Çıkarılan Terörle Mücadele Yasası, yeniden düzenlenen TCK, “Polis Vazife ve Salahiyetleri Kanunu”nun yasalama ile devlet yetkililerine geniş hareket alanı yaratılırken toplumsal dinamiklerin zincirlenmesi hedefleniyordu. Bu yasalar ve düzenlemelerle birlikte her türlü hak ihlali ve anti-demokratik uygulama meşrulaştırılırken, hak ve özgürlükler mücadelesi yasadışı ilan ediliyor. **Sayfa 9**

İkinci Susurluk'un başrolünde

Çalışma Bakanlığı var!

Balıkesir'in Susurluk İlçesi'nde faaliyet yürüten Yörsan Gıda Maddeleri AŞ'de 6 Aralık'ta Tek Gıda-İş Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle önce 70 işçiyi işten atan patron, sendikanın üyelik çalışmalarını devam edince 32 işçiyi daha işten attı. **Sayfa 4**

Ölümler altın takmaz

Bu madenciler de nereden çıktı?

İzmir'in Menderes İlçesi Efemçukuru Köyü'nde uluslararası altın tekeli Eldorado Şirketi'ne bağlı Tüprag Altın Madencilik Limited AŞ'nin altın arama faaliyetleri yürütme isteği, tartışmaları da beraberinde getiriyor. **Sayfa 5**

İşçi köylü'den

Hepinizin bildiği gibi, devrimci yayınlar üzerinde devletin baskısı, terörü süreklidir. 1980 AFC'siyle

birlikte ortadan kaldırılan, cuntanın terörüne maruz kalan kurumlarımızdan biri de kuşkusuz devrimci, sol içerikli yayınlar olmuştur. **Sayfa 2**

Sınıfsal Yaklaşım

Dipten gelecek dalgayı yüzeyde büyütme

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

“Ya bir yol bulacağız, ya da bir yol açacağız!”

Sayfa 4

Pusula

Devrim kavgasına yaşamını armağan edenler ölümsüzdür!

Sayfa 11

Evensel Bakış

Ortadoğu halkları emperyalizmin atlama tahtası olmayacak!

Sayfa 13

Sinan köylülerinin topraklarını elde etmek ve yeniden ekim yapmaktan başka yapacakları bir şey yok. Çünkü yaşam kendilerinden bu tercih hakkını alalı çok olmuş. Bu yıl onlar için artık dönüm noktası. Ya tası tarağı toplayıp köyü topluca terk edecekler ya da bahar aylarında sonucu ne olursa olsun tarlaları sürmeye başlayacaklar.

Sinan köylüleri:

“Bu topraklar ya ekmek kapımız olacak ya da mezarımız!”

Topraklarını ellerinden alan ağaya karşı başlattıkları direnişleri 4. yılını dolduran Sinan köylüleri, haklı mücadelelerine devam ediyor. 4 yıl içerisinde Meclis görüşmelerinde bulunan, Ankara'da oturma eylemi yapan, İstanbul'da basın açıklamaları düzenleyen, Diyarbakır'da ellerinden alınan topraklara ağanın ekim yapmasına izin vermeden, jandarmanın ve ağanın eşkiyalarının silahlı saldırılarıyla karşı karşıya kalan Sinan köylüleri, geçtiğimiz haftalarda gazetemizi ziyaret ederek kendilerine verdiğimiz desteğe teşekkür ederek bugüne kadar yaşadıklarını anlatmışlardı. Bizler de **İşçi Köylü gazetesi** olarak Diyarbakır'daki okur toplantısının ardından Sinan köyüne giderek köylülerle yeniden buluşup, direnişte geldikleri noktayı konuştuk.

Diyarbakır Bismil'e bağlı olan Sinan köyü Batman'ın sınırında. Köyün girişinde yeni yapılmış mezarlık dikkatimizi çekiyor hemen. Daha önce de gazetemize haber olan mezarların hikâyesi oldukça uzun ve çetin bir mücadelenin öyküsü aslında. Evraklarda sahtecilik yapan ağa, köyün 300 yıllık mezarlığını düz alan göstererek devletten ödenek alıyor. Ödenek aldığı mezarlık dolunca yeni mezarlık için yer göstermediği gibi köylülerin gösterdiği yerlere de izin vermeyerek, eski mezarların üstüne yeniden cenaze gömülebileceğini söyleyerek köylülerle adeta alay ediyor. Sinan köylüleri de bunun üzerine ölen köylülerini köyün girişine gömerek ağaya yeni bir isyan bayrağı açıyor.

Köy kahvesinde çaylarımızı şudumlarken Tüm Köy-Sen Bismil Şube Başkanı Halil Duru ve 4 yıllık direnişin öncülüğünü yapan köylülerle sohbet başlıyoruz. “**Köylü milletin efendisidir**” diyerek her daim ruhları okşanan ancak köylünün köle edilmesini amaçlayan yasalardan, ağaları koruyan Meclis'ten, “**haklısınız, ama bu devletle başa çıkılmaz**” diye tavsiyede bulunanlardan çok çekmiş olan köylüler, en çok da feodalizmden şikâyetçi. Yaşadıkları sıkıntılarını feodalizme dayandığını ifade ederek “**bu ağaları hala başımızda tutanın feodal sistem ve eğitimsizlik olduğunu biliyoruz. Bunun için ağalık kalkacak feodalite bitecek, bizim sorunlarımız da bitecek**” derken, aslında “yüksek” tahsilli birçok insandan daha fazla eğitilmiş oldukları gerçeğini gösteriyorlar.

Direniş örnek oluyor!

Sinan Köyü ağası Reşit Sinan'ın toprakları nasıl ele geçirdiği ve yıllardır köylülerin sırtından nasıl zengin olduğunu daha önce de yazmıştık. Gasp ettiği toprakların dönümleri her geçen gün artarken aynı zamanda devletten ödenek almanın yolu da sürekli açık kalıyor Sinan ağasına. Öyle ki, ekim yapıl-

maya müsait verimli topraklar için devletten Doğrudan Gelir Desteği-DGD olarak milyonlarca (YTL) ödenek alan Sinan ağasının yatırımları ülke sınırlarını çoktan aşmış durumda. Sinan köylülerinin ifade ettiklerine göre Sinan köyünde gasp ettiği toprakları köylülere iade etmesi ağanın servetini hiçbir şekilde etkilemeyecek. **Ancak hem devletten aldığı/olacağı ödeneklerin kesilmesi hem de uzun ve erimli bir mücadelenin sonuna yaklaşan Sinan köylülerine bu kazanımı vermek demek feodalizmin ağırlığını koruduğu topraklarda Sinan köylüleri gibi haksızlıklara uğramış birçok köyün aynı mücadeleyi omuzlamak için yola çıkması demek.** Sinan köylüleri, köylülerin toprakları

üzerinden hak alma mücadelesinde gerçekten de **kritik** bir yerde duruyor. Sohbet esnasında hemen hemen bütün köylerde aynı sorunların olduğunu anlatan Sinan köylüleri de bunun farkında.

Direnmekten başka yol yok!

Kendileri gibi gasp edilmiş topraklarını geri almak için dava açmış olan yine Bismil'e bağlı Aslanoğlu köylülerinin mahkemelerini takip eden köylüler, onların hukuki yolla 5 bin dönümden fazla olan arazilerini kazanmalarının sevincini de yaşıyorlar. 1.700 dönüm daha toprak alması gereken Aslanoğlu köylülerinin kalan topraklarına bir an önce kavuşmalarının kendileri için de örnek olacağını söylüyorlar. Ancak kendileri açısından durum biraz daha farklı. Çünkü kendi toprakları on binlerce dönüm ve Reşit Sinan'ın 56 yıl önce Tapu ve Kadastro'dan kendi adına kaydettirmiş köylülere itiraz etmeleri için 10 yıl kadar süre vermiş, doğaldır ki köylülerin 4 yıl öncesine kadar bu yaşanan gelişmelerden haberi olmamış ve itiraz edememiş. Yani hukuki olarak bütün kapıları çoktan kapatılmış.

Kendilerine direnmekten başka bir yol kalmamış olan köylüler de, bu haklarını sonuna kadar kullanmakta kararlı.

Kahvedeki sohbetimiz köylülerin, direnişlerine her kesimin destek vermesi beklentisi içerisinde olduklarını ifade etmeleriyle köyü dolaştığımız esnada devam ediyor. 4 yıllık direniş boyunca yetersiz de olsa devrimcilerin ve demokratik kitle örgütlerinin destekleri de mücadeleye bağlılıklarını devam ettirmede önemli bir yer tutmuş Sinan köylüleri için. Her fırsatta bunun için teşekkürlerini sunuyorlar ve büyütülmesi gerektiğini ifade ediyorlar. Çünkü yine her fırsatta bildikleri bir gerçeğin altını çizerek açıklıyorlar. “**Bu mücadele böyle bir dönemde bizimle başladı, ama bizimle bitmeyecek. Çünkü ağalık bugün hala var. Dün de vardı, bugün şalvarları yok, altlarında son model arabalar, yurtdışında alınmış eğitimleri var. Buradaki evleri bile boş duruyor. Ama biz buradayız ve hala bize hükmetmeye çalışıyorlar. Bizim gibi binlerce köy var. Hepsinin başında takım elbiseli ağaları. Bizim kazandığımız haklar tüm köylerin ve köylülerin kazancı olacak. Bizim direnişimiz aslında onların direnişi. Onların başlatacağı direnişler bizim direnişimiz olacak**” derken birlikteliğin ve dayanışmanın önemine dikkat çekiyorlar.

Ağanın evi dışında iki katlı ev olmaz!

Sinan köyünü dolaşmaya çıkıyoruz. 4 yıl ekim yapılamayan tarlaların sınırları silinmiş, tarlaların sınırlarını ağaçlar ve büyük taşlar belirliyor şimdilik. Alan hakimiyetinin olduğu ve yine köyün girişinde bulunan bir noktada ise yıllardır büyük bir çadır bulunuyor. Çadır, tarlaların nöbetini tutan köylülerin barınması için kurulmuş. 4 yıldır her gün ve gece 3-4 kişi dönüşümlü olarak çadırdaki kalarak ağanın adamlarının tarlaları sürmesini ve ekim yapmasını gözetlemek ve engellemek için geceli gündüzlü nöbet tutulan kritik bir yer.

Ve hayvanların otladıkları daha doğrusu bugün otlayamadıkları geniş meralar. Dün hayvanların bolca karınlarını doyurdukları otlak alanlar bugün Sinan ağasının köylüleri çaresiz bırakmak için çakıl taşları doldurduğu, görünümü çirkin yerler haline gelmiş. 2000 nüfuslu köyde 180 hane bulunuyor. Köyde iki katlı iki tane ev mevcut. Bir tanesi Sinan ağasının artık boş olan evi diğeri yeni kat çıkmış ve yeni yapılmış bir betonarme. Nedenini sorduğumuzda tam da Kibar Feyzo filmiminin bunca yıldır neden döne döne seyredildiğini bir kez daha anlıyoruz. Dedi ki köylüler her yandan kıskaca almaya çalışan Sinan

İşçi-köylü'den

Gazetemizin dağıtım ağı üzerine

“Sosyal-demokrat görevlerin soysuzlaştırdığı zamanımızda, “canlı siyasal eylem”e başlamanın tek yolu, canlı siyasal ajitasyonlardır, bunu da, sık sık çıkan ve düzenli biçimde dağıtılan Rusya için bir gazetemiz olmadıkça sağlayamayız.” (Lenin, Ne Yapmalı)

Hepinizin bildiği gibi, devrimci yayınlar üzerinde devletin baskısı, terörü süreklidir. 1980 AFC'siyle birlikte ortadan kaldırılan, cuntanın terörüne maruz kalan kurumlarımızdan biri de kuşkusuz devrimci, sol içerikli yayınlar olmuştur. Bırakalım devrim propagandasını yapan yayınları, kitapları mizah dergileri dahi yasaklanmış, yakılmış, çalışanları tutuklanmış, işkenceden geçirilmişti. Bu terörün ardından yeniden devrimci yayınların çıkmaya başlayabilmesi için yıllar geçmesi gerekmişti. Toplumsal muhalefetin de katkılarıyla birlikte devrimci yayınlar bir şekilde tekrar çıkmaya başlasa da, baskı ve tehdit hiçbir zaman ortadan kalkmadı. 20 yıllık bir yayın geleneğine sahip olan **Umut Yayıncılık** için de bu uygulamalar toplatmalardan, bürolarımızın basılmasına, çalışanlarımızın gözaltına alınıp tutuklanmasından, yayın durdurma cezalarına kadar bir dizi şekilde yaşama geçti ve geçiyor. Bugün devrimci basının ve okurlarının ısrarlı çabalarıyla ve özverili çalışmalarıyla belli haklar elde edilmiş, gazetemize el koyma gibi uygulamalar azalmıştır. Ancak bu, bu tür uygulamaların hiç olmadığı ve olmayacağı anlamına da gelmemektedir. Çünkü baskı ve sansür bugün de sürüyor.

Son süreçte burjuva feodal büyük medya tekellerinin dağıtım şirketi olan Yay-Sat'ın gazetemizle birlikte tüm devrimci basına uygulamak istediği bir sansür saldırısıyla daha karşı karşıya bulunuyoruz. Geçen sayımızda **Doğan Dağıtım Satış ve Pazarlama A.Ş.**'nin devrimci basına dayattığı haksız uygulamayı yazmıştık. Devrimci yayınların karşılamasının mümkün olmadığı bu anlaşma dayatmasının devrimci basına yönelik yeni bir sansür uygulaması olduğu açıktır. Zira ticari olarak dahi düşünülse, 2000 adet verilen bir yayın için –hepsi satılsa dahi– fazladan para ödemek anlamına gelen bu “anlaşma” dayatması kabul edilebilir değildir. Bu nedenle hiçbir devrimci yayının bu yükü kaldırması mümkün değildir. Daha önce de devletin özellikle de Genelkurmay eliyle yürüttüğü Kürt basınına yönelik saldırı ve linç döneminde Gündem (ve diğer) gazetesini dağıtmama kararı alan ve böylelikle sansüre ortak olan Doğan Dağıtım, devrimci basına da sansürü bu şekilde uygulamaya karar vermiştir.

En nihayetinde Doğan dağıtım, ülkemizdeki sayılı burjuvalardan biri olan Doğan Holding'e ait bir kuruluştur. Dolayısıyla **devrimci basına yönelik düşmanlığı anlaşılırdır.** Asıl bizlerin bu durum karşısında ne yapacağı üzerinde durmak gerekir.

Bu saldırı karşısında aralarında işçi-köylü, Atılım, Kızılbayrak, Evrensel, Odak gibi devrimci yayınların temsilcilerinin ortak bir toplantı yaparak çeşitli kararları almaları olumlu bir adımdır. Bu adımın sonucunda Türkiye Gazeteciler Cemiyeti önünde bir eylem gerçekleştirilmiş ve bu sansür kınanmıştır. Bu yayınların merkezi yerlerde ortak gazete dağıtımını gibi çeşitli etkinlikler düzenlenecek. Bu tepkiler ve bu tepkilerin okurlarımızla buluşması önemli ve değerlidir. Ancak sansürü aşmanın esas yolu elden dağıtımların geliştirilip yaygınlaştırılmasından geçmektedir. Bizlerin en önemli dağıtım ağı gazeteyi sahiplenen okurları tarafından örülür. **Bu öylesine bir ağıdır ki, buna ne sansür saldırısı etkide bulunabilir ne de devlet baskısı...**

Bu noktada ilk devrimci yayın örneklerinin Rusya'da nasıl koşullarda çıktığı ve dağıtıldığı bizlere örnek olmalıdır. O dönemlerde ne dağıtım şirketleri vardı, ne de iletişim sistemi bu kadar gelişmişti. Ancak Rusya'da komünistlerin İzvestiya, Iskra ve Pravda gibi (bastırılacak matbaa bulamadıklarında her sayı bir matbaayı işgal ederek bastırdıkları) yayınlarını yine işçilerin ve profesyonel devrimcilerin çabalarıyla nasıl kitlelere ulaştırdıklarını ve devrimin örgütlenmesinde nasıl bir rol oynadığının örnekleri verilmiştir. Ya da o kadar uzaklara gitmeye de gerek yok, Umut Yayıncılık olarak Doğan Dağıtım Şirketi ile çalışmaya başlayalı on yıl dahi olmadı. Ancak daha önce çıkardığımız Yeni Demokrasi olsun, Özgür Gelecek olsun herhangi bir dağıtım şirketi tarafından değil, okurlarımızın özverili çalışmalarıyla dağıtım şirketinden onca kat fazla dağıtılıyordu. Zaten devrimci basının dağıtımını esas olarak okurları, gazetenin temsil ettiği anlayışı benimseyenler tarafından gerçekleştirilir. **Bu da daha yaratıcı ve özverili çalışmamız gerektiğini göstermektedir bizlere.**

Burjuvazinin bu “gayri resmi” sansür saldırısını aşmanın yolları tabii ki mevcuttur. Bizler işçi köylü okurları ve işçi köylü'nün anlayışını benimseyen devrimciler olarak gazetemize abone yapma üzerine bir hamle gerçekleştirilmelidir. Gazetemizin sağlıklı ve düzenli bir şekilde okurlarına ulaşmasının en doğru yöntemi budur. Bu nedenle tüm okurlarımız bu sansür saldırısına karşı gazetemizi daha fazla sahiplenerek gazetemize abone yapalım. Bugün ne Çarlık Rusya'sı koşulları ne de cuntanın ardından ilk yayınların çıktığı koşullar mevcuttur. Büyük mücadeleler sonucu elde ettiğimiz zemini iyi kullanarak gazetemizi sansüre inat, büyük medya tekellerine inat kitlelerle buluşturalım.

Gerek köylülerle yaptığımız sohbetlerde anlattıkları gerekse köyde gördüklerimiz bu ülke topraklarının ağalardan temizlenmediğini çok açık biçimde göstermektedir. **Reşit Sinanlı** özgülünde belirtilecek olursa, köylülerin Meclis'te milletvekilleriyle boğaz boğaza gelecek yaptığı görüşmelerde milletvekillerinin ifade ettikleri “**ağayı karşımıza almak istemiyoruz**” şeklindeki “**samimi**” itirafları, CHP yönetimi ve Genel Başkanı **Deniz Baykal**'ın ağaya isyan ettikleri için Sinan köylülerini huzuruna kabul etmeyişi, gerekse jandarmanın, polislin ağalardan beslenerek köylüye yaptığı zulüm ve baskı Sinan köylülerine gösterdiği gibi herkese göstermelidir bu gerçeği. Şimdi Meclis'te milletvekilliği yapan birçok kişiye daha önce köy ağası olarak tanıyan Sinan köylüleri, Meclis'e girdikten sonra bir umutla görüştükleri hemşerilerinden (**bir tanesi Tarım ve Köy İşleri Bakanı Mehdi Eker**) duyduklarını birleştirerek Meclis'in hükümünün olmadığını aslanın patron-ağa devletini korumak olduğunu söylüyorlar tereddütsüz. Bu nedenle uğradıkları haksızlıkların ortadan kaldırılması için ağaya karşı başlattıkları direnişin feodalizme ve patron-ağa devletine karşı da olduğunun farkına varılmasını özellikle istiyorlar.

ağası, köyde yeni ev yapılmasına izin vermemek insanların köyü terk etmesini sağlamak istiyor. Kimi evlerde iki üç kardeş eşleri ve çocuklarıyla birlikte yaşamak zorunda kalmış. Yeni ev yapılmasına izin verilmediği için “**en azından evlerimizi yenileyerek ikinci ya da üçüncü katı çıkaralım**” deniliyor. Ağanın verdiği cevap gerçekten de dikkate değer. “**Köy yerinde ağanın evi dışında hiçbir evin iki katlı olması kabul edilemez**”miş.

Kısacası Sinan köyünde gördüğümüz ve göreceğimiz, duyduğumuz/duyacağımız her şey köylülerin direnişi ve direnişi engellemeye dönük... Köyün girişine yakın bir yerde bulunan Jandarma Karakolu da dâhil! Çünkü karakol öyle çok uzun yıllardır bulunmuyor bu köyde. Ne zaman ağaya karşı köylüler birliğinde seslerini duyurmaya başlamışlar, ne zaman ağanın paralı eşkıyalarla köylüleri istediği noktaya çekemeyeceği anlaşılımsı o zaman devreye devletin kolluk kuvvetlerini ağanın arkasına almak gerekmiş.

4 yıldır direnişlerini yakından takip ettiğimiz, röportaj yaparak, köylüleri dinleyerek yanlarında olmaya çalıştığımız Sinan köylüleri kararlılıklarından bir şey kaybetmeden yola devam ediyorlar. **Ölümü göze alıp kazanana kadar devam edeceklerine dair hep birlikte edilmiş yeminlerini bozmaya hiç niyetleri yok.**

TC devleti imha ve ırkçı politikasını efendilerinin emrinde sürdürüyor!

Emperyalizmin bölgedeki ileri karakollarından biri olan TC'nin bugüne kadar ezilen Kürt ulusuna, devrimcilere, komünistlere ve emekçilere karşı izlediği politika bütün çıplaklığıyla orta yerde duruyor. Aleni olan bu tabloda vahşet, yoksulluk, sefalet, ırkçılık ve şovenizm görüntüleri vardır. Bu bir abartı değil, yapılan yargılı ve yargısız infazlarda tarihin çeşitli dönemlerinde Ermeni, Rum ve Kürtlere dönük uygulanan katliamlarla ortada olan bir gerçektir. Yine bunun yanısıra sınır tanımayan bir emek sömürüsü ile birlikte emperyalist tekellerin ihtiyacına göre şekillenen ekonominin yarattığı işsizlik ve yoksulluk tablosu da somut verilerle birlikte karşımızda durmaktadır.

Ülkemizde bu tablo yaşanırken, uluslar arası planda başını ABD emperyalizminin çektiği ve işbirlikçi ve usakların da sorgusuz sualsiz desteklediği ve de "terörizm karşı savaş" yalanlarıyla estirdikleri terörist saldırılar, hiçbir kural ve hukuk tanımamaktadır. Tek tek ülkelere dönük yapılan işgaller, saldırılar; yine emperyalist çıkarları gereği birçok ülkede yarattıkları iç çatışmalar yaşanan en çarpıcı örneklerdir.

Son günlerde gerçekleşen ABD Başkanı Bush'un Ortadoğu ziyaretleri ve TC Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün yaptığı bir takım ziyaretler de, bu planların diplomatik adımlarından başka bir şey değildir. Önce Bush'un yanına savaş bakanını da alarak yaptığı Ortadoğu turu, ardından da yine birçok Ortadoğu ülkesini kapsayan gezisiyle Gül, rolünü oynadı.

"ABD dünyanın her yanı ile ilgilenen bir makine!"

7 Ocak'ta Washington yolunda uçağına aldığı gazetecilerin sorularını yanıtlarken, ABD'ye övgüler yağdıran Gül, ("ABD bizim herhangi değil, en önemli müttefikimizdir. Türkiye-ABD arasındaki ilişkiler herhangi bir ülkenin ilişkilerinin çok ötesindedir"); ziyaretin ardından "Türkiye'nin kendi sorunları ile ilgili olarak ABD'den akıl almaya ihtiyacı olmadığını" kaydedip, "terör örgütü ile anlayacağı dilde konuşulur. Biz de bu dilde konuşmaya devam ediyoruz" değerlendirmesinde bulundu.

Yine ziyaret öncesi AKP Milletvekili Egemen Bağış yaptığı bir açıklamada ABD Başkanı George Bush'un Cumhurbaşkanı Gül'ün ziyaretinin 8 Ocak'ta olma-

Su açık ki, ABD'nin tüm telkinlerine TC'nin bölgede adı geçen devletlerle birlikte kurduğu ittifaka rağmen Irak Kürdistanı'nda her şey TC'nin istediği gibi gitmeyecektir. Yürüttüğü psikolojik savaşa, dağlara yağdırdığı bombalara ve kurduğu tüm karşı devrimci ittifaklara karşın bu yine de böyledir. Çünkü; bir halk vurmakla-kırmakla yok edilemez. Tam aksine daha büyük yeni muharebeler için kin ve öfkelerin daha çok birikmesine hizmet eder. Tarihin hafızası bunun böyle olduğunu göstermektedir.

si konusunda çok ısrarcı davrandığını ifade ederek, bunu "çünkü, Ortadoğu ziyaretinden önce bölgeyi, en iyi bilen liderlerden birinden dinlemek istedi. 8 Ocak'ta Sayın Cumhurbaşkanımızla görüştü. Birkaç saat sonra da Ortadoğu'ya gitti" demişti.

ABD'nin, dünyanın her yanı ile ilgilenen büyük bir makine olduğu sözleri ile efendisine methiyeler dizen Bağış, ayrıca Türkiye'nin, Ortadoğu ve Kuzey Afrika bölgesinde "demokrasi"nin ve "sivil toplum kuruluşları"nın güçlenmesi, kadının toplumsal hayatta daha fazla yer alması, serbest ticaretin gelişmesi için Büyük Ortadoğu Projesi'ne destek verdiğini de utanmazca savundu.

Saldırıları devam ediyor!

Uluslararası planda bu gelişmeler yaşanırken, ülkemizde ise bir yandan saldırılar hızından bir şey kaybetmeden devam ederken, diğer yandan da işçi-emekçi düşmanı yasalar vb.nin hayata geçirilme süreci de hızla işletiliyor. Tüm bu gelişmeler karşısında TC devletinin tutumu oldukça nettir. Örneğin, PKK'den istenilen ve dayatılan koşulsuz bir teslimiyettir. En de-

mokratik taleplere dahi kulaklarını tıkayan ve savaş çığırtkanlığı yapmaktan başka bir şey düşünmeyen TC başbakanının "Eve Dönüş" yasası söyleminden hareketle yeni "paket" yolda tartışmalarına katılmak bu gerçek tabloyla uyumlu bir değerlendirme değildir.

Şöyle ki; PKK'ye dönük, ABD, TC belli oranda KDP, YNK arasında ortaklığın yakalandığı bir dönemde sözü edilen "paketin" içinde neler olabilir? Doğrusu şu ana kadar görülen "teslim ol, olmazsan yok ederiz"dir. Bunun dışında Tayyip Erdoğan'ın "eve dönüş" yasası, muhalefetin ise "af yasası" dediği bir tartışma söz konusu. Ki bu tartışmanın içeriği de giderek daha bir netlik kazanıyor. Söylenen şey, aslında yürürlükte olan "Pişmanlık" Yasası'dır. Egemenlerin hedeflediği şey; bu yok sayma ve yok etme politikası eşliğinde var olan Pişmanlık Yasası'na yeniden bir işlev kazandırmaya çalışmaktır. Sözü edilen "pişmanlık" ya da "eve dönüş" yasası, reform kapsamını değil, ihanet kapsamını içermektedir.

Çeşitli konularda AKP'li Kürt kökenli bazı milletvekillerinin ve gazetecilerin televizyon kanallarında sürekli boy gösterme-

leri tesadüfi bir durum değildir, yürütülen bu politikaların bir parçasıdır. Yine egemen sınıf klikleri arasında süren çatışmanın zaman zaman daha bir şiddetlendiği bilinmektedir. Ama sorun Kürtler, devrimciler ve komünistler olunca, hepsinin aynı dilden konuştuğu da bir gerçektir. Aynı çöplükten beslenenlerin bu durumlarda aynı dilden konuşmaları anlaşılır bir şeydir.

Aynı vurgu uluslararası planda sağlanan desteğe de yapılıyor. Erdoğan-Bush görüşmesine yanında askerleri de götürmesi, Irak Kürdistanı'nda bulunan PKK güçlerine dönük operasyon konusunda tezkerenin çıkarılması, ancak bir yandan da A. Gül'ün "ABD'ye mi akıl danışacağız!" efenemeleri bu durumun kanıtıdır.

Daha önceki yazılarımızda da altını çizdiğimiz gibi, bu operasyon salt PKK'nin askeri güçlerine dönük değildir. DTP'ye dönük yürütülen kapsamlı saldırılar bunun en somut kanıtıdır. Egemen sınıfların bu pervasızca tutumları bir plan dahilinde önümüzdeki süreçte de devam edecektir. Sınırdan yapılan yığınak ve operasyonlar bir yandan gerillanın kış sürecinde yapacağı hazırlıkları sınırlamayı hedeflerken, diğer yandan bu hazırlıklar baharla birlikte yürütülecek kara operasyonlarının işaretini de içermektedir. Tabi ki olayın psikolojik savaş boyutunun da asla gözden kaçırılması gerekir.

Tüm bunların yanı sıra egemen sınıflar şimdi de önümüzdeki süreçte yapılacak olan yerel seçimlerin hesabını yapmaktadır. DTP'nin elinde olan belediyelerin bazılarını kazanmayı planlayan yürüttükleri psikolojik savaşa yeni propaganda araçları eklemeye çalışmaktadırlar. Sınır ötesi hareketi yakından takip eden kimi "gazeteci"lerin yaptıkları haberler ve televizyon ekranlarından bizlere yansıyanlar da bu psikolojik savaşın bir başka boyutunu oluşturmaktadır.

AKP'nin bölgedeki etkinliğini dikkate aldığımızda egemen sınıflar Kürt illerinde daha çok AKP aracılığıyla bu politikayı hayata geçirmeye çalışacaklardır. Tayyip Erdoğan'ın "partimizde yetmiş aşkın Kürt orijinli milletvekili vardır" açık-

lamasının bir amacı içerdiği açıktır. Bu milletvekillerinden bazılarının sıkça bölgeye ilişkin açıklamalar yapmaları da yürütülen bu politikaların bir parçasıdır.

Egemen sınıf sözcülerinin "askeri tedbirleri destekleyen ekonomik, sosyal vb. tedbirlerin de alınması gerektiğine" dair yaptıkları açıklamalar özünde yeni şeyler değildir. Bu konuda bugüne kadar ortaya koydukları icraatlar bir anlamda gelecekte neler yapabilecekleri konusunda da bize bir fikir vermektedir. **Bugün açısından egemenlerin kilitlendikleri nokta devlet terörüdür.** Militarist politikalara dönük çıkarılan yeni yasalar silahlanmaya ayrılan ekonomik kaynaklar bunun açık ve ikna edici göstergeleridir.

Bu ziyaretlerde de ortaya çıkan ve özellikle son dönemde daha bir geliştirilmeye çalışılan TC-İran-Suriye ilişkisinde Kürt düşmanlığı önemli bir yer teşkil etmektedir. Tabi ki bu değerlendirmeleri onların sınıf nitelikleriyle birlikte ele aldığımızda her şey daha yerli yerine oturacaktır.

Şu açık ki, ABD'nin tüm telkinlerine TC'nin bölgede adı geçen devletlerle birlikte kurduğu ittifaka rağmen Irak Kürdistanı'nda her şey TC'nin istediği gibi gitmeyecektir. **Yürüttüğü psikolojik savaşa, dağlara yağdırdığı bombalara ve kurduğu tüm karşı devrimci ittifaklara karşın bu yine de böyledir.** Çünkü; bir halk vurmakla-kırmakla yok edilemez. Tam aksine daha büyük yeni muharebeler için kin ve öfkelerin daha çok birikmesine hizmet eder. Tarihin hafızası bunun böyle olduğunu göstermektedir.

Tüm bunlara karşı içerde ve dışarıda yapılan operasyonlara karşı çıkmak, bu yönlü pratik tutumlar geliştirmek güncel bir görevdir. TC'nin son saldırıları önümüzdeki süreçte yapılacak olan daha büyük askeri saldırıların, tutuklamaların, yasaklamaların habercisi niteliğindedir. Bu konuda egemen sınıfların arasında tam bir fikir birliği söz konusudur. Kısacası **egemen sınıfların izlediği siyaset her alanı kuşatma ve teslim almaktır.** Bu gerçeği görmek ve bu gerçeğe uygun olarak pratik tutumlar geliştirmek tüm ilerici ve devrimci güçlerin görevidir. Halk kitlelerinin gerçekleri görmesi, bizlerin olguları, olayları inceleme, çözümleme ve onlara taşıma çabamıza bağlıdır. Bu çabayı harcamayalım. Göreceğiz ki kitleler gerçekliği kavradığında önünde durulamayacak en büyük devrimci güç haline gelecektir.

Sınıfsal Yaklaşım

Dipten gelecek dalgayı yüzeyde büyütme

Proletarya Partisi bundan yaklaşık bir sene önce başarıyla gerçekleştirdiği 8. Konferansı'nın, "Önümüzdeki Süreçte Politik Yönelim ve Taktikler" içerikli gündemini, yukarıdaki başlıkla karar (no 29) altına alıyor ve şu değerlendirmelere yer veriyor:

"Gelinen aşamada, kitlelerin düzenden beklentisinin kalmadığı ve kendi geleceklerine hükmetmek için harekete geçme noktasında bir arayış içerisine girdiklerine dair bir tespit yapabilmek mümkün değildir. Yukarıda özetlediğimiz panaroma içerisinde, giderek ağırlaşan tablonun ezilenler cephesini oluşturanlar, toplumsal kanamayı yer yer hareketlenerek kaynaşmaya dönüştürmektedir. Ne var ki bu kaynaşmanın kitle eylemlilikleri boyutuna yüzünü iktidara çevirecek bir hareket düzeyine varamadığı, derelerin ırmaklarda buluşmadığı, kendi-

liğinden oluşan kimi ırmakların ise denizlere açılma perspektifi taşımadığı açıktır.

Elbette bu gerçeklik değişecektir. Hiçbir hareket sabit, tekrara mahkum bir düzlemde ilelebet var olamaz; değişerek, değiştirerek, aşındırarak, parçalayarak belirin bir sonuca doğru ilerler. Marksist-Leninist-Maoistler yığın hareketinin tarihsel akışı hakkında açık, ispatlanmış görüşlere sahip oldukları ölçüde geleceğin rengarenk, karmaşık, sayılmayacak denli kanalıdan bahsedildiği yerde ana akışı tespit edecek güce, kudrete sahiptirler. Bu özellik onları kaçınılmaz olarak devrimin kumandasına oturtur. Akışa doğru bir yön vermek, onun ana yönünü saptamak, belirleyici yanını kavramakla mümkündür. Bu sorumluluk en basit ifadeyle, ağırdır. Sorumluluğun ağırlığı kadar partimizin ideolojik-politik-ör-

gütsel sorunları, düzeyimizin geriliği de işimizin zorluğunu belirlemektedir."

Geçen bir yıl, siyasal, ekonomik ve sosyal alanda önemli gelişmelerin yaşanmasıyla beraber, çelişkileri derinleştirmiş, toplumsal kanamayı artırmış ve 2008'e doğru kaynaşmanın dozunu yükseltmiştir. İkinci kez işbaşı yapan AKP eliyle geliştirilen kapsamlı saldırılar ile sendikal ihanet çemberinin uzun yıllardır basıncı altındaki işçi ve emekçi kitleleri, eskisi kadar rahat yola getirilecek, öfkeli kolay biçimde boşaltılabilecek durumda değildir. Bu durum, işçi ve emekçi cephesinde, kitle eylemleri ve direnişlerine açılan bir süreci işaret etmektedir.

Bunun için gündemdeki SSGSS yasa tasarısı ile TEKELE özelleştirmesine karşı mücadele kapsamında son haftalarda geliştirilen eylemlerle ortaya çıkan potansiyel son derece önemlidir. Bu potansiyeli değerlendirebilmenin koşulları, son yıllarda hiç olmadığı kadar olgunlaşmış durumdadır. Bunun başlıca sebebi, ekonomik ve toplumsal koşulların giderek ağırlaşması nedeniyle emekçi kitlelerin yükselmesi ve işsizlik oranının yükselmesidir.

Diğer yandan, devlet ve pat-

ronlarla işbirliği ayyuka çıkan sendika ağalarının teşhir olmuşluğuna paralel, işçi ve emekçilerin çözüm gücü olan gerçek eylem biçimi ve silahlarını kullanma talepleri ile hareket etmeye başlamalarıdır. Bu durumda, 2007 içinde gerçekleşen ve çoğu yerel düzeyde olmasına karşın etkili olan grev, eylem ve direnişler ile (Örneğin Novamed, Tuzla Deri, Akyl, THY, Tuzla Tersaneler vd.) nihayet ülke sathına yayılarak bütün işkollarını etkileyen Telekom grevi önemli bir rol sahibidir.

İşçi ve emekçi kitlelerinin, SSGSS yasa tasarısına, özelleştirmelere ve önümüzdeki süreçte yapılacak diğer saldırılara karşı örgütlenilmesi ve çeşitli eylemlerle (buna genel direniş kapsamındaki daha üst boyutlu eylemleri de ilave edebiliriz) mücadeleyi yükseltebilmesi çok kolay olmayacaktır. Böylesi bir gelişim sürecini engellemek için düzenin oluşturduğu engeller ve kurduğu mekanizmaların uzun yıllardır (tarihte de çok az) aşılamamış olması da, meselenin zorluk derecesini yeterince ortaya koymaktadır.

Kitle mücadelelerinin genel anlamda önünü açmak, gelenekselleşme yolunda adımlar atmak ve politik iktidar mücadelesinde

kalıcı mevziler yaratmak perspektifiyle, halk savaşına hizmet edecek bir çerçevede ele alınması gereken bu meselenin kendiliğinden gelişecek hareketlere bel bağlanarak çözülemeyeceği açıktır. Sorun tam da burada ortaya çıkmakta, sınıf bilinçli işçilerin buldukları alanlarda süreçte müdahil olmaları gerekmektedir.

İşçi sınıfının büyük bölümü örgütsüzdür. Sendikal sınıf hareketi, konfederasyonlardan başlayarak yukarıdan aşağıya ihanet çukuruna gömülmüştür. Bu ihanet batağının dışında kalan az sayıda sendika ve şubeler ile son süreçte oluşturulan platform vb. oluşumlar açısından ise sorunlu ve parçalı duruş devam etmektedir. Dolayısıyla bir yandan ihanet çemberini kırmak için yüklenmek, diğer yandan parçalı hale son vererek sağlam bir duruş örgütlemek gerekmektedir.

Süreç, bugün başlayıp yarın bitecek gibi değildir. Gündeme var gücümüzle yüklenmekle beraber, sorun daha geniş bir perspektif ve uzun vadeli bir program çerçevesinde ele alınmalıdır. Aksi halde, politik bilinç kazandırılmayan eylemlilik süreçlerinden geriye, istatistik bilgileri dışında herhangi bir şey kalmaktadır.

Daha geniş bir perspektif ve uzun vadeli program denilince, hiç kuşkusuz SSGSS için oluşturulan platformu ya da özelleştirme vd. saldırılar için benzer nitelikte oluşturulabilecek platformları kastetmiyoruz. Bu tip platformların, belli talepler çerçevesinde ekonomik-demokratik temelde şekillenmesi tabiidir. Ancak bu platformlar ile harekete geçirilecek kitlelere götürülecek propaganda ve yürütülecek mücadele ve örgütlenme faaliyetindeki perspektif derinlikler söz konusu olan.

Bu yaklaşım, sendikal alan platformu dahil -ki sınıf sendikacılığının gereği budur- işçi ve emekçi kitlelerine politik bilinç aşılmasını hedeflemelidir. Bu çalışma yapılmadığı sürece, bugüne kadar olduğu gibi, genellikle herkes sıra kendi işletmesine geldiğinde özelleştirmeye direnecek, kendi ücretine düşük zam olduğunda greve çıkacak, sadece kendi koşullarıyla ilgili taleplerini seslendirip direniş yapacak, ancak özellikle de sınıfın dışındaki politik meselelere hiç ama hiç ilgilenmeyecektir.

Marks'ın, "İşçi sınıfı devrimcidir ya da hiçbir şey değildir." (Marks-Engels, Bütün Eserler, Cilt 3, sf. 240) derken kast ettiği budur!

İkinci Susurluk'un başrolünde

Balıkesir'in Susurluk İlçesi'nde faaliyet yürüten Yörsan Gıda Mamulleri AŞ'nin 6 Aralık'ta Tek Gıda-İş Sendikası'na üye oldukları gerekçesiyle 70 işçiyi işten atmasının ardından sendikadan üyelik çalışmalarını devam ettiren işçi sayısı 112'yi buldu. Atılan işçilerin sayısının artmasıyla başlayan gerginlik 8 Aralık'ta işten atılmaların 350'yi bulmasıyla devam etti. İşten çıkarılan işçiler ilk atılmalarıyla birlikte fabrika önünde beklemeye başladı. Toplam 380 işçinin çalıştığı fabrika ise 30 işçiyi üretime devam ettirmeye çalışıyor.

Fabrikadan ilk atılmaları başladığı dönemde bir açıklama yapan DİSK Genel Sekreteri **Musa Çam** Yörsan Fabrikası Yönetim Kurulu'nun, ürünlerini Amerika'dan Japonya'ya kadar ihraç etmekle ve bölgelerinde vergi rekortmeni olmakla övündüğünü söylemiş ve devam eden günlerde işçilerin başlatacağı direnişin sinyalleri-

ni vermişti.

Susurluk'ta fabrika önünde bekleyerek fabrikaya yeni işçilerin alınmasını engellemeye çalışan Yörsan işçisi, sendikali olarak işe geri dönmek için gün sayarken eylemlerine ise Ankara'da **Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı** önünde devam ettiriyor. Direnişin başlamasıyla birlikte işverenin yeni işçiler alması ve sendikaya üye olanların sayısının daha da artmasıyla birlikte atılan işçilerin sayısı da 400'e yükseldi. 150 işçi fabrika önündeki çadırdaki bekleyerek fabrikayı sahipsiz bırakmazken 250 işçi 16 Ocak'ta Çalışma Bakanlığı, AKP ve TBMM ile görüşerek anayasal haklarını kullandıkları için kendilerine dayatılan süreci anlattılar.

Bakanlık binasının önüne gitmelerine önce izin verilmeyen Yörsan işçilerinin kararlılığı, polis barikatının bakanlık binasının önüne kadar gerilemesini sağladı. Basın açıklamalarını

ÇALIŞMA BAKANLIĞI VAR!...

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı önünde yapan işçiler "**Biz çocuklarımızı onurlu bir gelecek bırakacağız**", "**YÖRSAN işçisi yalnız değildir**", "**Yörsan, emeğe düşman. Yörsan Fabrikası'nda 400 işçi sendika üyesi oldukları için işten çıkarıldı. Sessiz kalmayın. Yörsan ürünlerini tüketmeyin**" vb. dövizleri taşıdı. "**İnadına sendika inadına mücadele**", "**Yaşasın YÖRSAN direnişimiz**", "**Direne direne kazanacağız**" sloganlarını da sık sık atan işçiler, düdüklararak Bakanlık protestosunu yaptı.

Bakanlık önünde işçilerin sendikalaşma ve 55 günlük direnişlerini anlatan Tek Gıda-İş Genel Başkan Yardımcısı **Gürsel Köse**, altı aydan beri sendikal örgütlenme mücadelesi verdiklerini, işçilerin tek isteklerinin insanca çalışma koşulları ve insan gibi yaşanacak ücret olduğunu dile getirdi. İşverenin, 6 Aralık'ta 296 işçiyi geriye dönük sigorta ettirerek, işyerinde 597 işçi çalışıyormuş gibi gösterdiğini kaydeden Köse, anayasal suç işleyen işverene, bakanlığın ve SSK'nın da göz yumduğunu ifade etti.

"**Suçsuz: Anayasal hakkımızı kullandık, sendikamıza üye olduk. Suçu: Yörsan işvereni. Anayasa ve yasaları çiğnedi, iş-**

ten attı! Yaşasın insan temel hakkı: Sendikal mücadelemiz. **Yörsan işçileri**" pankartı açan işçiler işveren ile birlikte hareket eden bakanlık, bürokratları ve AKP'yi protesto ettiler. İşçiler adına açıklama yapan Tek Gıda İş Genel Başkanı Mustafa Türkel, YÖRSAN'da sendikal hak ve hukuk kıyımının olanca hızıyla devam ettiğini söyledi. Türkel, işçilerin sendikalaşmak istediği için işten çıkarıldığını aktardı. Sorunlarla ilgili Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile yapılan görüşmelere değinen Türkel, "Sendikamızda Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı müfettişlerine durum ihbar edilmiştir. Temin edilen kayıtlar

üzerinde, usulsüzlük ve yasadışılığın tespit edilmesine rağmen, bakanlık görevlilerinin durumu tespitini gereği gibi yapmaktan ve haklı olanı ilan etmekten çekindikleri görülmektedir. Meseleyi yargıya itikal ettirerek sorumluluk üstlenmekten kaçındıkları gözlenmektedir" dedi.

Anayasaya göre herkesin kanun önünde eşit olduğuna vurgu yapan Türkel, bakanlık yetkililerinin görevlerini, kanuna uygun bir şekilde yapma zorunda olduklarını kaydetti. Türkel, işçilerin yeniden işe alınmalarını durumunda 8 Mart'ta Diyarbakır'da grevde olan Akyıl işçileri ile birlikte Ankara'da büyük bir eylem

düzenleyeceklerini söyledi. Türkel, doğacak sorunlardan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın sorumlu olacağını sözlerine ekledi. Çalışma Bakanlığı'nın sendikaya üye olan işçileri Yörsan işvereniye bildirmesi sonrası başlayan süreci ikinci Susurluk skandalı olarak değerlendiren işçiler bakanlık, bürokratlar ve işverenler arasındaki kirliliği açığa çıkarmanın da mücadelesini verdiklerini söylediler. Konuşmaların ardından işçiler Türk-İş Genel Merkezinde dinlenirken işçiler arasında oluşturulan bir heyet ise AKP Genel Merkezi ve TBMM'yi ziyaret ederek sorunlarını dile getirdi. (Ankara)

Tersanelerde ölümler ve yaralanmalar devam ediyor

Ağır çalışma koşullarının ve azgınca sömürünün hakim olduğu Tersaneler, birbiri ardına yaşanan "**iş cinayetleri**" ile adeta insan öğütme makinesine dönmüş durumda. İnsan öğütme makinesi Ocak ayının ilk haftalarında yine "**iş başındaydı**". **14 Ocak'ta** bir işçi yine bir "**iş cinayeti**"nde yaşamını yitirenken, **16 Ocak ve 18 Ocak'ta** gerçekleşen kazalarda da iki işçi ağır yaralandı. Tuzla'da bulunan **Sedef Tersanesi**'nde çalışan bir işçi, güvenlik tedbir alınmaması nedeniyle yaşamını yitirdi. **19** yaşındaki **Onur Bayoğlu**, gemi ambarına düşerek yaşamını yitirdi.

14 Ocak günü, kuru yük gemisinin ambar kısmına demir izgara döşerken, kafasının üstüne düşen **Onur Bayoğlu** olayın ardından **GİSBİR Hastanesi**'ne kaldırıldı ve

burada yaşamını yitirdi.

Daha öncekielerde olduğu gibi, bu son "**iş cinayetine**" tepkiler de gecikmedi. **16 Ocak Çarşamba** günü Limter-İş ve TIB-DER tarafından yapılan açıklamalarla Bayoğlu'nun ölümü ve tersanelerde yaşanan sorunlar bir kez daha kamuoyuna duyurulmaya çalışıldı.

Limter-İş tarafından yapılan açıklamaya, sabah saat 7.30'da **Tuzla Gemi Tersanesi** önünde toplanılarak, **Sedef Tersanesi**'ne kadar yapılan bir yürüyüş eşliğinde gerçekleşti. Tersane önüne gelindiğinde, "**iş güvenliği ve yaşam hakkı istiyoruz**" yazılı bir pankart açan kitle adına açıklama yapan Limter-İş Genel Başkanı **Cem Dinç**, geçtiğimiz aylarda yaşanan ölümlerin ardından, sözde bölgede inceleme yapan Çalışma Bakanı Faruk Çelik'in, "müfet-

tişlerle baktık; tedbirler alınmış, sorun yok" dediğine hatırlatma yaptı.

16 Ocak'ta ise, tersanelerde bir iş kazası daha gerçekleşti. **GEM-SAN'da** çalışan **Gazi Akıllı** adlı işçi, yetersiz ışık ve yoğun kaynak dumanının etkisiyle, balans tankının içine düşerek, ağır yaralandı. Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılan **Gazi Akıllı**'nın hayatı tehlikesi devam ediyor.

Akıllı'nın durumuna ilişkin tepkilerin sürdüğü sırada, bir kaza haberi de Dersan Tersanesi'nden geldi. **Erkan Günal** adlı tersane işçisi 20 m. yüksekten düşmüş ve hastaneye kaldırılmıştı. Günal'ın beyininde hasar oluşmadığı, ancak bacalarında kırıklar, göğüs kısmında da ezilmeler meydana geldiği için, göğüs ve cerrahi bölümünde tedavi altına alınmıştı. (Kartal)

Kocaeli Üniversitesi'ndeki direnişçi işçilere gözaltı

Yeni yılla birlikte direniş geçiren **Kocaeli Üniversitesi** çalışanlarının direnişi, grev kırıcılığıyla, meşru zeminden koparılmaya çalışılıyor.

Patronun kıskırtmaları sonucu direnişçi işçilerin üzerine salınan grev kırıcılar, işçilere küfür ve hakaretlerle saldırarak, direnişi etkisizleştirmeye çalışıyorlar. Bu kıskırtmalardan biri de, **11 Ocak** günü gerçekleşmiş ve gerçekleştirilen provokasyon sonucu, grev gözcüleri ve grevdeki 20 işçi bölgeye gelen jandarma tarafından gözaltına alınmıştır.

Grev kırıcılardan birinin, grev gözcüsüne ve orada bulunan diğer işçilere hakaret ederek, üzerlerine yürümesi ile başlayan kıskırtma, işçilerin karşı koymasıyla arbedeye dönüşmüştür.

Yaratılmak istenen ortamın sağlandığını gören patron ise jandarmayı çağırarak,

grevci işçilerin gözaltına alınmasını sağlamıştır. Gözaltına alınan işçiler ertesi gün serbest bırakılmışlardır.

Grevdeki işçilerin üye olduğu **OLEYİS** Sendikası tarafından konuya ilişkin yapılan açıklamada, saldırıların başından beri işçilerin sendikali olma hakkının ortadan kaldırmaya dönük olduğu ve bu örgütsüzleştirme saldırısında başrol oynayanların ise, "bilim yuvası" olması gereken üniversitenin, rektörlüğü ve yöneticileri olduğu vurgulandı. Açıklamada ayrıca, grevin işçiler açısından vazgeçilmez bir silah olduğuna ve işçi sınıfının bugüne kadar kazanımlarının, ölümüne direnişlerle elde edildiğine dikkat çekildi ve "**Tüm yıldırmalara rağmen işçi sınıfının kanı-canı pahasına elde ettiği grev hakkını, işçi sınıfı tarihine ve mücadele geleneğine yaraşır şekilde, zaferle noktalayacağımıza inancımız tamdır**" denildi. (Kartal)

grevci işçilerin gözaltına alınmasını sağlamıştır. Gözaltına alınan işçiler ertesi gün serbest bırakılmışlardır.

Arçelik işçileri:

"Davamız ekmek davasıdır!"

Tuzla'da bulunan **Arçelik Fabrikası**'ndaki ambar işçileri, iş anlaşmalarının fesh edilmesine karşı **2 Ocak'ta** başlattıkları direnişi sürdürüyorlar. Nakliyat-İş üyesi olan **160** işçi, çalıştıkları taşeron firma **Yıldırım İnşaat**

Yükleme Boşaltma Limited Şirketi'nin kendilerini sendikadan istifa ettirmeye zorladığını belirttikler. Direnişin de bu baskıyla birlikte gündeme geldiğini söyleyen işçilerin fabrika önündeki bekleyişleri sürüyor. İşçilerin fabrika önünde kurdukları çadırdaki direniş sürerken, fabrika bünyesinde çalışan **2** bin kadar taşeron firma işçisi **Koç Holding** tarafından **Türk-Metal'e** aktararak, bunlara kadro hakkı tanındı.

Arçelik işçilerinin direnişine, çok sayıda sendika ve kurum zi-

yaretler gerçekleştirerek destek verirken, işçiler yaptıkları açıklamalarla eylemlerini kamuoyuna duyurmaya çalışıyorlar. İşten çıkarılan işçilerin üyesi oldukları Nakliyat-İş Sendikası da, üyelerinin durumuna ilişkin **18** Ocak

Cuma günü saat 15:30'da fabrika önünde bir basın açıklaması yaptı.

Direnişteki işçiler açıklamada "**Arçelik'te işçi kıymına Son-Yaşasın Arçelik Direnişimiz**" yazılı bir pankart açarak, sık sık "**Direne direne kazanacağız!**", "**İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!**", "**Davamız**

ekmek davasıdır!" vb. sloganlar attılar. Çok sayıda dövizin de taşındığı açıklama, Nakliyat-İş Genel Başkanı **Ali Rıza Küçükosmanoğlu** tarafından yapıldı.

Küçükosmanoğlu, işçilere karşı yapılan haksızlığa karşı koymak için geldiklerini belirterek başladığı konuşmasını, "**Koç Holding milyonlarca doların olabilir, ancak senin karşında işçi sınıfı var**" sözleriyle sürdürdü.

İşçilerin zorla üye yapıldığı Türk Metal Sendikası'nın sarı sendika olduğuna da vurgu yapan Küçükosmanoğlu, taşeronluk sisteminin örgütsüzlüğü artırdığına da dikkat çekti. Yaklaşık 250 kişinin katıldığı açıklama, bu direnişin er geç başarıya ulaşacağını belirtti ve atılan sloganlarla son buldu. (Kartal)

Akdeniz Kargo'da işçiler kazandı

Pınarbaşı'ndaki **Akdeniz Kargo Şirketi**'nde **TÜMTİS'e** üye olan **9** işçi, **13 Ağustos 2006** tarihinde işten çıkarılmıştı. İşe sendikali olarak geri dönme talebi ile direnişe başlayan işçilerin mücadelesi 5. ayın sonunda sonuç verdi. **TÜMTİS** İzmir Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi **Cengiz Bildirici**, Akdeniz Kargo Şirketi'nin el değiştirdiğini, yeni patronla yaptıkları görüşmede, taleplerini kabul ettirdiklerini söyledi. Önümüzdeki günlerde patronla protokol imzalanacağını belirten Bildirici, "Sendika üyesi 9 arkadaşımız iş başı yaptı. Önümüzdeki günlerde de toplu sözleşme masasına oturacağız" dedi. Bildirici, 5 ay süren direnişi başarıyla bitirdikleri için büyük bir sevinç içinde olduklarını ifade ederek, tüm işçileri örgütleyinceye kadar örgütlenme faaliyetlerini sürdüreceklerini söyledi.

İşçiler kararın ardından, "**Akdeniz'de kazandı**" sloganlarıyla iş başı yaptı. (H. Merkezi)

Acerer işçileri grevde kararlı

Gebze'de bulunan **Acerer Döküm Fabrikası**'nda çalışan **25** işçi, TİS görüşmelerinin sonuç vermemesi üzerine **25 Aralık'tan** beri grevdeler.

Belçika ve Almanya gibi Avrupa ülkelerine ihracat yapan firma, TİS görüşmelerinde işçilerin taleplerini karşılamadaki ısrarını sürdürürken, fabrikada çalışan **25** sendikali işçi greve çıkma kararı almıştı.

Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi olan işçiler, ikişerli ekip halinde bekleyişlerini sürdürürken, çevredeki fabrikalarda çalışan işçiler de iş giriş çıkışlarında direnişçi işçilere destek veriyorlar.

Fabrikada çalışan **12** kişiye ise şu günlerde ücretsiz izin verilmiş ve fabrika üretimini durdurmuş durumda. (Kartal)

Emekçinin Gündemi

"Ya bir yol bulacağız ya da bir yol açacağız!" Hannibal*

Aralık ayı başlarında çeşitli demokratik kitle örgüt ve kuruluşlarının (50'ye yakın) bir araya gelmesi ile ismi "**Herkesin Sağlık Güvenlik Gelecek Platformu**" olan bir platform kuruldu. Bilindiği gibi AKP hükümetinin "**Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası**" geçen sene TBMM'de kabul edilmişti. Anayasa Mahkemesi bir dizi maddesini iptal edince önce **1 Temmuz 2007**'ye sonra **1 Ocak 2008**'e ertelendi. AKP hükümeti şimdi veto edilen kanundan da kötü bir tasarıyı Meclis'ten geçirmeye çalışıyor. Önümüzdeki günlerde TBMM Plan ve Bütçe Alt Komisyonu'nda son hale getirilmesi planlanan ve hızla geçirmeye çalıştığı işçiyi-emeççiyi, köylüyü dahası topyekün

halkı daha fazla yoksullaştırma ve tamamen güvensiz bir yaşam dayatan yasaya karşı oluşturulan Platform, kuruluşundan sonra ilk kitlesel eylem olarak **27 Aralık'ta** Sarayhan'de bir eylem gerçekleştirerek platformun önümüzdeki dönem çalışmalarına dair ilk pratik startı vermişti. Devamında platform bileşenlerinin yaptıkları toplantılar sonucu, çalışma grupları oluşturularak, İstanbul'da pilot bölgelerde çalışmalar kararlaştırılmış ve sürdürülmüştür. Nihayetinde yine platformun örgütlediği **13** Ocak Kadıköy eylemi gerçekleştirildi.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, inçinden geçtiğimiz süreçte Yasa Tasarısı'na karşı çeşitli kurumların birleşik bir mücadele hattı oluşturmak için

böylesi bir platformu oluşturması başlı başına bir olumluluktur. Fakat açıktır ki bu olumluluk tek başına bir şey ifade etmemektedir. Platform çalışmalarındaki disiplinden eylemlerin örgütlenmesine, kararlı duruşundan daha geniş işçi ve emekçi kitlelerini yasaya karşı seferber etme anlamında yapacağı çalışmalara kadar daha nitelikli ve sürekliliği sağlayacak yegane öge, şüphesiz **bileşenlerinin mücadeleye hangi pencereden baktıklarıyla** ilintilidir. İçerisinde çok net bir homojenlik taşımaya da bileşenlerin mücadeleyi daha üst boyuta taşıyacak verimli tartışma süreçleri yaratmak şarttır. Öyle ki **13 Ocak Kadıköy eyleminde** halen ara yollardan işçiler ve emekçiler meydana inmeyi çıkarırken basın açıklamasının başlaması, eylemin polislini uyarısından(!) sonra alelacele bitirilmesi, kitle potansiyellerine güvenerek "**Kızılaiy-Kadıköy'ü size dar ederiz!**" diyerek efelenen sendikaların kitlesini örgütlememesi ve komik sayıda gel-

miş olmaları gerçekten düşündürücü şeylerdir. Açık ki, bugün işçi ve emekçilere yapılan saldırıları sistemin çizdiği ve daha da daraltmaya çalıştığı zemine; işçi sınıfını örgütlemek ve harekete geçirmek (defalarca tarihin de kanıtladığı gibi) boş hayalden başka bir şey değildir. Bütünlüklü ve öngörülül bir yaklaşımla kısırtışmalardan uzak, geniş işçi-emekçi kitlelerinin ihtiyaçlarına yanıt vererek bir hatta kararlı yürümenin sorumluluğu ve aciliyeti günümüz açısından daha da kanıtlanmıştır. Devrimci Demokratik Sendikal Birlik'in Şubat ayı sonunda bitireceği kampanya faaliyetinin bir yönüyle içeriğini oluşturan GSS'ye karşı işçilerin emekçilerin bilgilendirilmesi çalışmalarını "**İşsizlik saldırısı, işçi sınıfına emperyalizmin-yerli usaklarının saldırıları ve şovenist saldırıları**" ile iç içe geçirilerek yürütülmelidir. Her DDBS faaliyetçisi bu süreçte aktif olarak dahil olmalı, ihtiyaçlara yanıt verecek örgütümüzün büyütülmesi noktasında kendisini zorlamalıdır. Unutmayalım ki gücümüz haklılığımızdan ve "Birliğimizden gelir!"

* Kartacalı Komutan

Soğuğa rağmen TEKEL işçileri alanlarda!

Özelleştirme kapsamına alınarak 18 Şubat'ta satışa çıkarılacak olan TEKEL ve bağlı kurumlarının kapatılmasına karşı Bitlis'te "Fabrikana, Tütününe ve Ekmeğine Sahip Çık" adı altında miting düzenlendi. Eski Mutki Duruğu'nda düzenlenen mitinge bölge illerinden gelen TEKEL işçilerinin de aralarında bulunduğu yaklaşık 6 bin kişi katıldı.

Mitingde, özelleştirmeyle birlikte binlerce TEKEL işçisinin işsiz, milyonlarca tütün ekicisinin ise emperyalist tekeller karşısında korumasız kalacağına dikkat çekildi. Bazı TEKEL işçileri miting alanı çevresinde bulunan ev ve iş yerlerinin çatılarına çıkarak eksi 15 derece soğuğa aldırmadan elbiselerini çıkararak hükümeti ve özelleştirmeleri protesto etti.

Mitingin açılış konuşmasını yapan Tek Gıda-İş Bitlis Şube Başkanı **Can Murat Yenisoğ**, TEKEL'in ve tütünün Bitlis ve bölge için büyük bir değeri olduğuna dikkat çekerek, bu değere sahip çıkarak dış güçlere peşkeş çektiğini isteyenlerin karşısında duracaklarını söyledi. TEKEL'in binlerce kişiye istihdam sağladığına vurgu yapan Yenisoğ, özelleştirmeyle birlikte TEKEL gibi köklü kurumların ortadan kaldırılmak istendiğini aktardı.

Türkiye Tütün Eksperleri Derneği Genel Başkanı **Oktay Çelik** de, yaptığı konuşmada özelleştirme sürecinin derhal durdurulmasını istedi. "Fabrikalar evimizdir, yurdumuzdur" diyen Çelik, halkın malına sahip çıkmanın boyunlarının borcu olduğunu dile getirdi. "Yabancı tekeller daha çok kazansın, ülke kaynaklarını biraz daha sömürsün diye suskun oturup bekleyeceğimizi sanıyorlarsa aldanyorlar" diyen Çelik, özelleştirme kararı verenlerin TEKEL'i alacak olanların da karşılarında TEKEL işçilerini bulacağını belirtti. (H. Merkezi)

Tekel işçilerinin eylemine polis saldırdı

Tek-Gıda İş Sendikası 2 No'lu Şube üyesi bir grup işçi, 9 Ocak günü Şişli Piyalepaşa Bulvarı üzerinde bulunan AKP İstanbul İl Başkanlığı önüne gelerek kendilerini parti binası önünde bulunan bariyerlere zincirledi. Polis, **Cevizli Tekel Fabrikası**'nda çalışan işçilere saldırdı. Demir kesme makası ile zincirleri koparan polis işçilerin tümünü gözaltına alırken, eyleme katılan diğer işçiler ise arkadaşlarının gözaltına alınmasına tepki göstermek için parti binası önündeki caddeyi trafiğe kapattı.

Trafik bir süre aksayınca polis bu işçilere de saldırarak, 3 kişiyi daha gözaltına aldı. Gözaltına alınan 13 kişi, Güvenlik Şube Müdürlüğü'ne götürüldü. (İstanbul)

"Bu madenciler de nereden çıktı?"

Efemçukuru'nda bulunan 35 parsel alan için Bakanlar Kurulu tarafından acele kamulaştırma kararı alındı. Kararın, altıncı şirket için alındığı savunuluyor.

İzmir'in Menderes İlçesi Efemçukuru Köyü'nde uluslararası altın tekeli **Eldorado Şirketi**'ne bağlı **Tüprağ Altın Madencilik Limited AŞ**'nin altın arama faaliyetleri yürütme isteği, tartışmaları da beraberinde getiriyor. Devlet Su İşleri'nin aynı bölgede İzmir'in su ihtiyacını karşılamak için hazırladığı Çamlı Projesi'nden rantabl (kâr getiren) olmadığı gerekçesiyle vazgeçerken, Tüprağ'ın savunmasını da DSİ'nin projeden vazgeçmesi oluşturdu. DSİ'nin ardından projeyi devam ettirmek isteyen İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin girişimleri de sonuçsuz kaldı. Çevre ve Orman Bakanlığı, Çamlı Barajı projesine ÇED Olumlu Belgesi vermedi. Son olarak da Efemçukuru'nda bulunan 35 parsel alan için Bakanlar Kurulu tarafından acele kamulaştırma kararı alındı. Kararın, altın-

cı şirket için alındığı savunuluyor. Çamlı Barajı projesine ÇED Olumlu Belgesi vermeyen Bakanlığın, Tüprağ Madencilik'in altın arama faaliyetleri için oluşturulacak olan rapor karşısında alacağı tutum merakla bekleniyor.

Efemçukuru Köyü topraklarının altın arama faaliyetlerine açılması için kamulaştırılmasına tepki gösteren Ege Çevre ve Kültür Platformu Dönem Sözcüsü avukat **Arif Ali Cangı**, kararı "hükümetin uluslararası tekellerin taşeronluğunu yapmaya soyunması" olarak değerlendirdi. Arazileri kamulaştırılan köylüler ise "Altın şirketi defolup gitsin. Toprağımıza, yiyeceklerimize, suyumuzda dokunmasınlar" dediler.

Cangı, kararlar İzmir'in susuzluğa ya da kirli içme suyuna mahkum edildiğini belirterek, hükü-

mete karşı sessiz kalmayacaklarını kaydetti. Konunun takipçisi olacaklarını ifade eden Cangı, "Efemçukuru köylüleriyle birlikte İzmir'in suyuna, toprağına sa-

hip çıkacağız. EGEÇEP'in ve Elele Hareketi'nin 2008 yılında yürüteceği en yoğun mücadele, Efemçukuru Altın Madeni olacaktır. Sonuna kadar mücadele

etmeye kararlıyız. Uluslararası altın tekellerinin sağlıklı bir çevrede yaşam hakkımızı ihlal etmesine ve topraklarımızı sömürmesine izin vermeyeceğiz" diye konuştu.

Acele kamulaştırılacak 35 parsel arazi sahiplerinden biri olan **Selahattin Kılıç** isimli köylü de karara tepki göstererek, "Tüprağ Madencilik Şirketi'ni Efemçukuru'nda istemiyoruz. Şirket defolup gitsin. Toprağımıza, yiyeceklerimize, suyumuzda dokunmasın" dedi.

Altın arama faaliyetlerine tepki gösterenlerden biri de 65 yaşındaki **Halil İnce**. Toprak sahiplerinden biri olan İnce, toprağının kamulaştırılmasına izin vermeyeceğini kaydederek, "Bu yaşta sonra yerimizden, yurdumuzdan olacağız. Bu madenciler de nereden çıktı?" diye konuştu. (H. Merkezi)

EGEÇEP üyeleri, Efemçukuru'ndaki 35 parsel alanın kamulaştırılmasına tepki gösterdi. Konak Eski Sümerbank önünde bir araya gelen kitle, "Ölümler altın takmaz", "Arsenik öl-

**Altın'cı
Filo
DEFOL**

dürür, siyanür süründürür" yazılı dövizler taşıdı ve "İzmirli suyuna sahip çık", "Altıncı filo defol", "Altın değil, su istiyoruz" sloganlarını attı. Kitle adına açıklama yapan

EGEÇEP üyesi ve İzmir Bergama, Eşme, Sivrihisar, Havran/Küçükdere Elele Hareketi Dönem Sözcüsü **Halil Gezen**, Bakanlar Kurulu'nun almış olduğu kamulaştırma kararını

Efemçukuru'nda Tüprağ Madencilik'in altın arama faaliyetlerini sürdürdürebilmesi için alınmış bir karar olarak değerlendirdi.

Gezen, Enerji ve Tabii Kay-

naklar Bakanı Hilmi Güler'in Kazdağları'nda söylediği "Oyun oynanırken kurallar değişmez. Halka rağmen altın madeni çıkarılmaz" sözlerini de hatırlatarak, şunları söyledi: "Hani oyun oynanırken kurallar değişmezdi? Yoksa bu sözler Kazdağları'nda altın şirkete karşı oluşan kamuoyu ve halk muhalefeti bastırmak için söylenmiş bir yalan mıydı? Efemçukuru İzmir için önemlidir ve korunması gerekir. İzmir'i yönetenlere ve İzmirliyle

sesleniyoruz; musluklarımızdan arsenikli su akmasını istemiyorsanız, şimdi tavır alma zamanıdır. Yarın çok geç olabilir. Toprağımıza, havamıza, suyumuzda sahip çıkalım."

Topraklarını koruyan köylüler, yol kapattı

Kahramanmaraş'ın Pazarcık İlçesine bağlı Maksutuşağı köyü yakınlarında belediyeye tarafından kurulacak **Katı Atık Depolama Alanı** adı altında yapılacak olan çöp alanına karşı çıkan köylüler, çalışmaların durdurulması için **Gaziantep-Kahramanmaraş** karayolunu trafiğe kapattı. Topraklarını korumakta kararlı olan köylülerin direnişi jandarmanın baskısıyla karşılaştı.

Katı Atık Depolama alanı inşaatı için yol çalışmalarına başlayan ilgili firma, ağır iş makineleri ile Denizli köyü yakınlarına geldi. **Çalışmaların başlayacağı haberini alan köylüler, yol kenarında toplanarak iş makinelerinin çalışmasına izin vermedi.** Olay yerine gelen jandarma, köylülerin eylemini engellemeye çalıştı. Yaklaşık 2 saat süren eylem sonrası, yol yapımı çalışmalarını gerçekleştirecek olan firma, çalışmalarına ara vermek zorunda kaldı. Kalabalık köylü kitlesi, bu gelişme üzerine dağıldı. Konuyla ilgili basının sorularını yanıtlayan **Narlı ve Çevre Köylerini Koruma, Geliştirme, Güzelleştirme Kültür Derneği** Başkanı

nı **Mahmut Memiş**, bölgeye çöp depolama alanı yapılmaması için mücadelelerinin devam edeceğini dile getirdi. Memiş, "Buraya çöp depolama alanı yapılmak istenmesi ile mağdur duruma düştük. İçme suyu kaynakları kirlenme durumuyla karşı karşıya. Biz bu memleketi ve yurdunu seviyoruz. Bu yurt bizim yurdumuz. Bu çevrede 7'den 70'e herkes bu karara karşı. Çünkü bu çöpün buraya dökülmesi demek, bu insanların burayı terk etmesi demektir. Yetkililere sesleniyoruz: Bizi buradan koparmayın. Biz bura-

da köyümüzde yaşamaya kararlı ve azimliyiz" diye konuştu.

Eylem nedeniyle Kahramanmaraş-Gaziantep karayolu yaklaşık 1 saat trafiğe kapatılırken, Vali **Mehmet Niyazi Tanılır** ile görüşen bir heyet olay yerine geldi. Yapılan görüşmelerde, Kahramanmaraş Belediye Başkanı **Mustafa Poyraz**'ın bölgede yaşayan vatandaşlarla bir toplantı yapmasının kararlaştırıldığı öğrenildi. Bunun üzerine köylüler, eylemlerine son vererek araçlarıyla geri döndü. (H. Merkezi)

Çimento Fabrikası'na köylülerden tepki

"Kurulması düşünülen çimento fabrikası sahasında zeytincilik yapılmaktadır ve mevcut taş ocağı tesisleriyle zaten iki yıldır ağaçlardan verim alınmamaktadır. Kanunlar gereği, zeytin alanlarının 3 km yakınlarında herhangi bir tesis kurulması yasaklanmıştır."

Halkın yaşam alanını zehirleyen, doğayı ve ürün alınan toprağı kullanılmaz hale getiren çeşitli fabrikalardan biri de Muğla'nın **Fethiye** ilçesine bağlı üç köy arasında yapılmak isteniyor. Köylülerin geçim kaynağı olan tarım arazilerine çok yakın olan bir arazide yapılmak istenilen Çimento Fabrikası'na bölge köylüleri tepkili. **Muğla Valiliği önünde protesto gösterisi düzenleyen köylüler, fabrikanın yapılmasını engellemekte kararlı olduklarını söylediler.**

Fethiye İlçesi **Koru Köyü, İncirköy ve Üzümlü Köyü** arasında fabrika kurulması kararına itiraz eden 150 kadar köylü otobüslerle Muğla Valiliği önüne gelerek ellerindeki pankart ve dövizlerle itiraz dilekçelerini Valilik'e sundular. Köylüler adına açıklama yapan **Ali Kışlak**, Üzümlü Köyü ve Koru Köyü'ne yakın Deveyanı mevkiine 2006 yılı içerisinde bir taş ocağı madenin, Maden Yasası'na göre kurulduğunu ve ocağın olumsuz etkilerini tüm belde sakinlerinin çektiğini belirtti.

Bölgeye yapılması düşünülen fabrika için hazırlanan ÇED raporunun eksik ve hatalı hazırlanmış olduğunu Kışlak, "Kurulması düşünülen çimento fabrikası sahasında zeytincilik yapılmaktadır ve mevcut taş ocağı tesisleriyle zaten iki yıldır ağaçlardan verim alınmamaktadır. Kanunlar gereği, zeytin alanlarının 3 km yakınlarında herhangi bir tesis kurulması yasaklanmıştır" dedi.

Konuşma sırasında pankart ve dövizleri ile Valilik önünde bekleyen köylülere polis müdahale ederek, pankartlarını indirmeleri konusunda uyarıda bulundu. Muğla Vali Yardımcısı **Gürkan Karaman** da eylem yerine gelerek köylülerin direnişini engellemeye çalıştı. Yapılmak istenilen çimento fabrikasıyla ilgili olarak TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası yetkililerinden de çeşitli açıklamalar geldi:

Bursa Şube Başkanı **İlhan Demiröz**, Orman Mühendisleri Odası Şube Başkanı **İmdat Demir** ve Karacabey Ziraat Odası Başkanı **Nuri Karaca**, tarım arazilerine tehdit oluşturacağı için, Karacabey Şahinköy'de çimento fabrikası kurulmasına karşı çıktılar. (H. Merkezi)

DTP operasyonlara karşı yürüyecek

Bir süredir Kürt halkına yönelik yoğunlaştırılan saldırılara; büyük bir propaganda eşliğinde yapılan sınır ötesi operasyona karşı, Demokratik Toplum Partisi (DTP) eylem takvimi hazırladı.

Bütün parti örgütlerine bir genelge gönderen DTP Genel Merkezi, **4-6 Şubat** tarihlerinde "operasyon alanları"na yürüyeceğini duyurdu. Yürüyüş İstanbul'da başlayacak ve Şırnak'ta sona erecek. DTP, parti örgütlerine gönderdiği genelgede yürüyüşün amaç ve nedenlerini şöyle açıkladı: "Kürt sorununda yaşanan imha ve inkar zihniyeti bugün itibarıyla bir konsept çerçevesinde varlığını sürdürmektedir. Kürt sorununun demokratik çözümüne yanaşmayan AKP ve ordu, operasyonlar ile çatışmaları daha fazla körükleyerek çözümsüzlüğü derinleştirmektedir. Her koşul altında adil ve demokratik bir çözümü savunan partimiz bu kararlı duruşundan vazgeçmeyecektir. Tüm saldırı ve baskılara rağmen sorumlu ve duyarlı yaklaşımımız devam edecektir. Savaşçı, şırnaklılığına, operasyonlara, Kürt halkının inkarına ve halkımızın iradesi üzerinde geliştirilen saldırılara karşı dün olduğu gibi bugün de sessiz kalmayacağız." DTP, ayrıca milliyetçi tepki göstermek amacıyla araçlara ve evlere beyaz tülbent asılmasını istedi. Konuyla ilgili genelgede, "Örgütü olduğumuz her yerde evlere, arabalara ve işyerlerine beyaz tülbent, yakalara ise beyaz kurdele takma eylemi gerçekleştirilmelidir" ifadelerine yer verildi.

Operasyon bölgesine yürüyüş 4 Şubat günü İstanbul'dan başlayacak. Aynı gün bütün illerden Diyarbakır'a kitlesel uğurlamalar gerçekleştirilecek. 5 Şubat'ta Diyarbakır'da buluşacak olan DTP'liler buradan Şırnak'a geçerek operasyonlara karşı kitlesel basın açıklaması düzenleyecek.

(İstanbul)

Sınır ötesi operasyona karşı eylemler devam ediyor

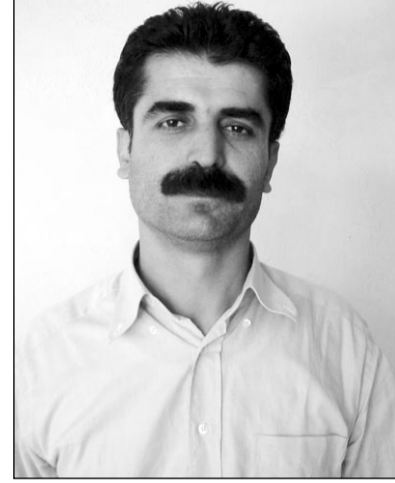

Aralarında **Partizan, ESP, DTP, HKM, Kaldıraç** vd. kurumların bulunduğu eylem birliği tarafından sınır ötesi operasyona karşı yapılan eylemler devam ediyor. Birçok kurumun imzası ile çıkartılan bildiri İstanbul'un tüm semtlerinde yaygın bir şekilde dağıtılarak, aynı zamanda merkez ve ortak dağıtımlar ile bildiriler en geniş kesimlere ulaştırılmaya çalışılıyor. **Şirinevler, Bakırköy** ve **Taksim**'de yapılan merkezi dağıtımlarda "sınır ötesi operasyona hayır" şiarı öne çıktı.

"Operasyonlara ve saldırılara karşı birlikte mücadeleyi yükseltelim" başlıklı bildirileri dağıtımına Taksim'de izin vermek isteyen polis, kurum temsilcilerini polis aracında bekletti. İstiklal Caddesi'nde, "Operasyonlara ve saldırılara karşı birlikte mücadeleyi yükseltelim" başlıklı bildirileri dağıtmak isteyen temsilcileri sivil polisler ve karakol polisleri tarafından durduruldu. Çeşitli noktalarda kimlik kontrolünden geçirilen temsilciler, gözaltına alınmak için polis araçlarına bindirildi. Bir süre araçlarda bekletilen kurum temsilcileri, kimlikleri geri verilerek bırakıldı. Şirinevler'de ise halkla karşı karşıya getirilmek istenen kurum temsilcileri bu oyuna gelmeyecek dağıtımlarını gerçekleştirdiler. (İstanbul)

Rıza Çiçek ve Bülent Karataş'ın infaz dosyası üzerindeki gizlilik kararı kalktı!

Bilinen ama gizlenen gerçekler gün yüzüne çıktı!

Bu ülkede Dersim denilince katliam ve infaz dizisi uzayıp gitmekte, yaşanan acıları anlatmaya kelimeler yetmemektedir. Devrimci olduğu için diri diri yakılan Behzat Firik'ten bu yana yaşananlar, Dersim halkına yaşattırılanlar insanlığa sığmayacak boyuttadır. Bu cinayetler serisi 2007 yılında da hız kaybetmeden devam etti. En son örneği **27 Eylül 2007** tarihinde **Hozat Boydaş** (Samoşi) köyü yakınlarında meydana geldi. Bal kütüğü toplamaya giden **Bülent Karataş** ve **Rıza Çiçek** askerlerin açtığı ateş ile vuruldular.

Olayın hemen arkasından dava dosyası üzerine kısıtlama (gizlilik) kararı kondu. Yaklaşık 4 aydır dosyaya avukatlar dahil hiç kimse bak-

mamaktaydı. Böyle olunca da olayın etraflıca öğrenilmesinin önüne geçiliyordu. Geçtiğimiz günlerde bu kısıtlama kararı Malatya 3. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından kaldırıldı ve gerçekler daha net bir şekilde ortaya çıktı. Olayla ilgili son gelişmeleri ve gizli tutulan dosyanın içeriğiyle ilgili olarak olaydan sonra tutuklanan Rıza Çiçek'in avukatı **Hüseyin Aygün**'den görüş aldık.

- **Olayın gelişim sürecini anlatabilir misiniz?**

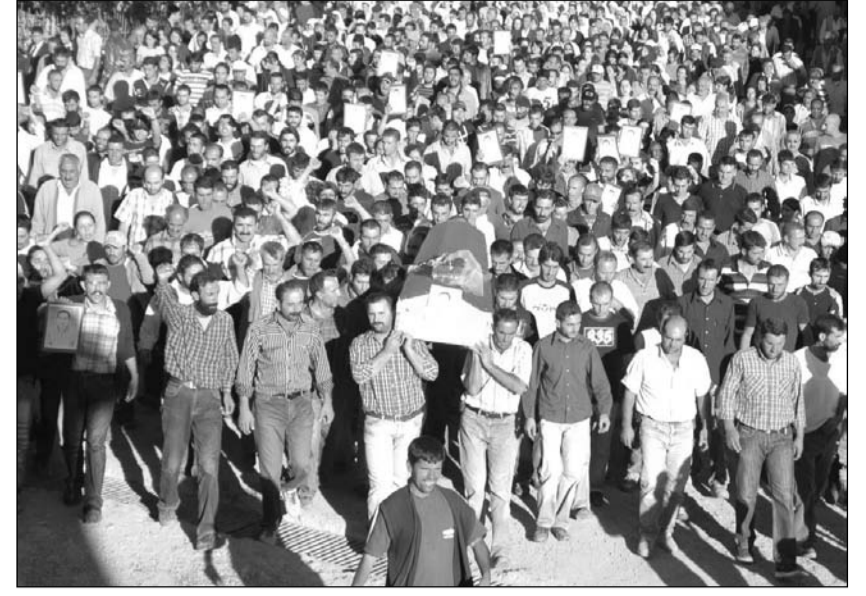
- Bildiğiniz üzere olay 27 Eylül günü oldu. 1 Ekim 2007'de Hozat Sulh Ceza Mahkemesi dosya üzerine kısıtlama kararı koydu. O tarihten beri bir kısıtlama kararı vardı ve biz söz konusu infaz gerçekleştiğinden bu yana dosyayı inceleyemiyoruz. Gizliliğin kaldırılması için 3 defa itirazda bulunuldu, ama reddedildi. Nihayet 19 Aralık 2007 tarihinde dosya üzerindeki kısıtlama kararı kaldırıldı.

Dosyada olay günü düzenlenen bir teslim teselli tutanağı var. (Ali Rıza Çiçek ve Bülent Karataş'ın yaralı olarak ele geçirildikleri anda düzenlenen tutanaklar.) O tutanaklara göre bazı normal kullanım eşyaları, bir at, sepetli, plakası olan bir motor ele geçirilmiş. Herhangi bir silah yok, bir suç aleti yok. Genelkurmay

sitesinde bu kişilerin çatışmaya girdiği açıklanmıştı. Halbuki çatışma açıklamasını doğrulayacak hiçbir delil yok.

Zaten Rıza Çiçek daha sonra Diyarbakır'da hastaneye bağlı Cezaevi Koşu'nda tutuklu iken bana olayın gelişimini anlattı. Kendilerinin durduk yere kimlikleri alındıktan sonra tarandıklarını, uzun namlulu silahla göğsüne ateş edildiğini söylemişti. Bu arada bazı raporlar geldi, yine dosyadan 4 ay sonra ancak şimdi öğrenilebildik. Mesela olay yerinde sadece 8 adet boş kovan bulmuş askerler. Bu sekiz kovanın tek bir silaha ait olduğu tespit ediliyor. **Bu şu anlama geliyor. Yani bu sekiz kovan bir silahtan atılan kurşunların kovanları. Orada iki kişi var Rıza Çiçek ve Bülent Karataş.** Silahlı çatışmaya girilirse neden bir silah var, ayrıca öbür silah nerede? O silah ele geçirilmemiş. Bülent Karataş'ın olaydan hemen sonra öldüğü düşünüldüğünde, eğer silahlı olsaydı silahının olay yerinde bulunacağı ortaya çıkıyor. Halbuki bir silah bulunamadı şu ana kadar.

Üstelik Askeri Hastanede üst giysileri bulunmamış. Yani Bülent'in de, Rıza'nın da Elazığ Askeri Hastanesi'ne getirilirken **belden yukarı bölümleri çıplak.** Atlet, gömlek

vs. malzeme bulunmuyor. Bu bize göre çok manidar. Çünkü ikisi de üst bölgeden öldürücü şekilde kurşun almışlar. Rıza hayatı tehlikeye atıldı, yaşıyor ama darbesi öldürücüydü, hayatta kalması büyük bir şans oldu. Ya bu elbiseler atış mesafesi tayin edilmesin diye kaybedildi bilincini olarak, bu ihtimalin güçlü olduğu ortada. Ya da bir ihmal sonucu kayboldu. Ne olursa olsun bu her iki ihtimal de aynı kapıya çıkıyor. Deliller karartıldı, ortadan kaldırıldı. Yarışız infaz kanıtlanmasın diye atış mesafesinin tayinini ortaya koyacak elbiseler bir biçimde yok edildi. Bu bakımdan soruşturma makamlarının delilleri yok ederek, delillerin kaybolmasına imkan vererek suç işledikleri de düşünüyoruz açıkçası.

- **Rıza Çiçek hala tutuklu, bu nasıl gerekçelendiriliyor?**

- TCK 302. maddesi nedeniyle tutuklu. Silahlı çatışmaya girip, devletin topraklarından bir kısmını ayırmaya yönelik eylemde bulunmak suçuyla yani. Biz ilk duruşmada tahliye olacağına inanıyoruz. Çünkü hiçbir delil yok, ama hala tutuklu. Tutukla-

mayla yaptığımız itirazlar reddedildi. Rıza'nın olayın oluş şekliyle ilgili verdiği ifadelerden kaynaklı kendisine bir dava açılacak sanırım. Bizce kamu davası açılmasına bile gerek yok, aksine olaya sebep olanlar hakkında dava açılmalı. Çünkü onların silahsız olduğu, oraya ihtiyaç doğrultusunda, malzemeleriyle gittiği, bal kütüğü almaya gittiği dosyadaki verilerle ve olay tutanaklarıyla da uyumlu. Bizim söylediğimiz her şey dosyanın içeriğiyle tutarlılık arz ediyor, ama buna rağmen tutuklu. Bunu anlamak mümkün değil.

- **Dosyaya gizlilik kararı koymalarının nedeni nedir?**

- Savcılık talebi üzerine gizlilik kararı konuyor. **Bizim belge alamamızın soruşturmanın سلامتini tehlikeye sokacağı düşünülüyor.** Bu dosyaya gizlilik kararı konulması kadar yanlış, hukuksuz ve adalete güveni zedeleyen başka hiçbir davranış gösterilemez. Çünkü olay kamuoyunda yoğun tartışılıyor. Ama savcı dosyanın gizlenmesini istiyor. Yani bunu anlamak mümkün değil. (Erzincan)

"Kürt'e verirsek Gürcü, Laz, Çerkez de ister!"

"Kürtçe ile ilgili eğitim konusunda bir çalışma yaparsak, yarın Gürcüler de, Çerkezler de, Arnavutlar da aynı şeyi talep ederler."

Bu sözler resmi-faşist ideolojinin bir yansıması olarak oldukça sıradan. Sözlerin sahibi TC Başbakanı. Bu sözlerle verilen cevap da ilginç ve dikkate değer; "Ama birileri Türkiye'ye kendi isteğiyle yerleşmiş. Gürcüsü, Arnavutu, Karadenizlisi, Lazı... Bunlar kendisini tanıyan hakları kullanmak üzere bu ülkede yaşayan azınlıklardır. Ama 15 milyon Kürt, 4 bin yıldan beri bu coğrafyada yaşayan, bu ülkenin geçmişinden günümüze kadar Türkiye Cumhuriyeti'nin temel taşlarından olan, iki halktan biridir." Bu sözlerin sahibi de DTP adına Ahmet Türk. Gerçi Ahmet Türk, konuşma-

sının bütününe bakılırsa; "Her dilin ve kültürün kendini geliştirme hakkı olduğunu" ifade ediyor ama Kürt ulusunu diğer azınlık milliyetlerden, ezilen azınlık milliyetlerden çok farklı bir yere koyuyor.

Muhakkak ki, Kürt Ulusu gerek nüfus açısından, gerek verdiği ulusal mücadele nedeniyle farklı bir yerde duruyor. TC'nin kurulmasıyla beraber, asimilasyon ve sindirme saldırısının hedefinde özellikle Kürtler yer almıştır. Ancak bu durum ne diğer azınlık milliyetlerin özgür bir seçim yoluyla TC'yi kabul ettiği, ne bu milliyetlerin sonradan bu topraklara yerleştiği, ne de Kürtlerin, çokça dilendirilen tabirle "kurucu unsur" olduğu savlarına doğruluk kazandırır. Hakim ulus ve ezilen ulus-ezilen azınlık milliyetler demokratik devrimin gerçekleşmediği ülkelerde sıkça rastlanan bir olgudur. Nitekim bunun en bariz örneği Ortadoğu ülkelerinde ve Türkiye'de karşımıza çıkıyor. Kapitalist anlamda modern bir uluslaşmanın kendini gerçekleştirme zeminini bulamadığı bizim gibi ülkelerde, egemen sistem, üst yapıdaki Türk milliyetçiliğini ülkede Türk olmayan, diğerlerini yoğun bir baskı altına alarak var etmeye çalışır.

Ahmet Türk'ün sarf ettiği sözler de "kurucu unsur" iddiasının bir parçasıdır, devamıdır. Ulusların kendi kaderini tayin hakkından kültürel haklar derekesine odaklanan bir ha-

reketin yedeklenme çabasından başka bir şey değildir. Kendi kaderini tayin hakkının bütün meşruluğuyla sürdürüldüğü koşullarda kültürel haklara can simidi niyetine sarılmak, kendi meşruluğundan korkmaktır ancak.

Kürtlerin dört bin yıl bu topraklarda yaşayıp yaşamadığı başlı başına bilimsel bir tartışma bile olmaktan uzaktır. Ayrıca meselenin kilit noktası olmaya çok uzak böylece bir tartışmaya yazımızın konusu itibarıyla gir-

meyeceğiz. Ancak yukarıda da belirttiğimiz gibi faşizm nasıl Kürt ulusunu ezmeye çalıştıysa azınlık milliyetlerden halkımızı da ezmekten geri durmamıştır. Önemli bir farkla ki, egemen sistem azınlık milliyetlerin önemli bir kesimini, önemli bir düzeyde safalarına kazandırmıştır. Bu kazanma, mutlak surette bir "zor"la dayandırılmıştır. Ahmet Türk'ün söylediği; Gürcüler, Arnavutlar, Karadenizliler, Lazlar ve diğerleri sonradan

gelmedikleri gibi bir hak seçimi yapma koşuluna da hiçbir zaman sahip olmadıklarıdır.

Afyon'da faşistler Kürt öğrencilere işkence yaptı!

Afyon Kocatepe Üniversitesi'nde okuyan iki öğrenciyi kaçırarak faşistler gençlere işkence yaptı.

Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyoloji Bölümü 3. sınıf öğrencisi **Nezir Çin** ve Sağlık Meslek Yüksekokulu öğrencisi **Hayri Alkan** katıldıkları bir konserde Kürtçe şarkı söyledikleri için ülkücü faşistler tarafından önce tehdit edildi. Ardından Kürt öğrencileri otogar çay bahçesine çağırarak faşistler Nezir Çin ve Hayri Alkan'ı bıçakla tehdit ederek bir apartmana götürdü.

Burada 5 saat boyunca işkence yapan faşistler gençleri otogar yakınlarındaki boş bir araziye bıraktı. Çin ve Alkan'ın arkadaşları cep telefonuna ulaşamayınca polise haber verdi. Polis arazide bulunan öğrencileri hastane yerine Emniyet Müdürlüğü'ne götürerek sorguladı. Yaralı halde ayakta bile duramayan öğrenciler polis tarafından 4 saat boyunca sorgulandı. Ardından Afyon Devlet Hastanesi'ne kaldırılan öğrenciler bir ay iş göremez raporu aldı. Olayın ardından polis 10 kişiyi gözaltına aldı. Bunlardan 7'si serbest bırakıldı. İHD İzmir Şubesi yaptığı açıklamada konuyu incelemek üzere Afyon'a bir heyet gönderdiğini söyledi. (H.Merkezi)

Bağcılar'da polis, DTP'lilere azgınca saldırdı!

20 Ocak günü öğlen saatlerinde **DTP Bağcılar İlçe Örgütü** önünde toplanan yaklaşık 2 bin kişi Bağcılar Olimpik Spor Salonu'nda yapılacak istenen şölenin yasaklanmasını protesto etmek isteyen polis saldırısına maruz kaldı. DTP tarafından başlatılan "Operasyon bölgelerine yürüyüş" kampanyasının başlatıldığı kamuoyuna duyurmak isteyen DTP'liler polisin azgınca saldırısı ile karşılaştı. DTP Bağcılar İlçe başkanı **Hafize Aymelek**'in basın açıklamasını okuması sırasında kitleyi çembere alan polis gaz bombaları ve coplarla ile kitleye saldırdı. Saldırdan kurtulmak için binaya sığınan kitle yoğun

gaz bombalarından etkilendi. Birçok kişi zehirlendi.

DTP Eş başkanı **Emine Ayna**, DTP Milletvekilleri **Selahattin Demirtaş** ile **Fatma Kurtulan**, DTP İstanbul İl Başkanı **Halil Aksoy**'un da aralarında bulunduğu kitle bina çevresindeki ablukanın kaldırılmasını istedi. Polisin saldırısı sırasında binanın alt katında bulunan Şölen Dügün Salonu da gazla doldu. İçerde bulunan insanların zehirlendiği ve ambulanslarla hastaneye kaldırıldığı olayda halk polise büyük tepki gösterdi. 40 kişinin gözaltına alındığı basın açıklamasında gazetemiz yayına hazırladığı sırada 21 kişi halen gözaltında tutuluyordu.

Zafersiz seferlerden medet umanların çaresizliği...

Uzunca bir süredir gündemleri meşgul eden konuların başında TSK'nın yaptığı sınır içi ve dışı operasyonlar bulunmaktadır. Hakim sınıf temsilcilerinin efendi ABD ile yaptığı görüşmeler ardından bir takım anlaşmalar dahilinde alınan sınırlı izinle Irak Kürdistanı'ndaki çoğunluğu Kürt köylerinden oluşan bölge havadan bombalandı. Bu bombardımanlar sonucu ölen köylüler, telef olan sürüler, yıkılan evler büyük bir panik ve utanmazlıkla görmezden gelindi, inkar edildi.

Sınır ötesi operasyon haberlerini yanından burjuva-feodal medya-

nın değişmez gündemlerinden biri de sınır içi operasyonlar ve bu operasyonlarda elde edilen "başarılar"dır. Özellikle son zamanlarda sıkça adı geçen Dersim'de yapılan operasyonlarda verdirilen kayıpların tamamen hayal ürünü ve yalan olduğunu söylemek gerekmektedir. Hele her akşam televizyon haberlerinde "Tunceli'de yapılan operasyonlarda şu kadar kişi öldürüldü" anonsları yapılmaktadır. Ancak gerçek hiç de aktarıldığı gibi değildir. Evet, devlet özellikle 2007 yılı boyunca Dersim'de aralıksız olarak operasyonlarını sürdürdü. Sayı-

ları on binleri bulan güçlerle yapılan operasyonların büyük bir bölümünden ise eli boş döndü. Zafer nidalarıyla başlatılan seferlerin başarısız olmasının verdiği moral bozukluğu ve beklentileri gidermek için ise uşak medya aracılığıyla bu tür haberler yapılmaya başlandı. Ancak şu nu hatırlatmakta yarar var ki, bölge halkı yaşananların fazlasıyla farkındadır. Ve bu tür yalan haberlere rağmen haberler çıktığında hemen kanal değiştirerek bu yalanlara olan tahammülsüzlüklerini göstermektedirler. (Dersim İK okurları)

Bölge halkı yaşananların fazlasıyla farkındadır. Ve bu tür yalan haberlere rağmen etmemektedir.

“Şehitlerimizi anmanın yolu, Proletarya Partisi’ni güçlendirmektir!”

Elimize e-mail yoluyla ulaşan habere göre **TKP/ML militanları** Parti ve Devrim şehitlerini anmak amacıyla İkitelli ve Bayramtepe semtlerinde yazılımlar yaptı. “**20 Ocak Pazar günü** İkitelli’de yaptığımız yazılma eylemiyle Proletarya Partisi tarafından karar altına alınan Ocak ayının son haftası Parti ve devrim şehitlerini anma haftası vesilesiyle Türkiye ve dünya devrimci mücadelesinde ölümsüzleşenleri andık. **İkitelli’de yaptığımız eyleminde** yaygın bir şekilde ‘Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür’, ‘Şehitlerimiz toprakta tohum, hasadımız devrim olacaktır’, ‘Gerillalar ölmez, yaşasın Halk Savaşı’, ‘Hrant Dink’in hesabını soracağız’, ‘Kevsir Mızrak ölümsüzdür’, ‘Sınır ötesi operasyonların hesabını soracağız’, ‘Şehitler yaşıyor, TIKKO savaşıyor’ vb. yazılımların yanı sıra yaygın bir şekilde **TKP/ML** imzaları atılmıştır” denilen açıklamada; “Ayrıca **Altınşehir-Bayramtepe** semtinde de, ‘İbrahim Kaypakaya ölümsüzdür’, ‘Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür’, ‘Gerillalar ölmez, yaşasın Halk Savaşı’ yazılımları yapıldı. Bizler **TKP/ML** militanları olarak biliyoruz ki yaptığımız bu eylemler Parti ve Devrim Şehitlerini anmanın temsili bir yanını oluşturmaktadır. Onları anmanın asıl yolu düşmanın tüm saldırısına karşı Partiyi örgütlemek, Halk Savaşını geliştirmektir” denildi.

F Tiplerinde baskı ve şiddet devam ediyor

IHD Ankara Şube Cezaevi Komisyonu bir basın toplantısı düzenleyerek son süreçte hapishanelerde artan saldırılar ve hak ihalleri hakkında bilgi verdi. Komisyon adına açıklama yapan **Elif Zavar**, Gabar ve Dağlıca çatışmalarının ardından yükseltelen şoven linç hezeyanının hapishanelere de taşındığını hatırlatarak, bu saldırıların sürdürüldüğünü belirtti.

“Hakkari’de yaşanan çatışmaların ardından F Tipi hapishanelerde asker ve gardiyanlar intikam duygusu ile hareket etmişlerdir” diyen Zavar, tutsakların mahkemeye -hastaneye götürülürken ve hapishaneler arası sevklerde sürekli arama vs. bahanelerle taciz ve yer yer de fiziksel şiddete uğradıklarını belirtti.

Basın açıklamasında ayrıca Sincan I No’lu F Tipi’nde açık görüş alanlarına kamera yerleştirildiği de aktarıldı. Bu durumu protesto eden tutsaklardan **Meriç Solmaz** ise hüccesine götürülürken gardiyanların saldırısına uğradı. Solmaz’ın vücudunun çeşitli yerlerinde morluk ve şişlikler oluştu. Sincan Kadın Hapishanesi’ne görüşçü olarak giden **Gökçe Otlu** da yapılan onursuz aramalara değinerek şunları söyledi:

“Her görüşe gittiğimizde bir kaç kez aramadan geçiriliyoruz. En son arama noktasında ise iç çamaşlarımızı da çıkartmamız isteniyor. Bunun onursuz bir arama olduğunu belirterek kabul etmiyoruz ve uzun süre uğraştıktan sonra görüşe girebiliyoruz. Birçok aile ise çocuklarına bir zarar gelir korkusuyla bu dayatmalara karşı sessiz kalabiliyor.”
Açıklama “F tipi hapishanelerde bulunan tutuklu ve hükümlü, aileleri ve bizler bu saldırıların artarak devam edeceğinden endişe duymaktayız. Bu saldırıların hemen durdurulmasını ve sorumlular hakkında soruşturma açılmasını talep ediyoruz” denilerek sonlandırıldı. (Ankara)

TUYAB’lı ailelerden Tekirdağ F Tipi’ne ziyaret

F Tipi Hapishanelerde yaşanan hak gaspları ve disiplin cezaları adı altında uygulanan ağırlaştırılmış tecrit saldırısı nedeniyle **TUYAB’lı** aileler, Tekirdağ I Nolu F Tipi Hapishanesi Müdürü ile bir görüşme yaptılar.

Tekirdağ F tipinde tutsaklar yaklaşık 1,5 yıldan beri yoğun bir saldırı dalgasına maruz bırakılmakta. **Pek çok devrimci tutsak günlük ihtiyaçları ve insani taleplerine yanıt olarak saldırı ve disiplin soruşturmalarıyla karşılaştı.** Bu soruşturmalardan verilen görüş yasakları nedeniyle bir yılı aşkın süredir yakınlarıyla hiç görüşememiş onlarca tutsak bulunmakta. İçinde bulduğumuz ay içerisinde bazı tutsakların görüş yasakları bitiyordu, ancak idare yeni bir saldırı dalgası başlatarak, bu görüş haklarını engelleme çabasına girdi. Önce tutsakların içme sularıyla elde ettikleri pet şişelerden kaynaklı tutsaklara saldırın hapishane

ne idaresi son olarak da dayatılan ayakkabı aramasına yeni bir boyut getirerek, devrimci iradeyi teslim almaya çalışıyor. Tutsaklara dayatılan kendi ayakkabılarını arama dayatmasının, bir yılı aşkın görüş cezalarının sonlandırıldığı günlere denk gelmesinin bir rastlantı olmadığı ortada. Bunun yanında tutsakların sürekli sıkıntı yaşadıkları konuların başında sağlık noktasındaki ihtiyaçlarının karşılanmaması ve doktor ziyaretlerinde şiddete maruz bırakılmaları, günlük ihtiyaçlarını karşılayacak suyu alamamaları ve sıcak suyun neredeyse bulunmaması gibi temel ihtiyaçlar bulunuyor. Yaşanan bu sıkıntıları çözmek ve yakınlarıyla görüş yapabilmek isteğiyle hapishane yönetimiyle görüşmeye giden tutsak yakınlarından **Hatun İldem** ile hapishane ziyareti hakkında görüştük ve bize kısaca şunları anlattı:

“Biz **TUYAB’lı** aileler olarak, yakınlarımızın uzun zamandır içeride yaşadığı sorunları ve bizlerle görüş-türülmemeleri konusunu konuşmak ve çözmek için randevu olarak Tekirdağ I Nolu Hapishanesi Müdürü

F Tipi Hapishanelerdeki keyfi dayatmalar devam ediyor!

ile görüşmeye gittik. Görüşmede yaklaşık 10 aile vardı. 1 yıllık görüş cezalarının ardından bu kez de ayakkabı dayatması nedeniyle yakınlarımızla görüşemediğimizi söyledik. Ancak müdür, kendinin de bu sorunu çözmek istediğini fakat çözecek olan yerin kendisi olmadığı şeklinde cevap verdi. Bazı tutsakların bu konuyla ilgili **İnfaz Hakimliği’ne** dilekçe verdiğini ve yasal işlemlerin bunu çözeceğini belirtti. Bize yapılan doğru olduğunu ve tutsakların ayakkabı aramasını kabul etmeleri gerektiğini söyledi. Biz de buna cevaben F Tiplerinin yüksek güvenliği olarak tanımlandığını ve böyle bir yerde ayakkabı araması yapılmasının gereksiz olduğunu söyledik. Elbette müdür sözlemlerimize karşı çıktı. Sonra da zaten mahkemeden bizim lehimize sonuç çıkacağı ve sorunun çözüleceğini söyleyerek konuyu kapattı. Belki mahkemeden ayakkabı aramasının tamamen kalkması gibi bir sonuç çıkmayacak ama eskisi gibi yapılan arama ile sorun çözülebilir.

Yakınlarımızın diğer yaşadığı sorunları anlattığımızda ise çoğunu hiç kabul etmedi. Tutsaklara su verildiği-

ni, sıcak sularının da düzenli aralıklarla verildiğini ve sağlık ihtiyaçlarının da karşılandığını söyledi. Hâlbuki biz çok uzun zamandır tüm tutsakların bu sıkıntıları yaşadığını biliyoruz. Görüş yasakları konusunda kendisinin de aynı cezaları verebileceğini ama şu an dengelemeye çalıştığını belirtti. Bu söylemden bile yapılan her şeyin ne kadar keyfi olduğunu anlıyoruz. Bir söyleminde kendiyile ilişkili olmadığını iddia ederken diğerinde cezaları nasıl isteklerine göre seçtikleri ve uyguladıklarını anlatıyor. Benim oğlumun 2008 yılı için bile cezaları var, ilk 4 ayı doldu bile. Biz hapishaneye gittiğimizde oğlum başka bir dava için Malatya’ya götürmüşler. Bunu bile oraya kadar gittiğim halde bana söylemediler.

Bu yaptığımız ziyaretin olumlu olduğunu düşünüyorum. Uzun zamandır aileler ya da diğer kurumlar hapishaneleri yeteri kadar sahiplenmiyor. Biz oraya gittiğimizde ve peşlerinde olduğumuzu hissettirdiğimizde mutlaka bir şeyler değişecek. Belki bu görüşmeden olumlu bir sonuç çıkmaz ama biz peşini bırakmayacağız.” (İstanbul)

ÇHD’nin yayın organı sakıncalı!

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) İstanbul Şubesi’nin yayın organı **Çağımızda Hukuk ve Toplum Dergisi**, Malatya E Tipi Hapishane yönetimi tarafından sakıncalı bulundu. Avukat **Eşber Yağmurdereli** ve Prof. Dr. **Taha Parla**’nın yazılarına yer veren dergi, “**Yasadışı örgütü övdüğü, üyelerini cesaretlendirdiği**” gerekçesiyle tutsaklara verildi.

Geçtiğimiz haftalarda da yine Malatya Hapishanesi’nde tutsaklara kimi kitapların verilmemesi ve gerekçenin de “**moral verir**” olarak açıklandığını sayfamızda duyurmuştuk. Şimdi de benzer bir gerekçe olarak “**yasadışı örgüt üyelerini cesaretlendirdiği**” iddiası ile idare dergileri yasaklamaktadır. (H. Merkezi)

Saldırı hız kesmiyor!

Tekirdağ I ve 2 Nolu F Tipi hapishanelerinde gasp ve saldırılar geçtiğimiz ayda hız kesmeden devam etti. Bir yandan tutsakların fiilen bütün hakları gasp edilirken, diğer yandan da ardı arkası kesilmeyen disiplin soruşturmaları ile saldırılar sürüyor.

1 Kasım 2007 tarihinden itibaren başlayan ayakkabı araması dayatması, nedeniyle revir, ziyaret, sohbet, telefon ve berber hakları gasp ediliyor.

Yine 3 Ekim 2007 tarihinde başlatılan, içme suyu vermeme uygulaması hala devam etmektedir.

Ayrıca 19 Aralık katliam operasyonunu protesto etmek için yapılan üç günlük açlık grevine de disiplin soruşturması açılmıştır. Soruşturma açılış grevine katılan herkes hakkında başlatılmıştır. (H. Merkezi)

Devrimciler ölür, devrimler sürer gider...

Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri, 1 Mayıs Mahallesi YDG ve **Partizan** tarafından 20 Ocak tarihinde Mayıs’ta Yaşam Kooperatif’inde parti ve devrim şehitleri anma etkinliği düzenlendi.

Anmaya Proletarya Partisi’nin şehitlerinin ailelerinin yanı sıra diğer devrim şehitlerinin ailelerinden de katılım oldu.

Saat 15.30’da başlayan anmada kısa bir konuşmanın ardından tüm dünya devrim şehitleri için saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun ardından “**Umudun Ateş Topları 3**” isimli sinevizyon gösterimi yapıldı. Proletarya Partisi’nin ve diğer devrim şehitlerinin gülümseyen yüzlerini izlemek kitlede duyulanmaya yol açtı. Bazı şehit aile-

lerinin gözyaşlarını tutamadığı anmada, sinevizyonun ardından yapılan konuşmada acılarımızdan umut doğurmanın zorunluluğuna dikkat çekildi. PŞTA adına yapılan konuşmada yeni başlatılan kampanya ile ilgili bilgi verildi. Buna göre Mayıs ayı sonuna kadar sürdürülecek olan kampanyanın amacının şehit düşen yoldaşlarımızın mezarları olmayanlarınıki yaptırmak, diğerlerini ise onarımdan geçirmek olduğu belirtildi. Mezarların sembolik olsa da parti ve devrim şehitlerini sahiplenmenin bir göstergesi olarak yaptırılacağı belirtildi. Parti ve devrim şehitlerini anmak için 27 Ocak’ta yapılacak mezar anmasının yanı sıra 10 Şubat’ta yapılacak olan gecenin önemine değinildi ve en geniş kitleyi katmanın çağrısı yapıldı.

Daha sonra şöyleşi kısma geçildi. Bu bölümde panel yapmaktan ziyade katılımcı ailelerin ve okurların görüşlerine başvurulmak istendiği belirtildi ve parti ve devrim şehitlerini anmak üzere sohbet edildi. 1 Mayıs Mahallesi YDG adına bir konuşma yapılarak şehitlere bağlılığın onların bıraktığı bayrağı yükseltmek olduğu vurgulandı.

Daha sonra gerek tutsak gerekse de şehit aileleri söz alarak düşüncelerini dile getirdiler. Salonda bir kısım aileler devrim şehitlerinin asıl yattığı yerin halkın bağı olduğunu bu yüzden mezarların çok önemli olmayacağını belirtirken, bazı ailelerse mezarların yaptırılmasının sahiplenme anlamında önemli olduğunu ve ailelerin bunu önemsendiğini belirttiler. Devrimci

dostlarımızın da devrimci dayanışmanın ve genel sahiplenmenin önemini vurguladığı anmada ortak vurgu onları en iyi şekilde anmanın onların ideallerini sahiplenerek bu uğurda çaba sarfetmek olduğu vurgulandı. Mahallelerde yapılacak bu tür etkinliklerin önemine dikkat çekildi. Kaypakaya’yı tanyan

bir okurun onun cenazesiyle ilgili anlatımların yanı sıra diğer devrim şehitleriyle ilgili anı ve düşünceler de paylaşıldı. Sarıgöz Partizan’ın anmaya gönderdiği mesajın okunmasının ardından gecede görüşmek umuduyla anmaya son verildi. Anmaya yaklaşık 50 kişi katıldı. (İstanbul)

Devrimci-muhafif basın, dağıtım engellemesini protesto etti

Tekel medyasının, tek el şirketleri olan Merkez Dağıtım ve Doğan Dağıtım Şirketlerinin yeni dağıtım ve fiyatlandırma dayatmasına karşı devrimci ve muhalif gazeteler **Gazeteciler Cemiyeti** önünde basın açıklaması düzenledi. **Kızılbayrak**, **İşçi Köylü**, **Atılım**, **Birgün**, **Evensel**, **Odak**, **Devrimci Hareket** ve Proleter Devrimci Duruş gazetelerinin çalışanların katıldığı basın açıklamasını kitle adına **Atılım** Gazetesi Yazı İşleri Müdürü **Sibel Bulut** yaptı. Yapılan açıklamada:

“Muhafif basına yönelik baskı ve sansür çeşitli biçimlerde devam ediyor. Devletten yana holding gazeteciliği yapmayan, gerçekleri yazan gazetelere yönelik baskı çemberi alabildiğine daraltılıyor. Toplumla mücadele yasasının gücüyle donatılan savcılar gazeteleri onlarca kez kapatırken, gazeteciler tutuklanıyor. Gerçeğin gücünden korkanlar, gerçeğin sesini, muhalif basını baskı ve sansürlü su-

turmaya çalışıyor” denilerek devrimci ve muhalif basına yönelik yapılan dayatmanın politik bir saldırı olduğuna dikkat çekildi.

Dağıtım tekellerinin yaptığı bu uygulamayla, doğru bilginin halka ulaşmasının engellendiğine vurgu yapılan açıklamada “Basın özgürlüğü, ancak üretilen bilgi ve fikirler, topluma engelsiz bir şekilde ulaştırıldığında gerçekleşebilir. Basın özgürlüğü ile dağıtım arasındaki ilişki, düşünce ile ifade özgürlüğü arasındaki ilişki gibidir. Doğan tekeliçiliği, bu son uygulamasıyla,

kendi dışındaki bilgi ve fikirlere, basın özgürlüğü tanımayacağını ilan etmiştir. Biz buna izin vermeyeceğiz” denildi.

Basın açıklaması sırasında “**Basına yönelik baskı ve sansüre hayır**” pankartı taşıyan kitle eylem boyunca “**Özgür basın susturulamaz**” sloganını attı. Gündem Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni **Yüksel Genç**, Tez-Koop-İş 2 No’lu Şube Temsilcisi **Rabia Özkara** ve Basın-İş Şube Başkanı **Levent Dinçer**’in de destek verdiği eylem açıklamanın ardından sona erdi. (İstanbul)

Van’da okurlarımıza yönelik saldırı...

Kürt Ulusal Sorunu karşısında inkar ve katliamdan başka bir yol izlemeyen ve izlemesi de muhtemel olmayan faşist TC devleti T. Kürdistanı’nda son süreçte yaşanan tüm hareketlilik arasında bizleri de bölgeden tecrit etme işini unutmuyor.

Van’da İşçi köylü gazetesinin 15 gün boyunca devamlı bulunduğu bir bayide **28 Aralık** tarihli gazetemiz, çok tuhaf bir şekilde geldiği günün akşamına kadar tükenmiştir. Yine Van’da YDG’li arkadaşlarla ilişkisi olan **M. A** isimli bir arkadaşta ajanlık teklif edilmiş ve bunu yapması durumunda kendisine burs bağlanacağı ve her türlü yardımın yapılacağı söylenmiştir. Fakat arkadaşımızın ihanetçiliği reddetmesi üzerine kendisine ajanlık teklif eden polis devrimcileri halka ihanet etmekle suçlanmış ve yalanlarla, düştüğü aciz durumda ört pas etmeye çalışmıştır. Yine son süreçte Van’da yurtsever gençlikten arkadaşlarımızın evleri keyfi bir şekilde basılarak gözaltına alınmışlardır.

Bugün Kürt halkı gerçek anlamda bir arayış içine girmiş durumdadır ve bu süreçte bizleri kitlelerden tecrit etmek isteyen faşist yapılanmaya karşı Türkiye Kürdistanı’nda daha yoğun bir faaliyetle ve daha aktif bir mücadeleyle bölgede etkinleşmeliyiz. Çünkü bu Türkiye halkı için bir zorunluluktur. Devrim için bir zorunluluktur. (Van’dan bir İK okuru)

2008'in ilk günlerini geçirdiğimiz şu dönemde geriye dönüp baktığımızda dünyada ve özellikle ülkemizde ezilenlerin hanesine daha derin yoksulluk ve acıların, daha yoğun sömürünün yazıldığını görüyoruz. 80 AFC'sinden sonra özellikle 90'lı yıllarda emperyalizmin sergilediği (kendini ülkeleri de dahil) "neo-liberal" olarak adlandırılan özde talan ve sömürü yasalarının uygulandığı daha üst evreye geçilmiş ve sermayenin daha rahat dolaşımı, palazlanması adına yine emperyalizmin ekonomik-askeri ve ideolojik saldırılarını yoğunlaşmış; bunun karşılığında ezilenler cephesi saldırılara ciddi anlamda göğüs gerebilecek-püşkürtülecek bir irade yaratamamıştır.

Ülkemizde '89 bahar eylemlilikleri ile başlayan sürecin sürekliliği sağlanamamış, saldırılara karşı politikalar üretilememiş ve özellikle sendikalar işçi ve emekçileri kendi kaderlerine terk etmiştir. Şüphesiz yaşanan duraganlıkta en büyük etkenlerden biri de emperyalizm ve uşakların ideolojik saldırılarının topyekün halkın en ileri örgütlerinde olduğu gibi sendikalar cephesinde de ciddi sapma ve kırılmalara yol açtığını görmek gerekmektedir. Yarattıkları tahribat o kadar ciddi boyuta ulaşmıştır ki, kimi devrimci(!) sendika önderlikleri emperyalizmin "küreselleşme" safatasının daha çok yanlısı olmuşlar, işçi ve emekçilerin haklarında iyileştirmenin yolunun AB'den geçtiği tezini savunacak duruma gelmişlerdir.

Emperyalizm, sosyalist maskeli ülkelerin geriye dönüşlerinin sağladığı rahatlıkla sermaye dolaşımını engel tanımadıkla gerçekleştirilebileceği uygulamaları için özellikle sömürge ve yarı sömürge ülkelerdeki hakim sınıflara IMF-DB ve DTÖ gibi finans kurumlarıyla direktifleri vermiş ve yine özellikle 90'ların ikinci yarısından sonra iktidara gelen her hükümet birbirleriyle yarışmasına, efendilerine ne kadar sadık olduklarını teyit etmek için

Güünün ihtiyacına yanıt verecek DDSB'Yİ GELİŞTİR, BÜYÜT!

işçinin-emekçinin-köylünün yaşamını karbasana çevirecek uygulamaları teker teker yaşama geçirmekte gecikmemiştir. Saldırıların en önemli ayağı olan "özelleştirilmeler" üst boyutta gerçekleştirilmiş ve halen de sürmektedir. Kamunun küçülmesi ve sermayeye devredilmesi hedefli özelleştirmelerle birlerce işçi işten atılmış ve kalanlar ise güvencesiz-düşük ücretle çalışmak zorunda bırakılmıştır. İşsizlik % 20'lerdedir. Yaklaşık 13 milyon insan yarın ve gelecekte yaşamaya mahkum edilmiştir. Yine "Yeni İş Yasasıyla" işçi sınıfının emeğinin en üst seviyede sömürülmesi için gerekli düzenlemeler meşrulaştırılmış; "Sendika Kanunu" ile çalışanların demokratik-sosyal ve ekonomik hakları budanmış, çalışanları adeta "modern köleliğe" dönüştüren "esnek üretim-topan kalite yönetimi" gibi çalışma programları dayatılmıştır.

Sermaye sahiplerinin işçileri işten çıkarması ve tazminat vermemesi için gerekli yasal düzenlemeler devlet desteğiyle güvence altına almıştır. Örneğin Deri Sanayiye işyeri sahibi "fabrika zarar ediyorsa gösterip, iflas beyan ederek" işçileri rahatça çıkarabiliyor ve tazminat hakkını da sürece yayararak eritebiliyor. Farklı bir işletmede veya aynı işletmenin ismini değiştirerek, sendikasız çalışmaya ka-

bul eden yeni işçilerle üretime devam edebiliyor. Sistemin yarattığı işsizler ordusunu gören işçi güvencesiz ve daha düşük ücretle razı olarak çalışmaya mahkum ediliyor. Grev hakkı "anayasaca(!) korunan işçilere polis-jandarma azgınca saldırabiliyor. Bugün güvencesiz çalışma koşullarından dolayı Tuzla Tersanelerinde ve birçok sektörde işçiler can veriyor. AKP hükümeti yaklaşık 13 mil-

çalışıyor. Emeklilik aylığı 4'te 1 düşecek, prim ödemeyenler tedavi edilemeyecek, emeklilik için prim gün sayısı artırılarak mezarda emekliliğin önu tamamen açılacak vb.

İhtiyaç, sınıf sendikacılığıdır

Evet mevcut tabloya baktığımızda, bugün emperyalizm ve uşakları-

kalan sendika ağaları ile, bürokratik-teslimiyetçi sendika önderlikleri ile hesaplaşmak; sınıf sendikacılığı anlayışını sözde değil pratikte de sergileyebilecek devrimci bir sendikal hareketi yaratmak, geliştirmek ve hakim hale getirmek bugün daha fazla hayati bir öneme sahiptir. Bugün bazı noktalarda tartışılabilir THY, Türk Telekom işçilerinin grev direnişleri, içinden geçtiğimiz zor süreçte iyi okunmalı, içerisinde yarattığı umudu-direnişi ve dayanışma bilinci büyütülmelidir. Hele ki kongresine devlet erkanının katıldığı ve yaptıkları konuşmalarda işçi sınıfına saldırıda bir mahsur görme-yenlere izin veren Türk-İş'in bu sürecinde grevlerin direnişlerin koşullarını desteklemesi ve büyütülmesi çok önemlidir.

İşsizliğe isyan et!

Şüphesiz yukarıda açmaya çalıştığımız tablo bir anda oluşmadığı gibi bu tabloyu değiştirecek iradenin de çok kısa zamanda yaratılmasını beklemeliyiz. Bugün en acil ihtiyaç **Devrimci Demokratik Sendikal Birliğimizin** sınıf sendikacılığı ilkelerine sıkı sıkıya bağlı, devrimci ve militan disiplinden ödün vermeden ve sınıfın iradesini, kararlarını önemseyen örgütlülüğümüzün ihtiyaç yanıt verebilecek seviyeye getirilmesi sorunudur. Güncel olarak bunun ilk ayağını Şubat sonunda "İşçi Kurultayımızla" sonlandıracağımız "**Sendikal mücadeleyi geliştir, işsizliğe isyan et!**" sloganı merkezli yürüteceğimiz kampanya sürecimiz olacaktır. Çalışmalarımızı işsizlikle sınırlandırmadan, bu süreci geliştiren saldırı dalgasına karşı olan mevzi-

Türkiye'de yeni mali yıl Ocak ayı ile birlikte başladığından; her yılın son 2-3 ayı TİS'lerine, asgari ücret tartışmalarına, bütçede vergilerin ne kadar artırılıp, ezen sınıflara ne kadarının nasıl peşkeş çekileceği tartışmalarına sahne olur. Bu nedenle gazete sayfalarında-televizyon haberlerinde ezen ve ezilen sınıflar arasındaki uçurumun üstü ne kadar kapatılmaya çalışılırsa çalışılın başarılı olunamaz. Çok aç bulunduğu için 1.5 kg.'lık Trüf mantarının 330 bin dolara satılması; içinde ev sinemasından, jakuziye birçok insanın rüyasında bile göremeyeceği lüks metallerin bulunduğu, kişiye

"Ülke gerçekleri" aldatmacasıyla emekçilere sefalet dayatılıyor!

"Azami" sömürü için "Asgari Ücret"

Çeşitli aşamalardan geçmiş olsa da Türkiye'de 1951'den bu yana uygulanan asgari ücret "işçilere normal bir çalışma günü karşılığı olarak ödenen ve işçinin gıda, konut, giyim, sağlık, ulaşım ve

Paylaşım Savaşı'ndan sonra özellikle Avrupa ülkelerinde sosyal devlet uygulamaları adı altında; asgari ücret belirlenirken işçilere daha fazla söz hakkı tanınmakta ve şimdiye oranla daha yüksek ücretler söz konusu olabilmektedir. Fakat o zaman da şimdi de asgari ücretin mantığı; burjuvazinin esasta kendi arasında uzlaşarak, asgari maliyet kaybıyla azami

ni getirdiği; yatırımlara bütçenin sadece yüzde 6'sı oranında pay ayrılmasının, ülkenin yeraltı, yerüstü zenginliklerinin peşkeş çekilmesinin, bütçede en yüksek payın faize-borca ayrılmasının kısaca sistemin kendisinden kaynaklanan işsizliğin-yoksulluğun faturasını bir kez daha bilinçli "en alttakilere" yükledi!

Ve bu yıl asgari ücret tespit komisyonu çalışmalarını yürütürken; Batman doğumlu, Kürt milliyetine mensup oluşunu her fırsatta hatırlatan Merly Lynch'te çalışırken aylık 60 bin dolar alan şimdinin Devlet Bakanı Mehmet Şimşek "Türkiye'de asgari ücret ile emekli maaşı dünya ortalamasının üzerinde seyrediyor..." açıklamasını yaptı. Ezen sınıfların şu anda en çok konuştuğu ise bölgesel asgari ücretin uygulanması. Bu özellikle T. Kürdistanı'nda ücretin 100-150 YTL civarında oluşunun resmleşmesi demektir!

"Asgari geçim indirimi" aldatmacadan başka bir şey değildir!

1 Ocak 2008'den itibaren asgari ücrette, "enflasyon oranının üstünde" yüzde 4+5 oranında zam yapıldı. Böylece asgari ücret Ocak ayından itibaren 16 YTL'lik zamlı 435 YTL, Temmuz'dan itibaren 457 YTL oldu. Burada "asgari geçim indirimi" aldatmacasına vurgu yapmak yarar var. Asgari geçim indiriminin uygulanmasıyla bekâr bir işçinin eline 481 YTL geçeceği açıklandı. Evli oluşuna, eşin çalışıp-çalışmamasına ve çocuk sayısına bağlı olarak bu miktar kademe kademe azami 513 YTL'ye ulaşır. Yani bekâr ile evli ve 4 çocuklu olan arasındaki fark 32

YTL. Haber başlıklarında, açıklamalarda ulaşamadığımız bilgilere; derinliklere indikçe ulaşıyoruz ve görüyoruz ki "asgari geçim indirimi" birçok asgari ücretliye uygulanmayacakmış. Yukarıda belirttiğimiz gibi asgari ücretin enflasyon oranının üstünde belirlendiği iddia ediliyor. Enflasyon oranı hem toplu iş sözleşmelerinde hem de asgari ücret belirlenirken kullanılmaktadır. 2007 yılı için hedeflenen enflasyon oranı yüzde 4 idi. Tamamen hükümetin işine gelen rakamları açıklayan TÜİK; daha fazla düzeltme yapamamış olacak ki, enflasyon oranını yüzde 8 olarak açıkladı. 6 Ocak 2008'de iktisatçı Mustafa Sönmez'in Evrensel'de yayınlanan araştırmasının sonuçları, TÜİK'in enflasyon oranının halkımızın mutfağındaki yaşamındaki enflasyonla hiç ilgisi olmadığını gösterdi. M. Sönmez 130 dolayındaki gıda maddesinin fiyat artışları üzerinden yaptığı analizde, mutfak ve barınma ile ilgili mal ve hizmetlerin 2007'deki fiyat artışlarının ortalama yüzde 25'in üstünde olduğunu saptamıştır. "Enflasyona göre yüksek saptandığı" iddiasının yine sadece aldatmacadan ibaret olduğu açıktır.

Egemenler ve işbirlikçileri yine fedakârlıktan bahsediyor!

Asgari ücret miktarı ile ilgili açıklama yapan TİSK Yönetim Kurulu Üyesi Ali Nafiz Konuk'un söylediklerine; ezen sınıfların işçilere, memurlara... nasıl bir yaşam düşündüklerini göstermesi, tipik bir burjuva anlayışı olması açısından önemlidir;

"Herkes fedakarlık yapmak zorunda... Sanayinin amacı insanları zenginliklerini arttırmaktır. Bizim de hedefimiz bu." (28 Aralık 2007-Dünya Gazetesi)

A. N. Konuk; "Herkes fedakârlık yapmalıdır" derken pratikte gördüğümüz ve yaşadıklarımızdan yola çıkarak,

burada sadece ezilenleri kastettiğini anlıyoruz! Dünya Bankası'nın "Dünya Kalkınma Göstergeleri 2005" raporunda Türkiye'de en yoksul yüzde 10'un gelirden yüzde 2.3; en zengin yüzde 10'un ise yüzde 30.7 aldığı belirtilmektedir. Yani arada 10.5 katlık bir fark var. (Veriler; 28 Aralık 2007-Dünya Gazetesi)

Bir taraftan zenginlik bir taraftan yoksulluk böyle artarken; "kapitalist üretim sürecinin kendi mekanizması ile eğitilen, birleştirilen ve örgütlenen işçi sınıfının başkaldırmaları da genişler ve yaygınlaşır." (Marks, Kapital, C. 1, S. 782)

Türkiye'de son birkaç ayda yaşanan grevler bunun göstergesidir. Kendiliğinden olan bu grevlerin; sınıf bilinçli önderlik olmadan gerçekten başarıya ulaşması mümkün değildir. İşte Telekom grevi sonrası çalışanlar nasıl aldatıldıklarını anlatıyorlar. SEKA direnişinin nasıl sonlandırıldığı halen akıldadır! Tarihte bunların sayısız örneği mevcuttur!

2008 yılı tüm emekçiler açısından sefaletin, sömürünün, baskının artacağı bir yıl olacaktır. Türkiye ve Irak Kürdistanı'nda yürütülen savaşın Büyük Ortadoğu Projesi ekseninde Türkiye'ye biçilen misyonun, dünyada gitgide derinleşmekte olan krizler faturası; sene başında yapılan zamlarla, belirlenen asgari ücretle, bütçeden ayrılan payla emekçi halkımıza kesilmeye başlanmıştır! Emperyalist-kapitalist ülkeler her zamanki gibi bir dikteleri ekonomik krizden faturasını bizim gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerden çıkarmaya çalışacaklardır! **Tüm bunlara karşı hazırlıklı olmak, emekçiler içerisindeki çalışmalarımızı yaygınlaştırmak ve derinleştirmek ihmale gelmeyecek bir zorunluluktur.** Emekçilerin alınterleri üzerinden lüks yaşamın sürdürülenlerden, emekçilerin haklarını alma zamanları gelmiştir! Tüm dünyada artık ezilenlerin arkasından esmeye başlayan rüzgârı kullanmasını becermeliyiz...

özel denizaltı siparişlerinin arttığı ve bunların fiyatının 60 milyon Dolar olduğu haberi! Yine geçen ay İstanbul'da açılan lüks mallarla ilgili fuarada onbinlerce dolarlık ayakkabıların, giysilerin sergilenmesi ve fuarın Türkiye'de "iyi iş" yaptığı haberi vs. Bir de ezilenler cephesine, günde yaşamını birkaç dolarla (ki bunu bulamayanlar da var!) geçirmek zorunda olanların cephesine bakalım... Türkiye'de sayıları 4 milyon 70 bin bulan "asgari ücretlilerin" yakından takip ettiği asgari ücretin, nasıl "en asgari" şekilde belirlendiğine ve şu anki miktarının bile ezen kesimler tarafından nasıl fazla değerlendirildiğine bakalım...

kültür gibi zorunlu ihtiyaçlarını günün fiyatları üzerinden asgari düzeyde karşılamaya yetecek ücret olarak tanımlanıyor asgari ücret yönetmeliğinde." (Evrensel Genç Hayat, 27 Aralık 2007) Türkiye; Avrupa Sosyal Şartını asgari ücreti düzenleyen 4. Maddenin 1. Fıkrası dışında imzalamıştır. Bu madde asgari ücret belirlenirken işçinin ailesinin de göz önünde bulundurulmasını gerektirir. Türkiye'de asgari ücret işçi sanki kimseye bakmakla yükümlü değilmiş gibi; tek bir kişinin harcamaları üzerinden hesaplanmaktadır. Ve buna rağmen yüksek değerlendirilmektedir. II. Emperyalist

Emekçilerin alınterleri üzerinden lüks yaşamlarını sürdürenlerden, emekçilerin haklarını alma zamanları gelmiştir! Tüm dünyada artık ezilenlerin arkasından esmeye başlayan rüzgârı kullanmasını becermeliyiz...

sömürüyü elde etme çabasıdır. İşte buna paralel olarak son 15 yıldır tüm dünya ülkelerinde asgari ücret tartışılır hale gelmiştir.

2005 yılında IMF Birinci Başkan Yardımcısı Anne Krueger "Türkiye'de asgari ücretin yüksek olduğunu, bu kadar yüksek asgari ücretlerle işsizliğin azaltılmasının ve istihdamın artırılmasının önüne set çekildiğini söyledi..." (İktisat Dergisi; Sayı; 479-80, Sf; 48)

Bu açıklamadan sonra hepsi aynı doğrultuda olmak üzere ATO, OECD, TÜSİAD gibi kurumlar raporlar yayımladılar!

Türkiye'nin yarı-sömürge yapısı-

Toplum içindeki farklılıkların, ege-men sınıflar tarafından olabildiğince körüklediği, kendisinden olmayana karşı tahammülsüzlüğün had safhaya çıkarılmaya çalışıldığı bir dönemden geçmekteyiz. İrkçi-soven dalganın eşlik ettiği bu yönlü çabalara, giderek daha sıkça yaşanan linç girişimlerinin eşlik ettiğini görüyoruz. Faşist TC devletinin, tüm resmi-gayri resmi kurum, kuruluş ve organlarıyla hayata geçirmeye çalıştığı bu politikanın bir ayağını da hiç kuşkusuz AKP hükümeti oluşturuyor.

İçinden geçilen bu süreçte, farklılıklara tahammülsüzlük noktasındaki pratikleri bilinen AKP'nin son dönemdeki Alevi yönelimi ise bugünlerdeki en büyük tartışma konularından biri durumunda. Bu tartışmalar, AKP'nin "Alevi açılımı" çerçevesinde organize ettiği "Alevi iftarı" ile birlikte iyice alevlendi. Alevi örgütleri tarafından protesto edilen ve bunun sonucu olarak da, 298 Alevi örgütünden sadece (bu tartışmaların yaşandığı süreçte "birileri" tarafından kurdurulduğu iddia edilen) 6'sının katıldığı iftar ise, AKP'nin bir şovu olmaktan öteye geçemedi. Dahası, AKP bu iftarı düzenlemekteki hedefine pek de ulaşamadı.

İftar yemeğine öncülük eden başlıca isim, AKP İstanbul milletvekili ve aynı zamanda Erdoğan'ın danışmanı olan Reha Çamuroğlu. İftar bilindiği üzere, bir süre önce AKP tarafından gündemleştirilen ve Çamuroğlu'nun öna-yak olduğu, "Alevilik inanışına yasal statü kazandırma" çabalarının da bir ürünü.

AKP'nin Alevi atağına ve bu bağlamda düzenlediği iftara daha ayrıntılı geçmeden önce, AKP'nin Alevi planına cansiperane katkı sunan ve kendisi de Alevi olan Reha Çamuroğlu'nu biraz daha yakından tanımakta yarar var.

Kendisi 12 Eylül öncesinde "solcu" geçinen, bir süre sonra "sol" kimliğini reddedip, kendini anarşist ilan eden, ancak bundan da "tatmin olmamış" olacak ki, bu kimlikten de istifade edip, bu arada Alevi olduğuna hatırlayan ve Alevilik üzerine yazmaya başlayan bir şahsiyet. Liberal kimliği ile de bilinen

Aleviler "Kurtlar Sofrası"na rağbet etmedi!

Çamuroğlu'nun siyaset sahnesine girişi de bundan sonra başlıyor.

Çamuroğlu'nun bu hızlı evrimleşmesi, sonraki siyasi yaşamına da damgasını vuruyor. Önce Çiller ve Mehmet Ağar'ın partisinde başkan yardımcılığı, oradan MHP ve son durak olarak da AKP'de soluğu alıyor. O'na bu halk düşmanlığına giden yolda eşlik eden en önemli unsur ise, sola, sosyalizme karşı beslediği ve giderek daha da büyüyen kını oluyor. Alevi açılımı altına imzasını atmasını da esas da bu kin sağlıyor. Ve bu kinini ise, Alevilerin sistem tarafından asimile edilme çabası olan bu süreçteki girişimler sırasında "sol Alevileri asimile ediyor" yorumuyla dışa vuruyor. Oysa, sol kimliğini reddettiğinde, sola daha çok düşman olan tüm dönemler gibi O da bilmekteki ki, gerçek solcu düşünce, yani devrimci-sosyalist inanç, en basit tanımy-

la, farklı kültürleri asimile etmeyi değil, bunların kardeşçe bir arada yaşamasını savunur.

Ancak yukarıda da vurguladığımız gibi, ne Alevi (özde halk düşmanlığı) politikası üzerinden sistem içinde kendine yer edinmeye çalışan Çamuroğlu'nun ne de bu konuda akıl hocalığı yaptığı AKP'nin, Aleviler üzerinde oynamaya çalıştığı bu oyun pek tutmuşa benzemiyor. Çünkü oyunun açılışı bile sonunun nasıl biteceğine dair yeterli ipuçları sunuyor.

İftar değil "Hızır Sofrası"

AKP ve ekibi ilk faysolu anlı şanlı bir iftar sofrası kurmakla veriyor. Alevi inancındaki Muharrem Orucu'na denk getirilen bu iftar yemeğine dönük eleştirilerden biri de, Alevilerin orucunu, Ramazan (yani Sünni) iftarları gibi gösterişli sofralarda açmadığı yönlü eleştiriler.

Matem anlamına gelen bu oruç, inananlarca mateme uygun biçimde, sessiz sedasız açılmakta ve her türden gösterişten uzak olmasına özen gösterilmektedir.

Düzenleniş biçimiyle bile, Alevi iftarından çok egemen Sünni inanışın iftar sofrası olan ve niyeti açığa vuran bu sofraya, daha başından itibaren bu girişimin karşısında olan Alevi kesimler tarafından, denk düşen bir tanımlamayla, "Hızır Sofrası" olarak adlandırıldı. Hızır Paşa bilindiği üzere Pir Sultan Abdal'ın gerçek katili, Pir Sultan'ın idamının baş sorumlusu olan kişidir. Ve bu tanımlamayla, iftara katılanların katilleriyle aynı sofrayı paylaşmasına gönderme yapıldı. AKP'nin sadece Madimak'ta yakılan aydınların katilleriyle

yönlü yaptığı "Karacaahmet'i yıkmamak içimde bir uktedir" sözlerine yer verildi.

Kimileri ise daha çok da inananların duygu ve düşüncelerine hitap ederek, yemeğe katılanların, bulunduğu toplumdaki aforoz edilmesi, yani dışlanması anlamına gelen, "düşkün" ilan edileceğini açıkladılar.

Alevi politikasının hedefi çok yönlü

Peki daha düne kadar Alevileri inkar eden, inkar etmeden de öte, Alevilere karşı gerçekleşen katliamların savunuculuğunu yapan, katliamları gerçekleştirenlere koruma zırhı oluşturan AKP, bugün neden birdenbire "Alevi" kesildi?

Buna en kısa yoldan verilen yanıtlardan biri Alevilerin asimile edilmek istenmesi olarak getirilmekte. En uygun cevap buymuş gibi görünmekle birlikte, hedefin sadece bununla sınırlı olmadığını söylemek gerek. Çünkü "Alevi açılımı"nın zamanlamasına bakıldığında, bunun Kürtlere dönük kapsamlı bir saldırıya girişildiği döneme denk geldiği görülmektedir.

Şu süreçteki Alevilerle barışık olma çabası, 22 Temmuz seçimlerinde Alevilerden oy alamayan AKP'nin, ileriye dönük oy kapma girişimleri olduğu gibi, bu süreçte daha çok da Kürtleri yalnızlaştırma hedefini içermektedir. Aynı şekilde, sistemle barışmaya, dahası sisteme yedeklenmeye hazır olan Alevi kesimlerle, sisteme karşı muhalif tutumunu sürdürmedeki ısrarını koruyan Alevi kesimlerini ayrıştırma da hedeflemektedir. Böl-parçala-yönet politikasının bir parçası olan bu politika ise, emperyalistlerin, bugün gerek bölgede gerekse dünyada hayata geçirmeye çalıştığı politiklardan bağımsız düşünülemez.

Dinin ve faşist gericiliğin tüm dünyada yükselişe geçtiği böylesi bir süreçte başlatılan bu girişimin, toplumsal uzlaşmaya değil, toplumdaki farklılıkları daha da körüklemeye hizmet ettiğini, bu yönelimin sadece bir aldatmaca, ibaret olduğunu ise, yine aynı günlerde yaşanan pratiklerde görmekte-

yiz. Ard arda birçok okulda Alevi öğrencilerin, özellikle de din dersi hocaları tarafından, hastanelik edilinceye kadar dövülmesi, gerçek zihniyeti ortaya koymaktadır. Ve Alevi öğrencilerin dövülmesine dönük bu pratikler ise topluma ekilen farklılıklara karşı tahammülsüzlük tohumlarının ürünüdür. Bu tahammülsüzlüğün daha da büyüteceğine dair işaretler ise yeterince mevcuttur.

Son söz olarak: AKP'nin "Alevi Açılımı", Alevilerin farklılığını kabul etme ve bu farklılığa saygı duymadan ziyade, Türk egemen sınıflarının Aleviler üzerinden, (emperyalist patentli) politik hedeflerini gerçekleştirmeye hizmet etmektedir. Kurulan iftar sofrası ise "Hızır Sofrası" olduğu kadar da, "Kurtlar Sofrası"dir. Ve bu "Kurtlar Sofrası"na yem yapılmak istenen Aleviler ise, "Kurtlar Sofrası"na rağbet etmemişler!

"Çamuroğlu dönsün, biz dönmeyiz!"

Buca'da yaşayan Aleviler AKP iftarına katılan kurumları protesto etti. Bu semtte yaşayan Aleviler, Buca Kooperatif Meydanı'nda toplanarak, "Susma haykar halklar kardeşidir", "Çamuroğlu dönsün biz dönmeyiz yolumuzdan" sloganlarıyla Buca Hacıbektashi Veli Derneği Cemevi önüne kadar yürüdü. Kitle adına açıklama yapan Kuruçeşme Halk İniyatif üyesi Sinem Uğurlu, AKP'nin düzenlediği iftar yemeğine katılanları ilkesizlikle suçladı. Uğurlu, "AKP ile açılan iftar bizim iftarımız değildir. Bu sofraya Hızır Paşa sofrasıdır. Onlarla birlikte rant sofrasına otururken bizim işi yoktur. Son dönemlerde Alevilere yönelik bir saldırı da ARD televizyonundan geldi. Kültürümüze ağır hakaretler yapan bu televizyon kanalı gerekli cevabı Alevi toplumundan almıştır" dedi.

Son birkaç yıldır ülke gündemini sarsan gelişmelerden sonra yaşananlar hukuk, adalet gibi kavramların bir kez daha sorgulanmasına neden oluyor.

Çıkartılan Terörle Mücadele Yasası, yeniden düzenlenen TCK, "Polis Vazife ve Salahiyetleri Kanunu"nun yasalması ile devlet yetkililerine geniş hareket alanı yaratılırken toplumsal dinamiklerin zincirlenmesi hedefleniyordu. Bu yasalar ve düzenlemelerle birlikte her türlü hak ihlali ve anti-demokratik uygulama meşrulaştırılırken, hak ve özgürlükler mücadelesi yasadığı ilan ediliyor. Polis sokak ortasında cinayet işleyerek, halka işkence yaparken, irkçi-milliyetçi dalgayı arkasına alan faşistler devrimci-ilerici kurumlara, aydınlar saldırıyor. Devletin "iyi çocukları" suçüstü yakalanmasına ve halkın üzerine ateş açmalarına rağmen serbest bırakılıyor. İşçilerin, köylülerin her türlü hak arama mücadelesi anayasaya uygun olsa bile hukuksuz bir şekilde cezalandırılıyor. Özerk- bilimsel, anadilde eğitim isteyen öğrenciler hakkında onlarca dava açılırken verilen disiplin cezaları ile okullardan atılıyor. Üretmediklerini haykıran köylüler hapse atılıyor. Kölece çalışma koşullarına karşı direnen, ülke kaynaklarının emperyalist tekelere peşkeş çekilmesine engel olmaya çalışan TEKEK işçileri, yaka paça gözaltına alınıyor. **Uluslararası tekelere kapılarını sonuna kadar açan egemenler, halkımıza daha fazla açıklık ve yoksulluk getiriyor.**

Adaletin gözü önünde katliam!

19 Ocak 2007 yılında Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink gazete binasının önünde kurşunlanarak öldürüldü.

Ermeni sorunu üzerine yazdıkları, söyledikleri ile önemli tartışmalara yaratan Ermeni gazeteci Dink'in bileti çoktan kesilmişti. Yasin Hayal'in azmettirici ilan edildiği olayda tetiği çek-

Adalet kimin için?

Yaşanan gelişmeler hukuk, adalet gibi kavramaların iddia edildiği gibi herkese eşit olmadığını yeterince anlatıyor. Anayasa mevcut hukuk düzeni birçok örnekte görüldüğü gibi hâkim sınıfların iktidarını garanti altına almakla mükelleftir.

tiği söylenen Oğün Samast kahraman ilan edildi. Katliamın ardından ortaya çıkan gerçekler cinayetin devletin birçok kurumunun eşgüdümü çabası sonucu elbirliği ile işlendiğini gösterdi. Oğün Samast'ın Samsun'da bayraklı görüntülerinin basına yansımaları bir yana İstanbul ve Trabzon Emniyet Müdürlüğü cinayetin nerede nasıl ve kim tarafından işleneceğini tüm ayrıntıları ile biliyordu. Hrant'ın olaydan önce İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne çağrılarak tehdit edilmesi bir saldırının olabileceğinin bildirilmesi cinayetin arkasındaki güçlere de işaret ediyor. Olayın üzerinden bir yıl geçmesi olmasına rağmen tetiği Oğün Samast ve Yasin Hayal dışında "büyük ağabeylere" ulaşılmadı. Olayı takip eden mahkeme milyonlarca insanın bildiği gerçeği bir türlü açığa çıkaramadı(!) Herkesin gözü önünde devletin bilgisi ve özel ilgisi ile katledilen Dink için adalet tecelli edemiyor. Katiller bulunamıyor! Oysa cinayetten hemen sonra Vali ve Emniyet müdürü yaptıkları açıklamalarla örgüt bağlantısını olmadığını ve olayın milliyetçi duygular-

la işlendiğini hemen söyleyivermişti. Cinayetin birinci yıldönümünde Dink'in polis gözetiminde 4 kişilik bir ekip tarafından öldürüldüğü ortaya çıktı. Katliama ilişkin yapılan planlar polis kayıtlarında bulundu. Hrant Dink cinayeti "katlinden sual olunmaz devletimizin" "ilahi adaletine" karşı onarılması güç yaralar açtı. Mahkemenin suçluyla "bulamadığı" olayda milyonlarca emekçi katil zanlısını bulmuştu! Adalet daha önce yakasını bir türlü bırakmadığı Dink'i bir an da unuttu. Katillerini sorgulamak için ciddi hiçbir çaba göstermedi. Belli ki kendisi de katiller gibi Dink'in cezasının kesilmesi gerektiğini düşünüyordu. Ancak cenazeye katılan 200 bin insan vicdanlarda adaletini öldürmediğini ispatladı. Onlar kimin suçlu olduğuna kesinlikle emindi ve bunun gereğini yaptı.

Adalet iyi çocuklara işlemez!

Dersim'in Hozat ilçesinde 27 Eylül günü odun toplamaya giden iki köylü Özel Harekât Timleri tarafından

kurşunlandı.

Bülent Karataş olay yerinde can verirken **Ali Rıza Çiçek** yaralı kurtuldu. Hozat'ın Boydaş köyü kırsalında operasyondan dönen Özel Harekât Timleri kimlik kontrolü için durdurdukları köylüleri kurşun yağmuruna tuttu. Malatya 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davada olay yeri tespit tutanağı infazı gerçekleştirenler tarafından tutuldu. Davada gizlilik kararının kaldırılması ile birlikte hukuk skandalı da açığa çıkmış oldu! Kamuoyuna açıklanmadıkça iki teröristin ölü ele geçirildiği duyurulurken köylülerin askerlere ateş açtığı iddia edildi. Ancak olay yerinde yapılan araştırmada herhangi bir silaha rastlanmadı. Olayı aydınlatmak en önemli delillerden olan elbiseler yok edildi. Yaralı kurtulan Ali Rıza Çiçek tutuklanarak Diyarbakır'a götürülürken burada da sorgulandı. Yaralı halde iken hazırlanan ifadeyi imzalaması istendi kabul etmeyince de "örgüt üyeliği" iddiası ile tutuklandı. Devletimizin "kılıçtan keskin kıldan ince adaleti" burada bir kez daha vukuu buldu.

Köylüleri kurşunlayan infaz edenler hakkında hiçbir hukuki işlem yapılmaz iken öldürülenler suçlu! Adalet yine olayı aydınlatmadı!

Polis "adalete" sığınıyor!

"Polis Vazife ve Salahiyetleri Kanununu" yasalması ile birlikte polis fazla "mesai" yapmaya başladı.

Kanunun yasalmasında bu yana polis sokaklarda adeta terör estiriyor. Emekçilere sokak ortasında işkence yapan polis, onlarca insanı katletti. Silah kullanma yetkisini sonuna kadar kullanmaktan çekinmeyen polis halkın üzerine kurşun yağdırdı.

Nijerya uyruklu **Festus Okey** gözaltına alındığı Beyoğlu Polis Karakolu'nda kurşunlanarak katledildi. Bu olaydan kısa bir süre sonra Kumkapı'da Polonya uyruklu bir göçmen daha öldürüldü. Avıllar'da evinin arkasındaki parkta oturan **Feyzullah Ete** kareteci polislerin tekmesi ile can verdi. Polisler verdikleri ifadeler ile hâkimleri çok etkilemiş olmalı ki, polisler serbest bırakıldı. Festus Okey'in arkadaşları olayın peşini bırakmaları için tehdit edildi, evleri basıldı, gözaltına alındı. Ete'nin ailesi takibe alındı. Cenazeyi izleyen polis aileyi tehdit etmekten geri durmadı. Aldığı darbe sonucu göğsünde morarmaya başlayan Ete için Adli Tıp vücudunda "şok verildiği" bundan dolayı morluğun oluştuğu raporunu verdi. Böylece polislin şiddetini ve cinayetin gerçek nedenini gizlemiş oldu. Adaletin rütbeli paşaları, görevlileri polisleri suçsuz buldu. İstanbul Yenibosna'da Yürüyüş dergisi dağıtımını yapan gruba polis vahşice saldırdı. Olay yerinden uzaklaşmaya çalışan **Ferhat Gerçek** polis tarafından kurşunlanarak sırtından vuruldu. Omuriliğine saplanan kurşun Gerçek'i felç etti. Yerde kanlar içinde yatan Gerçek'e müdahale temek isteyen arkadaşları işkenceden geçirildi. Polisler hakkında açılan davada hâkim Gerçek'i sanık polisleri ise mağdur kabul etti. Polisler yine haklıydı!

İzmir'de **Baran Tursun** dur ihtarına uymadığı iddiası ile kafasından vurularak öldürüldü. 14 Ocak'ta Karşıyaka 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davada sanık polislin "aracın lastiğine ateş açtım" ifadesi üzerine hâkim tarafından serbest bırakıldı. Polis üzerine düşeni yapmış aracın lastiğine ateş açmış ancak kurşun Tursun'un kafasına saplanmıştı. Mahkemede sanık polisler duruşma sırasında dışarı çıkarılarak nasils ifade verilecekleri konusunda uyarıldı, deliller yok edildi. 20 yandaki genç katleden polis tıpkı öncekiler gibi yine adalete sığınmıştı. Adalet polisleri yine aklandı!

Benzer bir olayda 19 Ocak günü yapılan Hrant Dink anmasında yaşandı. Agos gazetesi önünden yürüyerek Taksim İstiklal Caddesi'ne gelen kitlenin üzerine **hedef gözeterek** ateş açan polislerin bu görüntüleri televizyon ekranlarına yansımalarına rağmen, ısrarla polislin havaya ateş açtığı, ancak nasıl olduysa orada bulunan bir kişinin havaya açılan ateş sonucu ayakta kaldığını bildi.

Hakkâri Yüksekova Dağlıca'da PKK gerillaları tarafından düzenlenen basında esir alınan 8 asker vatana ihanet suçlaması ile tutuklandı. Sağ kurtulan askerler kanla beslenen devlet imajına vurulan büyük bir darbe oldu. Bunun hesabı sorulmalıydı. Hayatta kalmanın cezası ömür boyu hapist.

Yaşanan gelişmeler hukuk, adalet gibi kavramaların iddia edildiği gibi herkese eşit olmadığını yeterince anlatıyor. Anayasa mevcut hukuk düzeni birçok örnekte görüldüğü gibi hâkim sınıfların iktidarını garanti altına almakla mükelleftir. Egemenler hâkim ideolojiyi benimsemeyen, bunu eleştiren herkesi cezalandırmakta. Çıkartılan yasa ve kanunları en fazla ihlal eden hâkim sınıfların olmasına rağmen adalet ve eşitlikten söz edilmekte.

Bu kadar örnekten sonra vicdanlar yeniden sorguluyor, adalet kimin için?

Yedi siyasi partinin önderleri Nepal'i demokratik federal bir cumhuriyet olarak ilan etme konusunda anlaşarak Kurucu Meclis'in ilk toplantısındaki kararı uygulamış oldular. Liderler **23 Aralık 2007** tarihinde Başbakanın **Baluwatar**'daki evinde gerçekleşen Yedi Parti Toplantısında anlaşmaya vardılar.

Anlaşmaya göre karma seçim sistemi uygulanarak Kurucu Meclis'in 601 üyesinin 240'ı çoğunluk sistemiyle (bölgedeki adaylardan en çok oyu alan bölgeyi temsil etmek için meclise gider-çn), 335'i nispi temsil sistemi ile (her parti aldığı oy oranına göre adaylarını meclise gönderir-çn) ve 26'sı da Bakanlar Kurulu tarafından seçilecek. **Liderler ayrıca üst düzey bir mekanizma yaratmada, NKP(Maoist)'i geçici hükümete dahil etmede ve şehitler ve kayıplar için bir komisyonun kurulması konularında da anlaşıldılar.**

Daha öncesinde geçmişte yapılan anlaşmalara ve verilen sözlere uymayan **NK (Nepal Kongresi)** kurucu meclis seçimlerini gerçekleştirme, federal demokratik cumhuriyeti ilan etme ve nispi seçim sistemini kabul etmeyi içeren Geçici Anayasayı uygulamada engeller çıkarmıştı. Bu da Kurucu Meclis seçimlerinin belirsizleşmesine ve devletin yeniden inşasının bloke edilmesine sebep olmuştu.

Doğal olarak NK'nin önderleri halkın geleceğinden ve ulustan daha fazla kendi sınıfsal çıkarlarını, feodal ve bürokratların çıkarlarını düşünmektedir. NKP(BML) [Nepal Komünist Partisi (Birleşik Marksist-Leninist)] ise yeni Nepal'i inşa etmede net bir yaklaşımı, plan ve programı olmadığından kaynaklı siyasi krizi aşmaya yardımcı olmadı. NKP(Maoist) ise sorunu herhangi bir parti, grup veya kişi tarafından değil de konuyla ilgili aktörlerin yer alacağı bir **yuvarlak masa toplantısında** tartışmayı önermişti. Fakat bu öneriyi NK sertçe reddetmişti.

İçlerinde Bakan Mahant Thakur'un da yer aldığı Madhesi önderleri anayasasının yönelimine uyulmaması nedeniyle kolektif şekilde partilerinden ve meclisten istifa etmesine rağmen NK buna önem vermedi.

Anlaşmaya varılmasına karşın Kurucu Meclis (KM) seçimlerinin zamanında gerçekleşip gerçekleşmeyeceği sorunu NK'nin karakterinden kaynaklı halkta kuşku yaratmaktadır. KM seçimleri geleneksel düşünme ve parlamenter liderlerin yanlış ve programları nedeniyle belirsizleşmişti. **Aynı zamanda iç ve dış güç merkezlerinin Nepal siyaseti üzerinde oynadıkları kirli oyun da durumun ciddiyetini arttırmıştır.**

Maoist önderlerden **Badal yoldaş** yalnızca KM seçimleri için değil, aynı zamanda seçimlerin Nepal halkı yararına sonuçlanması için hareketin yaratılmasına olan ihtiyacı vurgulamıştır. Bu kararın uygulanması konusundaki şüphe de "anlaş ve ardından boz" eğiliminden kaynaklanmaktadır. **Şayet anlaşma uygulanmazsa büyük bir memnuniyetsizlik halk içinde yayılacak ve yeni bir isyan doğacaktır.** Böylesi bir durumda, yalnızca monarşi değil geçici hükümetin önderliği, KM de bitecektir.

Federal Nepal Cumhuriyeti

Aşağıdaki yazılar Nepal'de devrimin yanında saf tutan Red Star (Kızıl Yıldız) dergisinin 1-15 Ocak tarihli 2. sayısından derlenerek çevrilmiştir.

Tarihsel bir atılım (Dharmendra Bastola)

Ülkedeki siyasi kilitlenmeyi çözmeye doğrudan Nepal Komünist Partisi (Maoist) ve parlamenter partiler, geçici anayasaya uygun olarak Nepal'in Federal Demokratik Cumhuriyeti'ne dönüşmesi için şartların hazırlanması ve seçilen Kurucu Meclis'in ilk toplantısında karar altına alınması konusunda uzlaşmaya vardılar. Bu, Nepal tarihindeki temel bir atımdır. **Bu kararla birlikte Nepal geçici anayasayla birlikte monarşik bir sistemden Nepal Demokratik Cumhuriyeti'ne dönüşmüştür. Siyasi gerçekliğin bir sonucu olarak Nepal'deki monarşik kurumlar yıkıldı. Ulusal ve bölgesel cumhuriyetler oluşturuldu. Nispi seçim sistemi kabul edildi.** Siyasi, ekonomik ve sosyal yeniden yapılandırma için

oyunları bu ruhu köreltmeye çalışmış ve Nepal halkının kazanımlarını ihlal etmesi için parlamenter partileri kışkırtmıştır. Ve seçim tarihi Aralık ayına ertelenerek monarşinin perdenin ardında rolünü oynadığı ve feodal ve kapitalist unsurların halen seçimlerin 1980 referandumuna dönüşebileceği hayallerini kurdularını anlaşılmalıdır. Partimizin en kısa sürede Cumhuriyetin ilan edilmesi ve nispi seçim sisteminin güvence altına alınması talebini savunmasının nedeni bunlardır. **Bu taleplerin özünde Demokratik Cumhuriyetin ve ulusal ve özerk cumhuriyetlerin federal yeniden inşası bulunmaktadır.** Ancak temel parlamenter partiler partimize sertçe karşı çıktılar.

Bu nedenle ideolojik ve politik farklılıkları da göz önüne alarak parti-

hangisi bir sorun yaratmadan gerçekleştirilmelidir. Federal Cumhuriyetin Kurucu Meclis'in ilk toplantısında karar altına alınacak olması şimdiden seçimleri ertelemeye dönük komploların da gündemleşmesine sebep olmuştur. Seçim komisyonu seçimlerin olası güvenilirliği hakkında karanlık bir resim sunmaya çalışmaktadır. Böylesi bir durumda komisyonun üyelerinin değişimi ile engel kaldırılacaktır. Ulusal ve bölgesel cumhuriyetlerin federal yapılması tamamlanmadıkça Terai sorunu ve diğer gerilimler de çözülecektir.

Şayet yerli ve yabancı gerici-ler seçimleri engellemek ve Nepal halkının kendi egemenlik hakkı olan cumhuriyeti ilan etme, monarşiyi yıkmak, ekonomik, politik ve sosyal yeniden yapılandırma hakkına engel olurlarsa bu onlar için oldukça büyük bir zarara neden olacaktır. Nepal halkının böylesi bir durumda isyan etme hakkı vardır ve bu gerçekleştiğinde gerici unsurların yok edilmesi binlerce kez hızlı olacaktır.

NKP(Maoist) Merkez Komite üyesi

"Büyük bir kazanım"

Nepal Komünist Partisi (Maoist) Başkanı **Prachanda** partisiyle altı parti arasında yapılan anlaşmanın büyük bir kazanım olduğunu söyledi. Anlaşmanın ardından Kathmandu'da bir etkinlikte konuşan Prachanda "**Nepal tarihinde ilk kez anayasaya Federal Demokratik Cumhuriyet yazmak büyük bir kazanımdır**" dedi. 23 maddelik konsensüsün olumlu olduğunu ancak önemli olanın uygulanış olduğunu ekledi.

kapılar açıldı. Siyasi kilitlenmenin buzu kırıldı.

Bu anlaşmayla birlikte ilk kez Nepal halkı egemen hale geldi. Ancak bu, aşılması gereken binlerce milde bir adımdır. Bu, partimizin görüşme alanında elde ettiği büyük bir kazanımdır.

Şayet Kurucu Meclis seçimi Haziran 2007'de yapılsaydı bu, Halk Savaşının 10 yılının ve 19 günlük halk hareketinin sayesinde oluşturulan Geçici Anayasasının ruhu ile gerçekleştirilecekti. Fakat yerli ve yabancı gericilerin gizli

miz bu konuda 2 temel nedenden dolayı uzlaşmıştır. **Birincisi**, NK Cumhuriyeti kabul etmiştir. Ve **ikincisi** ülke yolunu ya seçimle ya da halk mücadelesi ile bulmalıdır. Şimdi, anayasal karardan dolayı özellikle NK içindeki monarşi yanlılarını tamamen kovmalı ve Nepal Demokratik Cumhuriyeti'nin yeni siyasi ana akımında yerini almalı ve ülkedeki ekonomik, siyasi ve sosyal yeniden yapılandırmada yer almalıdır.

Şimdi partilerin görevi, ulusal birliği geliştirmek ve KM seçimlerini her-

ülke Cumhuriyetin kuruluşu ile büyük bir ilerleme yaşarken farklı çevrelerden Maoistlerin neden nispi seçim sisteminden (her partinin aldığı oy oranına uygun şekilde parlamentoda temsil edilmesi-bn) vazgeçtiği sorusu yükselmektedir. Bu konuyu netleştirmek amacıyla NKP(Maoist) önderlerinden **Mohan Baidhya** 'Kiran' nispi seçim sistemi konusunda tavırlarının değişmediğini söyledi. Anlaşmada partilerinin bu konudaki farklı anlayışının anlaşma metninde yer aldığını vurguladı.

"Sınıf ideolojimizde, ideallerimizde ve hedeflerimizde kararlıyız!"

Aşağıdaki görüşme NKP(Maoist) Merkez Komitesi Sekreterlik üyesi Netrabikram Chand 'Biplab' ile yapılan röportajdan alınmıştır.

- Ülkemiz süre giden barış sürecinde anlamlı bir sonuca ulaşacak mı?

- Benim görüşümce, süre giden barış süreci iki benzer sınıf ve çıkarlar arasında yaşanmamaktadır. Bu barış süreci 10 yıllık Halk Savaşı sayesinde ilerlemektedir. Savaş ve barış süreçleri devrimde mümkündür ve birbirleriyle yer değiştirebilir. Marksizm bu durumu anlamamızı sağlamaktadır. **Ve diğer bir gerçek de barış sürecinin temel hedefinin proleter devrime hizmet etmek ve tamamlamak olmasıdır.**

Barış döneminin ardından şiddetin doğumu ve devrimci şiddetin ardından barışın oluşmasının nedeni nitelik ve sığırma üzerine Marksist yasalarda saklıdır. Bu nedenle barış süreci devrimci bir sonuca ulaşmalıdır. Fakat burada eklemek istediğim bir konu da her zaman çıkarları birbirine zıt iki sınıfın (**proletarya ve sömürücü**) keskin mücadelesinin yaşandığı devlet iktidarına yönelik Marksizm'in bulgularına zıt şekilde düşülebilecek en büyük hatanın gerici, feodal ve emperyalist devlet iktidarının proleter devlet iktidarına görüşmeler, anlaşmalar ve birlik yoluyla dönüşeceğini düşünmektir.

(...)

- Enternasyonal komünist partiler NKP(Maoist)'i neden eleştiriyor?

- Aslında bu yakıcı bir sorun. Bizim partimiz ve devrimimiz yalnızca Nepal'in partisi ve devrimi değildir. Dünya komünist partisinin ve dünya devriminin temel organlarından biridir. Bu nedenle devrimin zaferi veya yenilgisi tüm dünyayı etkilemektedir. Diğer önemli gerçek ise bugün geldiğimiz aşamada dünya proletarya sınıfının yardımı ve dayanışmasının büyük etkisidir.

Halk Savaşını başlatırken **Peru, Filipinler ve Türkiye** devrimlerini inceledik. Kardeş partiler **DKP** ve **HKP (Maoist)** ile tartıştık ve deneyimlerimizi paylaştık. Bize çok yardımcı oldular. Hindistan'daki devrimciler siyasi, teknolojik, akademik ve diğer alanlarda yardımlarda bulundular.

DEH'in ve HKP(Maoist)'in Nepal devriminin barış süreci ile ilgili kaygı ve eleştirileri var. Bu eleştirileri ve kaygıları kabul ediyoruz, çünkü aynı sınıfa mensubuz. Farklı yaklaşımlar da var, ancak **Ganapathi** yoldaş ve **Bob Avaihan** yoldaşın eleştirileri en dikkate değer olanları. Bizim onları sınıf ideolojimizde, ideallerimizde ve hedefimizde kararlı olduğumuz inandırılmaz gerekmektedir. (...)

Her adım geleceğe bırakılan ayak izidir!

**Dövüşenler de var
bu havalarda
El ayak buz kesmiş,
yürek cehennem
Ümit, öfkeli ve
mahzun
Ümit, sapına kadar
namuslu
Dağlara çekilmiş,
kar altındadır.**

Doğanın acımasız yüzüdür kiş... Çocuğunu çetin bir sına hazırlayan sert babadır. Çocuk bu zorlu sınavdan geçebilirse ancak hayatta kalmaya hak kazanacaktır...

Medetsiz **Munzur** kışın aşıl-maz... **Koçgiri İsyanı**'nda Dersim isyancılarının çoğu da bu dağlarda donmuştu. Şimdi yıl 1993'tü, '93'ün 21 Ocak... Ve beş bin kişilik düşman yığınağı karşısında Partizanların önünde iki seçenek vardı: **Ya düşman çemberinde imha olmak ya da aman vermez, ferman dinlemez dağlarda kavgayı boyutlandırmak...**

"Yoldaşlar... Tepedekiler düşmandır. Birkaç hakim noktaya çıkarma yapmışlar. Anlaşılan yarın düşün var. Herkes önemli dokümanlarını, sağlık malzemelerini ve enerji ihtiva eden yiyecekleri yanına alsın. Ayrıca herkes olabildiğince kalın giyinsin ve kesinlikle yedek yün çoraplarını yanına alsın." Karar verilmişti, partizanlar kavgalarını dağlarda sürdürerek dağı aşacak ve diğer mıntı-kadaki kamplara ulaşacaktı. İşte böyle başlıyordu uzun, **fedakârlık** ve **özveriyle** dolu görkemli yürüyüş.

Gecenin koyu karanlığında göç katırı dizildi dağlara. İlerleyen saatler beraberinde acımasızlığı getiriyordu ve ölümü de!

Önemli olan

Sıcak gözyaşlarına,

gökkubbeye yayılan

Devrim adına ve peşi sıra

Alevlenmiş yeni kavgalara

layık ölmek

Ve yeni doğan çocuğa

ad olmaktadır.

Öylesine ölmektir ki

Öldürenleri öldürdüklerine

bin pişman etmektedir.

Ve kısacık gerilla yaşamıyla ilk **Zeki Peker** göğsüslüyor ipi, bu uzun yürüyüşte. Bir yanda "**Yoldaşlar beni bırakın, bana harcadığınız her dakika yeni bir yoldaşın ölümüdür, benim kavgam buraya kadar, ben-den yoldaşlara ve kavgamıza selam söyleyin**" diyen Zeki'nin yorgun sesi, diğer yanda son nefesini verene kadar onu taşımakta ısrar eden yoldaşları...

Biraz bal vermek istedi yoldaşları Zeki'ye, kabul etmedi. Son bir gayretle yoldaşlarını selamlamaya çalıştı ve ansızın uzattı bedenini yoldaş kollara! Kimileri belki de ilkti bu ölüme. Saplandı yüreklerine yoldaş acısı ve aktı yürek göz yaşları yanaklarından toz karlara. Yoldaş naaşı terk edildi dağlara ve göç yeniden dizildi uzun yürüyüşü sürdürmek üzere...

Göç katarını ölüm ikinci kez **Ali Ekber Batasul** ile yakalıyor. Dili donduğundan gözleriyle veriyor mesajını. Ölüm acele etmese kim bilir neler söyleyecekti o gözler. O söyleyemese de herkes anlamıştı, yürekler tamamlamıştı son sözlerini.

"Ölüm adın kalleş olsun! Ölüm anan öle senin"

23 Ocak... Bu defa dağların ufak tefek, derviş kılıklı doktoru **Ali Demirdağ** artık yürüyemeyecek duruma geliyor, ayakları donmuş. Kim bilir kaç yoldaşın canını kurtarmıştı, kim bilir onca çatışmada kaç yoldaşının yarasına merhem olmuştu, onunla aynı acıyı çekerek. Kabullenemiyordu böyleli kalleş ölümü. **Vartinek**

Destanı'nın tam 20. yıldönümüne gelen Parti şehitleri haftasına giren bir günde çok sevdiği Dersim toprağının karlı göğsüne düştü. "**Nasıl da isterdi kaniyle sulamayı, kızıl kızıl döllemeyi bu yedi-veren gül bağıni; ne çok önemserdi hani. Akmadı oysa bir damla kanı. Çünkü donmuştu bedeni.**"

Öyle yalın, öyle **durdu**, öyle içli, **gösterişten uzak**, her şeyi iliklerine kadar yaşayan biri esti geçti bir seher yeli misali. Ve diğerler bırakarak geride, aynı geldiği günün heyecanı ve coşkusu ile Yel Dağı'ndan çıkıp gitti bir zehneri sabahı...

Olağanüstü çabaların büyük ürünüydü bu yürüyüş. Dayanışmanın, paylaşmanın, birlikteliğin ve güzel değerlerin bir bütünü olarak yoldaşlık, motifleşti bu ölüm kelim mücadelesini. Bu yolculuk, bu yaşam mücadelesi, yaşanan onca acı, halk için düğün gider gibi ölüme koşmanın yürekliliği figürleştiriyordu kavganın bu kesitini. Ne yüce bir yoldaşlık ki, herkes hep en zor işleri üstlenmek istiyordu. Yaşamı yoldaşlar için kolaylaştırmak ya da buradaki gibi bizden bedel isteniyorsa "**birakın ben gideyim**"di yaşananlar. Belki kuşatmayı fark etmeden önce eğitim çalışması yapmışlar ve neler söylemişlerdi birbirlerine? Ya da nöbet sırası karışmıştı da nöbetleri düzenleyen yoldaşa sitemler mi edilmemişti? Bunlar yaşamı paylaşmanın getirdikleri gibi doğaldı. Burada da ölümü paylaşmanın gerekleri yaşıyordu. Yaşamı ve ölümü böyle içten böyle doğal ve özveriyle paylaşıyordu Partizanlar.

İşte hedeflenen köy tam karşıdadır. Ne kadar sıcak ve dost ışıklar bunlar. Birlik üç şehit vermiştir yolda. Artık tamamdır, yol buraya kadardır. Köy halkı seferber olmuştur, doğaya karşı amansız bir savaştan çıkan Partizanlar için. Ama tarih çığlık demektir, sınıflar var oldukça ve dinmesi için mazlum çığlıklarından oluşan bu trajik senfoninin, sesine avazla karşılık vermesi gerektiği için açan öncülerin. Hayat bu felsefeyi işlemekteydi. Düşmanın ateşinden, faşizmin vahşetinden daha az dehşetli olmayan Munzur'un yakıcı soğuğu da bu felsefeyi dayatmaktan büyük haz duyarcasına daha çok kurban istiyor ve insanlığın özgürleşmesi yolunda kavgaya atılmış daha nice-leri "yaşamın ve ölümün buyrukla-rı başımız üstüne" diyerek, hem düşmana inat hayatta kalmanın savasını veriyor, hem de sıraya girmiş kar beyazlıklarını kefen yapmaya hazır bekliyorlardı. Ve işte **Barbara Anna Kistler, Ali İhsan Yalçın ve Erkan Fener** Azrail'in gizli bir ajanı gibi sinsice sokulan zatünerin zulmet kalleşliğine yeni düşüyorlar.

Barbara Anna Kistler... İs- viçre'nin Alplerinden Dersim'in Munzurlarına enternasyonal bir yolculuğun adı. Bu uzun yolculuğun ardından ayrılan kızıl gülümüş. Ve Mazgirt köprüsüne karşılıklı bakan köylerindeki karakolu tez elden yıkma ahdiyle dağları mesken eyleyen **Erkan Fener**. "Memleketi Bergama'nın tarihi efelik ruhuna ballı incirlerinin kıvamıyla getirip Dersim dağlarında yanan isyan ateşine katmış ve kızıl güzergaha sokmuştu" üç yıldır olduğu bu ailede daha yapacak ne çok şey vardı.

Yel Dağı'nda abideleşen 6 yiğit yoldaşın bir tekini dahi düşmanın "gücü, kudreti", MG-3'ün ateşi ve ya Kobra'nın roketi düşürebilmiş

olmadı, bütün haşmetine karşılık; yalnız ve yalnız kendisine yiğitliğin kâr etmediği dondurucu soğuk, yakıcı kar, boğucu fırtına ve buz kesici ayaz düşürdü ölüme yenik.

Zeki, Barbara, Ali ve diğerleri... Her biri farklı farklı dünyalardan çıkıp gelmişlerdi; varsılıktan yoksulluktan, işçi öğrenci, kadın erkek... Bir arada oldukça, bir davaya gönül verdikçe, onun büyüklüğü karşısında öğrenmeye doyumsuz olmakla "aynı" insanlar oldular; ama çok değiştiler. Dünyayı değiştirmeye işinin hiç de kolay olmadığını yaşayarak ve görerek aralıksız bir değiştirmeye işinin hem öznesi hem nesnesi oldular.

Hepsi "zor günler" in adamıydı! Enerjilerini aktıttıkları havuzun sadece tarihsel olarak değil, gelecek açısından taşıdığı önemin de bütün benlikleriyle bilincindeydiler... Bu yürüyüşün her adımı, ardıllarının yürüyeceği yolun üzerindeki adım izleridir.

Ama yol daha çok uzun. Yürüyüş sürüyor, her bir nefesi bayrağı arındıkine bırakarak gecenin karanlığında yolculara yol gösteren kutup yıldızı oluyor. Adımları hızlandırmak gerek. Daha hızlı, daha güçlü basmalı adımlar yere.

Dur ve ormanı anımsa

Canlı güneşin altında

ışıklı çayırıları

Anımsa ezinsiz, gizsiz bakışları

Silindi bakışlarım

Seninkiler aldı yerini

Biz geride kalanlar

sürdürüyoruz

Taçlandırıyoruz

Savaşmak ve direnmek isteğini

Kavgada ölümsüzleşenler

Selahattin Doğan: 1954 yılında **Sinop Erfelek'e** bağlı **Sarıboğa** köyünde dünyaya gelen **Selahattin Doğan**, Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle İstanbul'da çeşitli inşaatlarda ve fabrikalarda çalıştığı sıralarda tanışmıştır. Kısa sürede siyasal olarak yetkinleşen Doğan, bu süreçte Parti Üyesi olur. 5 Ocak günü **Süleyman Cihan**'la olan bir randevusuna giden Doğan, burada bir devrimci örgütün yaptığı kamulaştırma eylemi nedeniyle düşmanın bölgeyi ablukaya aldığını fark eder ve uzaklaşmaya çalışır. Bu sırada çıkan çatışmada yaralı olarak tutsak düşen Selahattin Doğan'dan bütün işkence yöntemlerine rağmen bir şey alamayacağını anlayan işkenceciler onu **2 Şubat 1978**'de katleder.

Yunus Koç: Kars doğumlu olan Yunus Koç, Proletarya Partisi saflarında mücadele yürütürken Ardahan-Ölçek köyünde jandarmalar tarafından **2 Şubat 1979**'da katledildi.

Mehmet Düzen: 5 Şubat 1961 **Tunceli Ovacık** doğumlu olan **Mehmet Düzen**'in de aralarında bulunduğu **TIKKO**'ya bağlı bir gerilla birliğinin **Mazgirt**'in Örs köyünde olduğu ihbarını alan TC güçleri köyü basar. Gerilla birliği geri çekilirken **Mohudu Karakol** Jandarmasıyla karşılaşılır. TC'nin iki ateşi arasında kalan gerilla birliğinin girdiği çatışma sırasında **Mehmet Düzen 5 Şubat 1981**'de aldığı kurşun yaralarıyla şehit düşer.

Haydar Sönmez: 1957 **Dersim Mazgirt Yetimoğlu** köyünde doğan **Haydar Sönmez** (Altındış) işbirlikçi olduğu için cezalandırılan **Hasan Demirpençe**'yi öldürdüğü iddiasıyla gözaltına alınarak **Şubat 1982**'de katledilir.

Rıdvan Karakuş: Şubat 1995'te devlet tarafından gözaltında kaybedildi.

Direniş Hareketi dava tutsakları, **Ramazan Yukarıgöz, Ömer Yazgan, Erdoğan Yazgan** ve **Mehmet Kambur 29 Ocak 1983**'te İzmil'te idam edildi.

Pusula

Devrim kavgasına yaşamını armağan edenler ölümsüzdür!

Ocak, sınıf bilinçli proletarya için, anlamı büyük bir aydır. Bu ayda kaybettik devrimin usta teorisyeni, sınıf savaşımının büyük örgütleyicisi **Lenin** yoldaşı. Yine Ocak'ta kaybettik Alman devrimin saygın öğretmenleri **Rosa Luxemburg**'u ve **Karl Liebknecht**'i. Ocak, uluslararası proletarya ve ülkemiz devrimi açısından önemle anılması gereken bir aydır. Coşkun bir enternasyonalizm ve yüce komünizm ruhuyla dolu olarak, şehit düşenlerin saygıyla anıldığı bir aydır.

Ocak ayı devrim ve parti şehitlerinin ideallerini yaşatmanın güçlü bir şekilde anıldığı aydır. Dünyadaki ve ülkemizdeki özgürlük ve bağımsızlık savaşçılarının erdemlerinin sürekli yüceltilmesi gerektiği açık-

tır. **Onları anmak**, uğruna yaşamalarını feda ettikleri idealleri, savundukları ideolojiyi güçlü bir şekilde anlamak demektir. Ideallerin haklılığını ve gerçekliğini kavramak demektir. Neyi, nasıl, niçin düşündüklerini bilince çıkarmak demektir. Nasıl çalışıp, nasıl yaşadıklarını, olaylar ve gelişmeler karşısında nasıl tutum sergilediklerini anlamaktır. Çelişkileri çözerken hangi yönemi uyguladıklarını görebilmektir.

Devrim ve parti şehitleri tarihin hangi kesitinde nasıl bir rol oynadıklarını, taşıdıkları sorumlulukları, üstlendikleri görevin ağırlığını kavramaktır. Savundukları ideolojik formasyondaki netliği, politik yetkinliği, örgütsel tecrübedeki düzeyi görebilmektir. Sınırlı yaşamlarını sınırsız davaya adama cüretlerini, fe-

da ruhlarını ve cesaretlerini anlamaktır. Zoru başarıma azimlerini, engelleri aşma yeteneklerini, sorunlardan ve kargaşadan korkmama kararlılığını görmektir.

Savaşmak, direnmek, boyun eğmemektir. **Zor karşısında yılmamak, başarı karşısında sarhoşluğa düşmemeyi öğrenmektir.** Özgürlüğün ve halk demokrasisinin, savaşmadan elde edilemeyeceği gerçekliğini bilince kazımaktır.

Şarapnel parçalarıyla paramparça olmuş yaralı bedende devrim ve savaş sloganlarını haykırmaktır. Her şart altında Partiyi ve devrimi savunmaktır. İlkeleri kanla duvara kazımaktır. Yoldaşlarını yarı yolda bırakmamaktır. İnsanlığı, dostluğu, sevgiyi yoldaşça yaşamaktır.

Parti ve devrim ilkelerini her şeyin üstünde tutmaktır. Sokak çatışmalarında düşman kuşatmasında, hain bir pusuda işkence tezgahında acının en yoğun yaşandığı anda, açlığı ölüme vardırımda tereddütü, ürpertiye yaşamadan şehit düşmektir.

Yoldaşlarına ve halka içtenlikle davranmaktır. **Çalışmada zoru**

seçmek, kolay başkalarına bırakmaktır. Koşullar ne olursa olsun kendimizi düşünmemeyi öğrenmektir.

Yaşatılması, büyütülmesi inşa edilmesi, savunulması gerekenin parti olduğunu unutmamaktır. Vazgeçilmemesi gerekenin ilkeler olduğunu öğrenmektir. Emperyalist saldırıda faşist kuşatmada devrimi, halkı ve Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimini güçlü savunmaktır. Feodalburjuva baskı altında tasfiyeciliğe boyun eğmemektir. Küçük burjuva ideolojisine, düşünme ve yaşam tarzına prim vermemektir. **Rahati, gevşekliği, duyarsızlığı eleştirmektir. Ciddiyeti, olgunluğu, öngörüyü kuşanmaktır.**

Her türden oportünizmde, tasfiyeciliğe, parti ilkelerini yadsıyan ve tarihi inkarcılığı soyunanlara karşı mücadele etmektir. Parti tarihini çarpıtmak, karalayarak saygınlığını küçük düşürmeye çalışmak isteyen, parti değerlerine sorumsuzca saldırılara karşı amansız olmalıdır.

Devrimci düşüncede, kolektif çalışmada, gerilla savaşımında yo-

ğunlaşmaktır. Sömürülen, ezilenlerin bulunduğu her karış toprak parçasını partinin bir çalışma alanına çevirmektir. İşçi sınıfı ve emekçi halkın içinde partiye ustaca örgütlenmektedir. İşçinin, köylünün, emekçinin bilincini devrimcileştirme propaganda ve ajitasyon çalışmasında yetkinleşmektir. **Gerilla savaşını, işçi sınıfını başta olmak üzere yoksul köylülüğün, sömürülen ve ezilenlerin dünyasında umutla büyütme.**

Emperyalizme faşizme ve her türden gericiğe karşı proleter enternasyonalizm bilincini güçlendirmektir. **Irak halkının, Filistin halkının, Kürt halkının, Nepal, Filipin, Hindistan, Afrika halklarının** acı ve öfkelerini savaş sloganlarımızda haykırmak, proletaryanın enternasyonalizm bayrağında nakış işlemektir.

Sınırlı yaşamlarını sınırsız bir davaya adayınlar, her biri bir usta, her biri bir önder, her biri bir ihtilalcil militandı. Ve onlar ki, bizi var eden, geliştirip bugünlere taşıyan, devrimimizin teorisi, pratiği ve si-

yasi hatımızın manifestosudurlar.

Onlar, insanlığı özgür geleceğe götürececek olan feda taburunun korkusuz erleriydi. Yeri geldiğinde bitmez-tükenmez bir enerji ve sabırla kitle örgütlenmesinin birer ustaları, yeri geldiğinde düşmandan hesap soran birer komutan, birer savaşçıydılar.

Şehitlerimiz bizlerden ne-ler bekliyor? Buna yanıt olmak, devrimcileşmede, örgütleme ve yönetmede yetkinleşmektir. Sınıf savaşımında bitmek tükenmek bilmeyen ısrardır. **Çaba ve emekte sonsuz bir fedakârlıktır. Askerileşmede derinliği yakalamadır.** Partiyi inşa etmede **yetnek ve beceridir.** Devrimin ve partinin ihtiyaçlarını karşılamada, ileri derecede bir **gelişkinlik** çizgisini yakalama noktasında kararlılıktır.

Adları milyonlara rehber olan devrim şehitleri ölümsüzdür. Savaş ve özgürlük idealleri özgür geleceği yaratma mücadelemize rehber olan şehitleri ölümsüzdür!

ABD, elini Ortadoğu'dan ve Filistin'den çek!

ABD emperyalizminin Ortadoğu projeleri çerçevesinde Ortadoğu turuna çıkan Bush'un, bu süre içinde en fazla sarf ettiği Filistin'e (ve de Ortadoğu'ya) "barış"la neyi kast ettiği, bir kez daha net olarak ortaya çıktı. Çünkü daha Bush'un ziyaretinin sürdürdüğü sıralarda, Siyonistler Filistin'e dönük yeni ve kapsamlı saldırılara giriştiler. Özellikle ABD emperyalizminin genelde ise Siyonistlerin ve de diğer emperyalist güçlerin bölgedeki hakimiyet planları gereği gerçekleşen bu son saldırılar, Hamas'ın önde gelen isimlerinden **Mahmut Sahar**'ın oğlunun yanı sıra, **Halk Direniş Komiteleri** lideri ve eşinin de içinde bulunduğu, çok sayıda Filistinlinin yaşamını yitirmesine mal oldu.

16 Ocak'ta sona eren bu ziyarete karşı on binlerce Filistinli "ABD-Filistin'den ve Ortadoğu'dan elini çek" şiarıyla eylemler gerçekleştirecek, emperyalistlere, Siyonistlere ve de Filistin halkının direnişine ihanet eden ve son saldırılardan da sorumlu tuttukları Abbas'a öfkelerini dile getirdiler. Ayrıca saldırılarda yaşamını

yitirenler için, hem Gazze hem de batı Şeria'da üç günlük yas ilan edildi.

Siyonist İsrail saldırılarını daha da genişleteceğinin sinyallerini vermeyi sürdürürken, Siyonistlere karşı onlarca yıldır yığılma bir direniş gerçekleştiren Filistin halkı, bu süreçte değerli bir önderini daha yitirdi. Filistin intifadasının önde gelen isimlerinden, **FHKC MK** üyesi ve aynı zamanda **ILPS Uluslararası Koordinasyon Komitesi** üyesi **Dr. Ahmad Maslamani**, uzunca yıllar Filistin halkının mücadelesi için çarpan kalbine yenik düşerek, yaşama veda etti.

Dünya genelinde çok sayıda kurum, Maslamani'nin kaybının, ezilenlerin uluslararası mücadelesi açısından büyük bir kayıp olduğunu vurgulayan açıklamalar yaptılar. Maslamani'nin ölümüne ilişkin **Partizan** tarafından yapılan açıklamada ise şöyle denildi:

"Filistin halkının mücadelesinin önemli figürlerinden **Dr. Ahmad Maslamani**'yi kaybettik...

Filistin halkının devrimci önderlerin-

den **Dr. Ahmad Maslamani**'yi kaybetmenin derin acısı içinde ailesine, Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'ndeki yoldaşlarına, Sağlık Çalışması Birliği ve Ayrımcılık Duvarı Karşıtı Kampanya'daki meslektaşlarına, tüm dostlarına ve Filistin halkına başsağlığı diliyoruz.

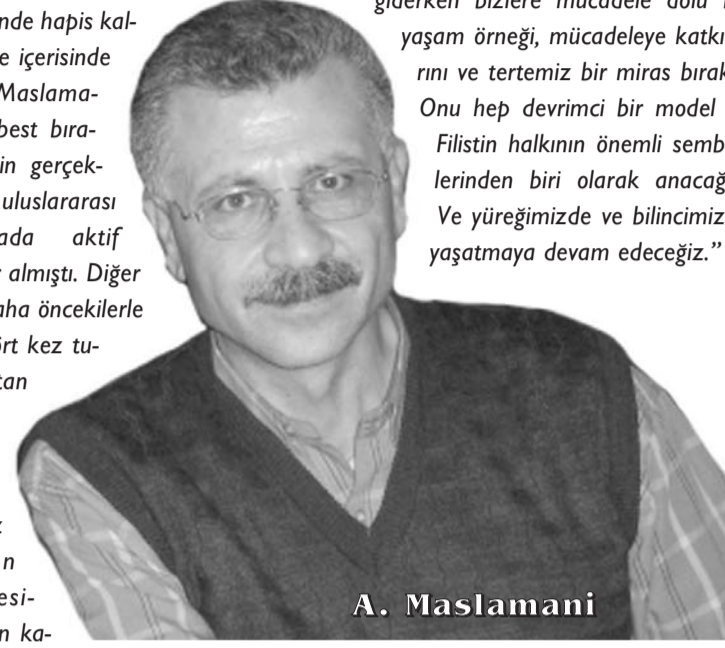
Halkların Uluslararası Mücadele Ligi, Uluslararası Koordinasyon Komitesi üyesi olan Maslamani'yi Filistin halkının bir kahramanı, örnek bir özgürlük savaşçısı ve uluslararası devrimci dayanışmanın önemli bir temsilcisi olarak selamlıyoruz. O, işgale karşı mücadelede güçlü bir ulusal lider olarak açılıyla ve mutluluklarıyla birlikte halkıyla çok sıkı bir şekilde yaşıyor ve çalışıyordu. Kendisi 1985'te kurulan Sağlık Çalışması Birliği'nin kurucu üyesi ve 1992 yılından itibaren de yöneticisiydi. 2004'te ise Ayrımcılık Duvarı Karşıtı Kampanya'nın yürütme komitesi üyesi oldu. Dr. Ahmad Maslamani aynı zamanda Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Merkez Komite üyesiydi.

Kendisinin Partizan olarak kurucu üyelerinden biri olduğumuz ILPS'nin

2004 yılında gerçekleştirilen İkinci Uluslararası Kongresine katılımından ve Uluslararası Koordinasyon Komitesi üyesi olmasından büyük gurur duyuyoruz. O, ILPS'ye katılarak ve Filistin halkının mücadelesiyle bağ kurarak bizlere büyük onur vermiştir. 2005 yılında Siyonist İsrail devleti tarafından 2005 yılında gözaltına alınan Maslamani 2006 yılına kadar Ashkelon Hapishanesi'nde hapis kaldı. Bu süre içerisinde ILPS, Maslamani'nin serbest bırakılması için gerçekleştirilen uluslararası kampanyada aktif olarak yer almıştı. Diğer yandan daha öncekilerle birlikte dört kez tutulduktan sonra her seferinde çıkarılmaz halkının mücadelesine yeniden ka-

tilmasına ve sebatkâr bir şekilde halkının yanında yer almasına her zaman hayranlık duyduk.

Yoldaş Ahmad Maslamani'nin ölümü hepimiz için büyük bir kayıptır. Ancak onun Filistin ve tüm dünya halkları için anlamlı ve verimli bir yaşam geçirmiş olması bizleri teselli etmektedir. O, giderken bizlere mücadele dolu bir yaşam örneği, mücadeleye katılmasını ve tertemiz bir miras bıraktı. Onu hep devrimci bir model ve Filistin halkının önemli sembollerinden biri olarak anacağız. Ve yüreğimizde ve bilincimizde yaşatmaya devam edeceğiz."

A. Maslamani

Yüz binlerce kişi Rosa ve Karl için ayaktaydı!

* Her yıl olduğu gibi bu yıl da, 13 Ocak'ta Rosa Luxemburg, Karl Liebknecht ve Lenin Berlin kentinde binlerce örgüt ve kişi tarafından anıldı. Sabah erken saatlerde yürüyüşün olacağı yerde toplanmaya başlandı. Polislin yaptığı yoğun aramalar mitingdeki coşkuyu gölgeledi. Yürüyüş saat 10:00'da başladı. Alanda çeşitli bayraklar ve pankartlar dalgalanıyordu. Mitingde anti-emperyalist blok içinde bulunan üyeler ortak yürüdüler. Her kurum birer konuşma yaptı. Konuşmacılar arasında ATİK'ten bir temsilci de bulundu. Konuşmada "15 Ocak 1919 kanlı Ocak ayaklanmasından sonra Alman devleti Berlin'de Almanya proletaryanını öncülerini Karl Liebknecht ve Rosa Luxemburg'u hunharca öldürdü. Otel Eden'de saatlerce ağır işkenceden sonra Karl Liebknecht'i hayvanat bahçesinde kurşuna dizdi-

ler. Bugün Almanya'daki komünistler, devrimciler ve ilerici kişiler devlet tarafından tehdit edilmekte ve 129 a ve 129 b maddeleri konusunda takip edilmekte ve baskı altında tutulmaktadır" dedi. Ayrıca 5 Aralık'ta düzenlenen operasyonlara değinildi ve "bu operasyonlarla ülkedeki yerli ve göçmen kurumların düşünce ifade etme özgürlüğü engellenmeye çalışılmaktadır. İlerici olan herkes buna karşı çıkmalıdır" diyerek, tüm ilerici kurum ve kişileri buna karşı çıkmaya ve yürütülecek kampanyaya destek vermeye çağırdı. Eylemde "Yaşasın enternasyonal dayanışma", "Faşizmin arkasında sermaye var", "Faşizme karşı mücadele enternasyondur", "Rosa-Karl aramızda" vb. sloganlar atıldı. TKP/ML taraftarları yoğun olarak "Yaşasın Partimiz TKP/ML", "Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao-

Viva, Viva, Viva", "Yaşasın enternasyonal dayanışma", "Önderimiz İbrahim İbrahim Kaypakkaya" vb. sloganlar attı. İlgili çeken diğer bir nokta ise beş ustanın bulunduğu pankartta Stalin'e yönelik gelen tepkileri oldu. Bazıları korteje gelip tepkilerini "Stalin bir katildi, bunu bilmiyor musunuz?" şeklinde ifade ettiler. ATİK-ILPS kortejinde "Emperyalizme karşı zafer halklarındır", "Dayanışma direniş demektir", "Faşizme karşı mücadele enternasyondur" gibi sloganlar atıldı.

Yürüyüş Luxemburg ve Liebknecht'in mezarında devam etti. Orada Türkçe ve Almanca hep beraber Enternasyonal Marşı söylendi bu da ayrıca çok güzel bir ortam yarattı. Mezara yapılan ziyaretin ardından miting sona erdi.

Kenya Fırtına öncesi sessizlik bitti

Kenya'da geçtiğimiz haftalarda, seçimlere hile karıştırıldığı iddialarıyla fitilli ateşlenen çatışmalar birkaç gün boyunca durulmuş gibiydi. Çatışmaların durulmasıyla birlikte haftalardır kapalı olan okullar tekrar öğrenime başladı. Günler öncesinde yoğun çatışmalara sahne olan kimi bölgelerde hakim olan sessizlik, adeta fırtına öncesinin sessizliğini andırıyordu.

Bu sessizliğin yaşandığı günler, 27 Aralık'ta muhalefet lideri Odinga'nın çağrısıyla yapılması planlanan, ancak yasaklanan kitle gösterilerinin hemen öncesiydi. Bu süre içinde yaşanan çatışmalardaki ölü sayısı ise bini aştı. Nitekim fırtına öncesi sessizlik fazla

uzun sürmedi. 27 Aralık'ta yasaklanan eylemler, 16 Ocak Çarşamba günü gerçekleştirilmek istendiğinde, sokaklara dökülen kitleler bir kez daha güvencilerin azgınca saldırısına uğradılar. Saldırılarda çok sayıda insanın yaşamını yitirdiği, yüzlerce insanın yaralandığı bildiriliyor.

Ancak eylem yapan kitleler, bu saldırıların kendilerine geri adım attırmayacağını söylerken, başkent Nairobi'de işyerleri açılmadı. Eylemler ülkenin dört bir yanında devam ederken, krizin çözümü için uluslararası girişimler de sürüyor. Arabuluculuk için en son harekete geçen kişi ise, eski BM Genel Sekreteri Koffi Annan.

İtalya Çöpler ve mafya

Napoli kenti son günlerde yaşanan çöp krizi ve bu bağlamda yaşanan eylemlerle dünya gündemine taşındı. Krizin çıkış noktasını ise, büyük bölümünü zehirli atıkların oluşturduğu milyonlarca tonluk çöpün, illegal yöntemlerle Napoli sokaklarına dökülmesi. Olayın perde arkasında ise mafyanın olduğu belirtiliyor.

İtalyan Yeşillerinin ve çevrecilerin baskısı sonucu yapılan incelemelemlerde, sokakları çöp yığını haline gelen Napoli bölgesinde tümürlü insan sayısında büyük bir artış olduğu gözlemlenmişti. İtalya'da yılda 26 milyon ton çöp "kaybolmakta"- bu miktar ülkedeki tüm çöplerin % 25'ine eşit. "Kaybolan" çöplerin 11 milyon tonunu ise, İtalyan üreticilerinin zehirli atıkları

oluşturmaktadır. Mafyanın uyuşturucu ve fuhuşun yanı sıra, çöp işine girdiği belirtiliyor. Çöpten sağladıkları gelirin ise yılda 1.5 milyar Euro'ya ulaştığı tahmin ediliyor. Büyük bölümü zehirli ya da radyo aktif madde olan bu çöplerin bir kısmı "3. Dünya" ülkelerine gönderilmekte bir kısmı ise illegal depolarda saklanmaktadır. 1996 yılından beri kapalı olan bir çöp deposunun yeniden açılmak istenmesine karşı olan Napoli halkı, herkesin evinde en az bir hasta olduğunu söylemekte. Savcılık ise tümör vakaları ile çöpler arasında bir bağlantı olduğu yönünde iddiaları bu zamana kadar ret etmekteydi. Ancak çöp krizinin büyümesi üzerine geri adım atan savcılık, konuyla ilgili inceleme başlattığını duyurdu.

Meksika

Meksika'nın kuzey kesimindeki Cananea eyaletinde 30 Temmuz'dan bu yana grevde bulunan maden işçileri, hükümetin grevi yasadışı ilan etmesiyle birlikte polislin azgınca saldırısına uğradı. Madenin girişine barikat kurarak çatışan işçilerden 40'i yaralandı, 5 işçi de gözaltına alınarak, 17 saat sonra bırakıldı. Ancak, aralarında bir işçinin eşinin de bulunduğu, beş işçiden haber alınmıyor. Maden işçileri sendikası konuyla ilgili yaptığı açıklamada, bu beş kişinin ani bir biçimde kaybolduğunu duyurdu.

Grevin yasaklanmasına ilişkin kararın alınmasından sonra işçilere grevi bitirmeleri için 24 saat süre verilmişti. Ancak daha 24 saat dolmadan, grev yerine kamyonlar dolusu polis ve asker gönderildi.

Diğer taratan **Guerrero Eyaleti**'ndeki maden işçileri de % 20 ücret artışı, iş güvenliği ve ikramiyeye gibi taleplerle greve çıktılar. Cananea maden işçileri ise yıllar önce de tüm ülkeyi sarsan eylemler gerçekleştirmişlerdi. Bu eylemlerden, 1 Haziran 1906'da gerçekleşen eylem Meksika devriminin de startı olmuştu.

Vietnam

Vietnam hükümeti yabancı sermayeli fabrikalardaki ücretleri yaklaşık 50 Dolar'a (Vietnam para birimiyle 800.000 VND) çıkaracağını duyurdu, işçilerin talepleriyle greve çıktılar. Cananea maden işçileri ise yıllar önce de tüm ülkeyi sarsan eylemler gerçekleştirmişlerdi. Bu eylemlerden, 1 Haziran 1906'da gerçekleşen eylem Meksika devriminin de startı olmuştu.

Yunanistan

Ülkenin en büyük limanının hükümet tarafından özelleştirilmesi planlarına karşı çıkan, Selanik ve Pire Limanlarında çalışan işçiler, 24 saatlik bir grev gerçekleştirdiler. Yunanistan hükümeti özelleştirmenin gerekçesini, "modernleşme yatırımları" olarak getirirken, sendikalara önümüzdeki haftalarda da greve gidileceğini duyurdu.

Nijerya

Nijerya'daki Company Steel Ajaokuta çelik işletmesinde çalışan işçiler, iki günlük uyarı grevi yaptılar. İşçiler Kasım ve Aralık ayına ait ödenmeyen maaşlarını talep etmekte. Noe ve yeni yıla parasız girdiklerini belirten işçiler, bu günlerdeki izin günlerini akrabalarının ve arkadaşlarının yardımlarıyla geçirdiklerini söylüyorlar. İşçilerin çalıştığı bu çelik fabrikası, ülkenin en büyük sanayi kompleksi.

Evrensel Bakış

Ortadoğu halkları emperyalizmin "atlama tahtası" olmamakta kararlı

Yanına savaş bakanı Condoleezza Rice'i da alarak, başta Filistin-İsrail olmak üzere, bir dizi Ortadoğu ülkesini gezen Bush'un, bu gezi sırasında sıkça dile getirdiği "barış" söylemleriyle gerçekte neyi kast ettiğini, kendisi daha Ortadoğu'dan ayrılmadan, başta Ortadoğu halkları olmak üzere, tüm dünya gördü.

ABD emperyalizminin bu üst düzeydeki Ortadoğu ziyaretinin zamanlamasına bakıldığında, bunun ABD'deki **ekonomik krizde** yeni gelişmelerin yaşandığı döneme denk geldiği de görülmektedir. Gelişmeler, ekonomik krizde geline **çöküş noktasına** işaret etmekte.

Çok sayıda basın-yayın organında, "Amerikan ekonomisinin çöküşünde son perde" olarak duyurulan bu son ekonomik darbe, dünyanın en büyük yatırım

bankası olarak gösterilen **Merrill Lynch**'in, 93 yıllık tarihinde uğradığı en büyük zararlar birlikte gündeme geldi.

Yine dünya ölçeğindeki en büyük yatırım kuruluşu olan **Citigroup**'un, bundan bir süre önce 18 milyar Dolar zarar ettiğini açıklaması, Amerikan ekonomisinin büyük ölçüde sarsılmıştı. Merrill Lynch'in açıkladığı zararın 23 milyar Dolar olduğu göz önüne alınacak olursa, Amerikan ekonomisinde ibrenin iyice dibine vurması artık kaçınılmaz olarak görülmekte.

Bu ekonomik tablo, ekonomiyi ve buna bağlı ortaya çıkan siyasal krizi düze çıkarmanın yolunu, tarih boyunca **savaş politikalarına** daha da hız vermede gören emperyalist güçlerin, son hamlelerini de açıklamakta. Bu hamlelerin ise, halkla-

ra karşı savaş boyutlandırılmaya dönük olduğunu söylemeye bile gerek yoktur. Bunun son örneği ise, ABD emperyalizminin günümüz temsilcisi Bush ve ekibi tarafından kısa süre önce gerçekleşen Ortadoğu ziyaretinden başka bir şey değildir.

Ortadoğu gezisini, Filistin sorununda "arabuluculuk" yapma iddiasına dayanan Bush'un bundan neyi kast ettiği, daha ziyaret sona ermeden açığa çıktı. İsrail'in "1967'de başlanan işgaline son vermesi" gerektiğini söyleyen Bush'un niyetinin gerçekte, İsrail'in işgal ettiği topraklardan çekilmesi değil, aksine yeni topraklar işgal etmesi olduğu da görüldü.

Kendisinin Ortadoğu ziyareti henüz sürdürdüğü sıralarda, Siyonist İsrail, Filistin halkına dönük kapsamlı saldırılara girişti. Çok sayıda çocuğun ve direniş önderinin de katıldığı ve giderek genişleyen ve saldırılarla birlikte bir kez daha kantlandı ki, emperyalistlerin "barış", "arabuluculuk" vb. söylemlerinden anlaşılması gereken şey, onlarca yıldır olduğu gibi, İsrail'in elini bölge halklarına karşı güçlendirmek ve böylelikle de emperyalistlerin böl-

gede giderek yitirdikleri hakimiyeti güçlendirme çabalarıydı.

Bu Ortadoğu gezisinin merkezini yine, sadece Filistin-İsrail sorunu oluşturuyordu.

Aynı günlerde patlayan bombalarla birlikte, Lübnan da ziyareten nasibini alırken, bir diğer hedef, son süreçte görece daha sakin bir durumun hakim olduğu Irak'tı. Bush, Ortadoğu Dörtlülüsü'nün şu süreçteki sözcülüğünü yapan "fino" lakaplı Blair ile birlikte Filistin ve diğer bölge halklarını aldatmaya dönük yalanlarla kameralar karşısına geçtiği sıralarda, Ortadoğu halklarının başlıca katillerinden Rice da Irak'a geçiyordu.

Irak'ta üstünlüğü ele geçirmeye dönük bir dizi girişimin gündeme geldiği bu ziyaretin önemli konularından biri, eski Baasçıların büyük bölümünü affeden yarı saygın, diğer önemli bir konu da emperyalistlerin kukla Irak hükümetine uzunca zamandır dayattığı petrol yasasıydı.

"Sünnileri Irak'taki siyasi sürece dahil etme" iddiasıyla gündeme gelen eski Baasçılara dönük yasanın gerçek amacı, Saddam'ın baskıcı rejiminde halkı sindir-

me yönlü deneyimleri olan Baasçıları tekrar iş başına getirerek, bunlar aracılığıyla Irak halkı üzerindeki baskıların artırılması. Petrol yasadındaki "ısrar" ise, Irak petrolünün emperyalist tekellere peşkesini hedeflemekten öte bir şey değildir ve her iki konu da, Irak'ta, böylelikle de Büyük Ortadoğu Projesi'nde girilen çıkmazdan dolayı, uzunca süredir gündemleştirilmekteydi.

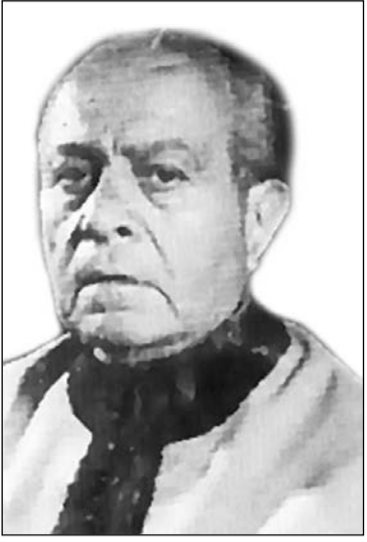
Bu ziyaretin daha kapsamlı amacında ise, bölge halklarını birbirine kırdırma çabalarına yenilerini ekleme, İran gündemini yeniden canlandırma ve her şeyden önemlisi de silah ve petrol anlaşmalarını yenileme olduğu kesindir. Bu bağlamda, ziyaretin önemli duraklarından biri de, emperyalizmin bölgedeki en önemli dayanaklarından biri olan **Suudi Arabistan**'dı. Daha ziyaret sürerken, Suudi Arabistan'la milyarlarca dolarlık yeni silah anlaşmaları yapıldığı ortaya çıktı. Bush Suudi Arabistan ve daha bir dizi işbirlikçi Arap rejimiyle silah anlaşmaları yaparken, ABD'nin saldırganlık politikalarının son dönemindeki sıkı müttefiklerinden ve bu ziyareti uydu gibi takip eden, Fran-

sa'nın faşist Cumhurbaşkanı Sarkozy de, bölge ülkeleriyle silah anlaşmaları yaparak, Fransız emperyalizminin bölgedeki pozisyonunu pekiştirmeye çalışıyordu.

İsrail'in bölgedeki silah üstünlüğünü aşmayacak biçimde yapılan bu silah satışlarını, gerici Arap rejimlerini İran'a karşı çıkartma girişimleri ve -kendi yarattıkları iç çatışmaları bahane ederek- **Pakistan**'a dönük askeri müdahale söylentileri izliyordu.

Ancak bu yönlü girişimlerin Ortadoğu halkları nezdinde çok da başarılı olmadığı, gerek bölgedeki basın, halkın genel eğilimini yansıtan yazılarından, gerekse, başta Filistin, Bahreyn, Mısır olmak üzere, birçok bölge ülkesinde yapılan protesto eylemlerinden görülmüştü. Anlaşılan o ki, Ortadoğu halkları, emperyalistlerin projelerine tam destek veren gerici rejimleri tarafından kırmızı halılarla karşılanan emperyalist "efendileri" pek bağrına basmamıştı! Şu çok açık ki, Ortadoğu halkları emperyalistlerin kendilerini yeni savaşlar için atlama tahtası yapmasına izin vermek istemiyor ve bunu da her vesile ile ilan ediyor!

Sorgusuz sualsiz katledilen "33 Kurşunlu Yürek" hâlâ kanıyor...

...
Vurulmuşum
Dağların kuytuluk bir boğazında
Vakitlerden bir sabah namazında
Yatarım
Kanlı, upuzun...
Vurulmuşum
Düşüm, gecelerden kara
Bir hayra yoranım çıkmaz
Canım alırlar ecelsiz
Sığdıramam kitaplara
Şifre buyurmuş bir paşa
Vurulmuşum hiç sorgusuz, yargısız
Kırvem, hallarımı aynı böyle yaz
Rivayet sanılır belki
Gül memeler değil
Domdom kurşunu
Paramparça ağızmdaki...

Hakkında araştırmalar yapılan, birçok makale yazılan ve "Muğlalı Olayı" olarak bilinen bu katliam, ünlü Kürt şairi Ahmet Arife esin kaynağı olmuş ve ona her okuyucunun kulaklarında çınlayan ve her zihinde imgeleriyle ayrı bir uyarı oluşturan efkar betimlemesi bu dizeleri yazdırmıştır.

"Guernica" tablosunun yaratıcılarıyla "33 Kurşun" şiirinin yaratıcıları aynı kumaştan

Paris Naziler'in işgali altındayken, ünlü ressam Pablo Picasso bu şehirde bir resim sergisi açar. Sergide ünlü ressamın, İspanya İç Savaşı sırasında, Nazi uçakları tarafından bombalanıp yerle bir edilen Guernica kenti anısına yaptığı "Guernica" tablosu da sergilenmektedir. Sergiyi gezen bir Nazi subayı "Guernica" tablosunu işaret ederek, "bunu siz mi yaptınız?" diye sorunca, ünlü ressam "hayır, siz yaptınız" der!...

"Guernica" tablosunun yaratıcılarıyla "33 Kurşun" şiirinin yaratıcıları aynı kumaştan. Ama akıbetleri farklı."

Naziler daha sonra uluslararası mahkemelerde yargılandılar. İnsanlık bugün de Naziler'in yaptıklarını nefretle anıyor. Oysa Türkiye'de durum farklı. Dersim'de, kullandığı uçakla köyleri bombalayıp yerle bir eden, yüzlerce kadının, çocuğun, yaşlının kanına giren Sa-

biha Gökçen'in adı hava alanlarına, okullara cadde ve sokaklara veriliyor! Sadece Sabiha Gökçen mi? Daha yüzlerce!...

Yüzlerce, binlerce Muğlalı, "İkinci bir Muğlalı olayına meydan veremeyiz" diyen dönemin Cumhurbaşkanı Demirel'den aldıkları destekle, Kürt halkına karşı yürütülen imha savaşı sürecinde, binlerce Kürtü "sorgusuz sualsiz" katlettiler, binlerce köyü yerle bir ettiler, ormanları, bağları, bahçeleri yakdılar.

Sonra ne mi oldu? Orgeneral Mustafa Muğlalı, 20 yıl hapis istemiyle yargılandı ama ikinci idadeyi itibarla bu durum da ortadan kaldırıldı ve adının bir tabur komutanlığına verilmesiyle, O da aile fotoğrafındaki yerini almış oldu.

Neydi 33 Kurşun olayı?

33 Kurşun Olayı, pek çok kez ele alınmış ve yorumlanmıştır. 1948'de CHP'nin yoksul köylüye eziyeti olarak, 1956'da TBMM'de CHP iktidarını ve İnönü'yü yargılamanın bir yolu olarak, 1970'lerde TSK'nın ve ordu da imgeleyen bir güç olarak devletin halka ettiği zulmün bir örneği olarak, nihayet 1980'lerden sonra da, Kürtlere yönelik özel bir kıyım ve baskı örneği olarak adlandırıldı.

Ahmet Arif'in misralarıyla, "binlerce yıl, teke tek döğüşte yenilme-

yen", "pasaporta içi ısınmadığı" için adı "kaçakçıya, eşkiyaya, soyguncuya ve haine" çıkan 33 Kürt köylüsü, "kaçakçılık" suçlamasıyla gözaltına alınırlar, mahkeme tarafından suçsuz bulunarak serbest bırakılırlar. Köylüler kaçakçılıktan kurtulurlar, ama onlar sadece "kaçakçı" değillerdir ki. Onlar aynı zamanda Kürtler, yani "eşkiya ve hainler."

"Kaçakçılık" suçlamasıyla gözaltına alınan ve mahkeme tarafından suçsuz bulunup serbest bırakılan 33 Kürt köylüsü, 3. Ordu Müfettişi Orgeneral Mustafa Muğlalı'nın nezdinde "suçlu"durlar, onun emriyle yakalanırlar. Kırsal alana götürülen köylüler, Türk Paşası'nın buyurduğu "şifre" ile, "sorgusuz sualsiz", kafalarına sıkılan kurşunlarla öldürülürler.

"33 Kurşunlu Yürek" yeniden kanatıldı

Olaydan tam 61 yıl sonra, olayın geçtiği Van Özalp'taki Jandarma Hudut Tabur Komutanlığı'nın adının, "Orgeneral Mustafa Muğlalı Kışlası" olarak değiştirilmesiyle, Kürt köylüleri bir kez daha kurşunlandılar, "33 Kurşunlu Yürek" yeniden kanatıldı.

33 Kurşun katliamı Kürtlerin karşı karşıya kaldığı inkarcı ve imhacı uygulamaların en trajik örneklerinden biridir. 33 Kurşun olayı yakın tarihimizden yükselen acı yüklü bir çığlıktır. Bu yara onlarca yıldır kanıyor ve bir türlü de sarılmıyor. Aksine, devletin halk karşıtı çabalarıyla her geçen gün biraz daha kanatılıyor. Hatırlıyoruz değil mi 12 yaşında bir çocuğun, 'dokuzunun yarasında yakın

atış izlenimi uyandıran barut izleriyle sağ ve sol eline 4 adet, vücudunun sırt bölgesine 9 adet olmak üzere toplam 13 adet mermi ile vurulmuşunu... Neden vurulmuştu, çünkü Kürt'tü ve potansiyel suçluymdu. Vicdanımız kabul etmeseydi aklımız alıyorduk yaşıyanları... Aynı topraklar, dizleri tutmayan ihtiyarlarla daha süttten kesilmemiş küçük canlıların bugday tarlalarında canlı canlı yanışına, anne karından süngüyle çıkartılan ceninlerin ilk ve son çığığına tanık olmadı mı? Ve yetmiş bin kişinin ölümlüyle kırmızıya dönen dere sularına...

Devlet, 33 insan için ölüm emri veren generalinin ismini köylüleri kurşuna dizene tabura vererek bununla da sizi katletmeye ve aşağılamaya devam edeceğim mesajını vermiş oluyor.

Kısa bir not; Yasak tanık: Sefo Deresi

Muğlalı'nın emriyle 33 köylünün kurşuna dizildiği Sefo Deresi Özalp'a bağlı Aşağı Balçıklı köyü ile İran sınırı arasında yer alıyor. Katliamdan 1 gün sonra Sefo Deresi "yasak bölge" kapsamına alındı ve bu yasak tam 60 yıldır sürüyor. Etrafından yer yer asker ve korucu nöbetçi kulübelerinin bulunduğu bölgeye kimse giremiyor. Bölgenin aynı zamanda askerler tarafından mayınlandığı da belirtiliyor. Sefo Deresi'nin yasaklanan kısmının 100 dönüm olduğu tahmin ediliyor.

Kültür-Sanat

Emeğin toplumsallaştırılmasına karşı bir burjuva virüsü: Değerin özelleştirilmesi

Devrimci kültür ile burjuva-feodal kültürün arasındaki mücadele, Türkiye'deki sınıf mücadelesinin uzlaşmaz karakterli çelişkisinin bir yansımasıdır. Bu çelişki, devrim ile karşı-devrim arasındaki çelişkinin dışında değil, bizzat onun kendisi olarak ifade edilebilen; iki yönden her birinin (devrimci kültür; burjuva-feodal kültür) bu çelişkinin (devrim ile karşı-devrim arasındaki çelişkinin) bir yönünün kültürel kimliği olduğu iki karşıtın mücadelesidir. Yani, sınıf mücadelesinin ta kendisidir. Sınıf mücadelesinden anlaşılacak toplumsal hareketin sınıfların birbirine karşı verdikleri acımasız savaşımıyla sürdürülmesidir. Bu bir tercihin ürünü değil, insanın gelişen üretim araçlarına koşut olarak takındığı sosyolojik tavrın neticesinde doğan toplumsal karakterin kendi içinde taşıdığı hareket yasağının sonucudur. Dolayısıyla sınıf savaşımından bahsetmek doğrudan toplumsal gelişim gerçeğiyle yüzleşmek demektir.

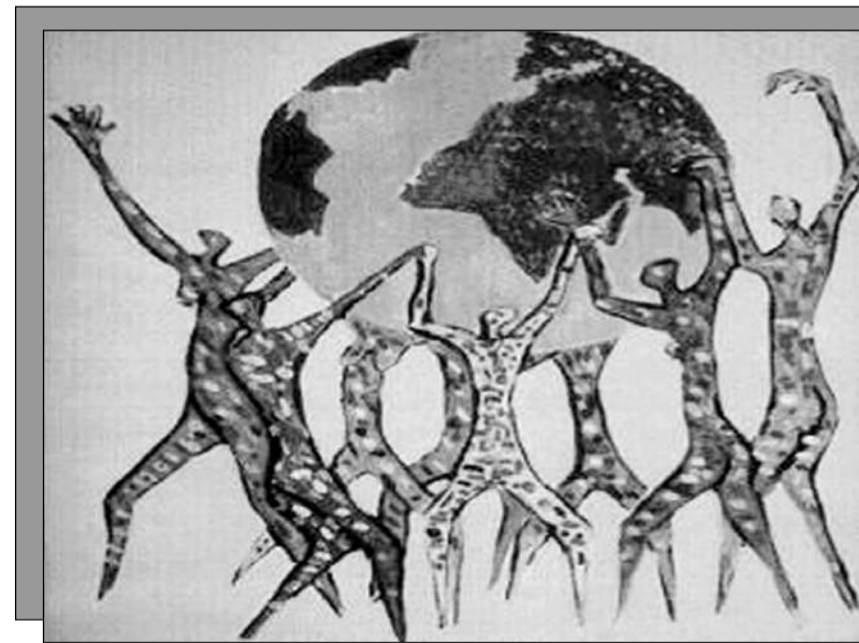
Devrimin siyasal görevlerini çeşitli motiflerle yerine getirmenin mücadelesini verenler, yani devrimin sanat emekçileri, yollarına bu bilinçten yoksun bir şekilde aynı kimlikle devam edemeyeceklerinden ötürü bütün yaratıcılıklarını bilimsel bir gerçek olarak buna dayandırmırlar. Buna dayandırmaksızın (gerçekle yüzleşmeksizin) ürün toplumsal gerçeği ifade edemez. Devrimin politik yönünde erozyona uğramış kimi sanatçılar, üyeleri oldukları toplumun belli yaralarına parmak basarak küçük burjuva karakterlerine yakışır bir şekilde misyonlarına son vermektedirler. Ne var ki mesele parmak basmak değil, tedavi etmenin zorlu mücadelesinde yer almaktadır. Bütün mesele camın gerisinden ameliyat masasında olana bakmak ve değerlendirmek değil, yeri geldiğinde doktor olabilmektir, yeri geldiğinde hemşire, yeri geldiğinde refakatçi olabilmektir. Bu görev yerine getirilmediğinde kendine biçilen rollerin sadece cam mücadelesini verenin üzerinden yer edinmesinden başkası olamayacağı açıktır (bu tablo niyetten bağımsız olarak ortaya çıktığı takdirde bunun bir kavrayışsızlığın ürünü olarak değerlendirilmesi gerektiğinin altını çizmekte fayda vardır). Tipik burjuva hastalığının bir örneği olan bu denli pragmatist havuzda yüzenlerin (kavrayışsızlıklarını gider(e)medikleri takdirde) rahatlıklarının sınırlı, kuşkusuz can çekişenin nice fedakâr hemşire, refakatçi ve doktorların

yoğun çabaları sonucunda ayağa dikilip hastanenin duvarlarını burjuvazinin ve onun çeşitli görüngülerinin başına yıkaçağı ana kadardır.

Toplumsal ilerlemeye faydası olacak olan nedir? Yani özcesi, devrimci görevin bu somutta dayattığı nedir? Elbette ki, burjuva-feodal kültürün her türden yansımalarına karşı durmak ve bu yansyanların teşhirini her yönüyle ele alarak eğitim aracı olarak kullanıp devrimin sanat emekçileriyle tartışmak ve neticelelerini kitlelerle paylaşmaktır. Bu, devrimin sanat emekçileri açısından politikleşerek özüne dönme sürecidir. Diğer bir ifadeyle, bu, bireyin devrimin önder kurmayına göre şekillenerek kendini burjuva hastalıklarından arıtma ve yenileme sürecidir. Bu bir duruş meselesidir; bir kültür sorunu. Ya devrimci kültürün gerektirdiği gibi varlık toplumsal ilerlemenin yararına sunulacak, ya da burjuva-feodal kültürün gerektirdiği gibi varlığa benlik kısıyla değer biçilecek. Birincisinin kendine has özellikleri vardır. Özellikle her biri, devrimin ihtiyaçlarından başkası değildir. İkincisinin de kendine özgü özellikleri vardır. Bunlar ise mevcut düzenin ayakta kalmasının gerektirdiklerinden başkası değildir. Birincisi sınıf mücadelesi eksensizdir, toplumsaldır, halkın kurtuluş güzergahının yörüngesindedir. İkincisi de, burjuvazinin illendirmek istediğinin aksine, sınıf mücadelesi eksensizdir, ancak bireyseldir, halkı kurtuluş güzergahından sapıtmanın yörüngesindedir. Birincisi sınıf mücadelesinde halkın lehine başarı elde etmenin teminatıdır, toplumun ekonomik-politik yararlarını saracak merhemdir. İkincisi ise sınıf mücadelesinde bir avuç sömürücülerin lehine hareket ederek halkın yenilgilerde boğuşmasının çanını çalmaktır, toplumun ekonomik-politik yararlarının varlığını sürdürmeye yarayacak virüstür. Özcesi, birincisi emeğin toplumsallaştırılmasına dair verilen mücadeleden iken, ikincisi, bu mücadele sonucunda yaratılan değerlerin özelleştirilmesine dair verilen naffle, ancak devrim cephesinde ona karşı yeterli ideolojik mücadele verilmediği takdirde bir o kadar da küçümsemeyecek düzeyde etkili olabilecek çabasının olduğu.

Sınıf mücadelesinin olduğu her yerde, yani yer kürrenin insanlarla kaplı olan her alanında bu iki duruşun çatışmasına

şahitlik yapmak mümkündür. Nedir ki örgütlü proletaryanın örgütlü burjuvaziye çatıştığı noktada bu daha da belirginleşmektedir. Türkiye Devrimci Hareketinin tarihsel akışında, değişim-dönüşüm yasasına uygun olarak bu çelişkinin her hangi bir yönünde yer alırken, belirli bir aşamadan itibaren (ya politik olarak devrimin lehine bilinçte ve duruşta nitel bir sıçrama, ya da burjuva-feodal iktidarın lehine bilinçte ve duruşta erozyon ve çöküş aşamasında) diğer yönüne demirleyenleri görebilmekteyiz. Yetmişli yıllarda TDH'nin safalarında üretilen nice ezgiler dinlendiğinde, aynı ideolojik kaynaktan gidasını almayanların aynı müziği kullanıp üzerinde savunduğu görüşlere uygun sözler ekleyerek kitlelere sundukları fark edilir. Aynı görüşleri paylaşan dönemin sanat emekçileri açısından ise ek bir belirginlikten bahsetmek mümkündür.

Öyle ki; devrimci kültürün doğal kriterleri arasında yer alan emeğin paylaşımı, değer in üretimi ve kolektif mal edilmesine uygun olarak şiirler, onu en kısa sürede işleyip kitlelere sunabilecek olana verilir. Hiç bir bireysel çıkarın gözetilmediği yerde, yani devrimci kültürün egemen olduğu yerde, birinin ürettiği müziğin yoldaşı tarafından çalınması, hatta ve hatta aynı ideolojik kaynaktan beslenmeyen ancak devrim cephesinde yer alan biri tarafından eğiltilirip sunulmasını tartışma konusu yapmak abesle iştigaldir. Çünkü özel emek toplumsal ilerleyişe adanmıştır. Özel emek, toplumsal çıkar uğruna kolektif değer in dışında açılanamayacak, bizzat onun bir parçası olarak sunulmaktadır. Nicel emek, ken-

di niteliğini ancak değerle açıklayabilir. Değer, emeğin aksine kolektife ait olduğundan dolaydır ki devrimci kültürden bahsedileceği yerde özelleştirilmesi düşünülemez. Zira devrimci kültürden bahsedildiği yerde değer in özelleştirilebileceğini düşünen, devrimci bir düşünce değil; olsa olsa, devrim cephesinde politik ve kültürel erozyona uğramış ve nihayetinde burjuva karakterine ait bir düşünce olabilir. Nitekim yetmişli yıllarda, değer in özelleştirilmesi olgusu, devrimci atmosferin yüksek olması karşılığında bastırılmıştı ki devrim cephesinde bu olgu yok denilecek nitelikteydi.

Özellikle 12 Eylül'ün AFC silindiri hareketine geçtiğinden sonra yaşanan devrimci hareketteki nicel gerileme, örgütsel dağınıklık ve içe dönük politik tartışmalara koşut olarak, devrimci yapıların dışına çıkmış değer in özelleştirilmesi yanlıları, tabiri yerindeyse 'kitlele-

ce bir paradoks [paradoks: özel bir kesim tarafından tasdiklenmiş ancak genel mantığa aykırı bir düşüncedir; paradoks özünde bir çelişkidir] olarak yerini almaktadır. Bu etkili olmadığı anlamına gelmemektedir, ancak sadece bir paradokstur. Neticede, yetmişli yıllarda devrim cephesinde yok denilebilir nitelikte olan değer in özelleştirilmesi olgusu, (devrim cephesinde hala baskın olmasına rağmen) gözle görünür haldedir.

Bilinir ki, günümüzde devrimci değer denilen her şey, bir bireyin değil, bireyin üyesi olduğu halk kitlelerinin bizzat içinde yer alan diğer dava insanlarının (silah elde çatışan savaşıdan evin kapısını devrimcilere açık tutan yoksul köylüye, YÖK'e karşı mücadele eden öğrencilerin zindan cephesindeki mücadelenin sesini dışarıda temsil eden aileye, devrimin önder kurmayından halkın Demokratik Halk Devrimi'ne giden yolu tiyatral bir şekilde kitlelere sunan tiyatroya emekçilerine...) kolektif olarak yaratıkları ve halk kitlelerine devrimin gerçekleştirilmesi için armağan ettikleri mücadeleye eden her birey kendi katkılarıyla-sunabildikleriyle kavga da budur. Mücadelenin en ön safalarında yer alan ve/veya şehit düşen hiçbir devrim neferi halkın dışındaki insanlar değillerdir. Onların Türkiye'deki temel ve başlıca çelişkileri çözmek için can bedeli yürüttükleri mücadelenin kaynağında Halkın Birleşik Cephesi'nin potansiyel sınıf üyelerinin çıkarları vardır. Sınıf çelişkileri olmaksızın sınıf mücadelesinden bahsedilemeyeceğindedir ki, sınıf mücadelesinde bilinçli yerini alanlar saf tuttıkları sınıf uğruna çelişkiyi çözümenin gerekliliklerini yerine getirirler: savaşırlar. Sınıf çelişkilerinden bihaber -eksik ve yetersiz de olsa- böylesi mücadelede bilinçli bir şekilde yer alılabileceği olasılığı, uçan kuşun taşa çarpması olasılığı kadar mümkündür.

Mücadaleyi selamlamak, hiçbir bireysel çıkar gözetmeden müca-

deleyi sürdürenlerin hakkını veremektir. Keza şehit düşenleri selamlamak da hiçbir bireysel çıkar gözetmeden canlarını verdikleri davanın hakkını veremektir; hakkını vermekten anlaşılması gereken ise emeğin toplumsallaştırılmasına dair yürüttükleri kavga için yaratılan değerleri emeğin toplumsallaştırılmasında çıkarı olan sınıf ve tabakalara adamaktır. Özcesi, halk kitlelerine armağan etmektir. Nitekim bununla birlikte yapılan sadece ve sadece sınıf çelişkilerinden doğan mücadeleyi saf tutulan sınıfa çeşitli motiflerle yeni den sunmaktır. Ondan alınana "özel mülk" damgasını işleyerek değil, kendisine (halka) ait olan toplumsal kurtuluşun özel karakterlerini işleyerek tekrar ona teslim etmektir.

Değer in özelleştirilmesi, günümüzde bilinç bulanıklığının yeni süslü kavramı "post-modernizm" denilen karanlığa mahkum kültür politikasının (yani burjuva kültürün) salt yoldaşı olmakla yetinmeye-yip, onun en önemli direği, en etkili virüsüdür. Bunun panzehiri, çeşitli burjuva değerlerdir. Mutlaka devrim cephesinde mücadele eden her birey kendi katkılarıyla-sunabildikleriyle kavga da budur. Mücadelenin en ön safalarında yer alan ve/veya şehit düşen hiçbir devrim neferi halkın dışındaki insanlar değillerdir. Onların Türkiye'deki temel ve başlıca çelişkileri çözmek için can bedeli yürüttükleri mücadelenin kaynağında Halkın Birleşik Cephesi'nin potansiyel sınıf üyelerinin çıkarları vardır. Sınıf çelişkileri olmaksızın sınıf mücadelesinden bahsedilemeyeceğindedir ki, sınıf mücadelesinde bilinçli yerini alanlar saf tuttıkları sınıf uğruna çelişkiyi çözümenin gerekliliklerini yerine getirirler: savaşırlar. Sınıf çelişkilerinden bihaber -eksik ve yetersiz de olsa- böylesi mücadelede bilinçli bir şekilde yer alılabileceği olasılığı, uçan kuşun taşa çarpması olasılığı kadar mümkündür.

Sınıf savaşımında devrimci yayının önemi üzerine

Kitleleri örgütlemeye hiç kuşkusuz ki, yazınsal faaliyet önemlidir. Şüphesiz örgütleme faaliyeti salt yayın dağıtımıyla değil, yayın aracılığıyla propaganda yapabilmektir. **Ajıtasyon ve propagandadaki temel başarının kıstası da doğru bir politik şiarıdır.** Dolayısıyla sadece yayınlara dağıtarak örgütlenme faaliyetinin başarılı olamayacağı göz önünde bulundurulmalıdır, sürekli kitlelerin içerisinde olmanın önemi kavranabilir.

Sınıf savaşımında örgütlenme bilimiyle donanımlı devrimci teoriyi kuşanarak, devrimci pratiği güçlendirerek yaşanan sorunlara çözüm bulunabilir. Örgütlenme sorununa çözüm getirebilmek için bilimsel bir bakış açısını yakalamalıyız, bu olmadan güçlü ve sağlam örgütlenmeler yaratı-

lamaz, devrimci teori ile devrimci pratiği iç içe geçirmek zorundayız.

Örgütlenme sorununu çözmede etkili bir silah olan ajıtasyon ve propaganda, uygulamada ve hayata geçirme noktasında eksikliği olmazsa sorun kısmi anlamda çözümlü. Bu noktada ajıtasyon ve propaganda faaliyetini gerçekleştirme etkili bir güç olan araçlardan biri de devrimci yayın organlarıdır. Devrimci yayının sınıf savaşımında içerisinde kendisine biçilen rolü ve misyonu tartışılmaz derecede önemlidir. İtiraf edelim ki devrimci yayınları sahiplenme noktasında bir kavrayışsızlıktan bahsedebiliriz. Egemen sınıflara karşı bir hak olarak kazanılmış olduğumuz yayınlar önemli mevzilerdir. Egemen sınıfların bundan o kadar rahatsızlar ki her fırsatta kurumlara ve yayınlara cezalar, baskınlar, toplatmalar vb. sistemli saldırılar yapmaktadır.

Bizler işte bu noktada kısır kaldığımızı söyleyebiliriz. Çoğu kez yayınlara yönelik saldırıya uğradık ve bunu hissetmede geç kalmaktayız. Keza sahiplenme noktasında acil olarak giderilmesi gereken maddi sorunla sürekli karşı karşıya kalmaktayız ve bunu hissetmede geç kalmaktayız. Keza sahiplenme noktasında acil olarak giderilmesi gereken maddi sorunla sürekli karşı karşıya kalmaktayız ve bunu hissetmede geç kalmaktayız. Keza sahiplenme noktasında acil olarak giderilmesi gereken maddi sorunla sürekli karşı karşıya kalmaktayız ve bunu hissetmede geç kalmaktayız.

Bu noktada yürütülen çalışmalarda ajıtasyon ve propaganda tek noktada ele alınmalıdır. Dolayısıyla yapılan ve yapılacak faaliyetlerde **her ajıtasyon ve propaganda kendi içinde örgütlenme çizgisini taşımalıdır.** Devrimci yayınlar sadece kolektif bir

ajıtasyon ve propaganda aracı değil aynı zamanda örgütçüdür de, bunun için yayınların misyonu ve amacı iyi anlaşılmalı, esas ve tali ayrımlarıyla ele alınmalıdır.

Tabi ki yayınların nerede ve nasıl kullanılacağı önemli bir diğer noktadır. Devrimcilerin kullandıkları kitle iletişim araçlarına bakış açıları önemlidir, kullanılan araçların bilincine varılmalı ve önemli iyi kavranmalıdır. Devrimci yayına yaklaşımımız esasta ajıtasyon, propaganda ve örgütlenme aracı olarak algılanmalıdır. Hemen her kesimden bilinen, rutin kelimeleri, haberleri, yorumları vb. devrimci yayınlarda etkili bir araca dönüştürmeli ve burjuva basınından daha etkili bir araca dönüştürmeliyiz. Öyle ki bir ajıtasyon ve propaganda aracı zorunluluğu, her kesimden işçi, köylü, öğrenci vb. katmanların elinde günlük burjuva basınından farklı olarak ele alınmalıdır. Devrimci yayınlar ajıtasyon ve propagandada temel organlardan biriyse;

kitleleri bilinçlendirmede, örgütlemeye ve harekete geçirmede oynayacağı rol büyüktür, bunun için önemli ve vazgeçilmezlik taşımaktadır. Kitleler içerisinde yürütülen faaliyetlerde kitle tahlillerine göre hareket edilmesi ve o yönde ajıtasyon ve propaganda yapılmalıdır, bu Marksist bir bakış açısidir ve bu yaklaşımla hareket etmeliyiz. Eğer güçlü politik örgütlenmeler yaratılmıyorsa, sadece yayınlara güvenmek yeterli değildir. Tabi ki salt devrimci yayınlara mücadele ve örgütlenme biçimleri amaçlanamaz, sadece yayınlara güvenmek yeterli değildir. Tabi ki salt devrimci yayınlara mücadele ve örgütlenme biçimleri amaçlanamaz, sadece yayınlara güvenmek yeterli değildir. Tabi ki salt devrimci yayınlara mücadele ve örgütlenme biçimleri amaçlanamaz, sadece yayınlara güvenmek yeterli değildir.

(Bir YDG okuru)

Ustalardan mücadelemize ışık tutan sözler

"Kimi zaman devrimin birkaç ayı, yurttaşların eğitimini siyasi durgunluk dönemlerinin on ya da yirmi yıldan daha çabuk ve daha tam yapar. Devrimci sınıfın bilinçli liderlerinin görevi, bu eğitim çalışmasında, sınıfların başında bulunmak, onlara yeni hedeflerin önemini açıklamak, onları büyük nihai amacımız doğrultusunda ileri yürütmeye yönlendirmektir."

(Lenin)

"... kitlelerin kendi önderlerine duydukları gerçek hayranlık, onları pratiğin içinde tanımlarından kaynaklanır. Güven gerçek kavrayıştan doğar."

(Mao)

"Doğru bir politik çizgiye sahip olmak -bu elbette ilk ve en önemli meseledir. Fakat yine de yetersizdir. Doğru politik çizgi, ilan edilmek için değil, hayata geçirilmek için gereklidir. Ama onu hayata geçirmek için, partinin politik çizgisini alanayın, bu çizgiyi kendi çizgisi olarak benimseyen, bu çizgiyi hayata geçirmeye hazır, pratikte gerçekleştirilmeye hazır, bu çizginin sorumluluğunu alabilecek, savunabilecek, bu çizgi için mücadele edebilecek kadrolara, insanlara ihtiyaç vardır. Aksi halde doğru çizgi kâğıt üzerinde kalmaya tehlikesiyle karşı karşıya kalır."

(Stalin)

Merhaba,

Biz Gazi Mahallesi Şair Abay Kumanbay Lisesi **YDG ve SGD** olarak yeni bir eğitim döneminde okulumuzda yaşanan sorunlar, anti-demokratik uygulamalar vb. nedenlerden kaynaklı ortak hareket etmek ve yaşanan sorunlara karşı tek yumruk olmak için **Liseliler Birliği**ni kurduk. LÖB kurulması aşamasında ve devamında yapılan toplantılar, YÖK karşıtı eylemlilik vb. çalışmaları ortak bir irade ile gerçekleştirdik.

Ancak son dönemde **SGD** faaliyetçilerinin LÖB çalışmalarını kendi politikalarını etkisinde yürütmüş olmaları, bu ortak iradeyi yıpratmıştır. Aynı zamanda LÖB adına bizlerin haberi olmadan çeşitli kararlar alıp, bunları LÖB kararı olarak lanse etmişlerdir.

Örneğin Özgür Gençlik Kasım ayı sayısında okulumuzdaki LÖB'e ilişkin haberde Liseli Gençlik Kardeşlik Saflarına Haf-tası düzenlenmesi ve buna ilişkin bir toplantı alınması, tüm bunların kolektif bir iradenin kararı sonucu oluşan LÖB kararı gibi gösterilmesi ve tüm bunların YDG'lilerden habersiz yapılması, YDG iradesini görmezden gelmek ve devrimci kültür ile bağdaşmamaktadır.

Yalnız bunlarla da kalmayıp LÖB'in kurultay çalışması başlatılıp, buna ilişkin okul öğrencilerinden para toplanıp bildiri ve pankart çalışmaları yapılarak kurultay gerçekleştirilmiştir.

Bu durumlara ilişkin duruma müdahale etmek anlamında bu anlayıştan arkadaşlarla birkaç kez görüşme yapmak istememize rağmen çağrılarımıza cevap vermemişlerdir.

Bu faaliyetin LÖB adıyla ortak iradenin bir öznesi olarak biz YDG'lilerden gizlenerek yapılmış olmasının doğru görünmekle beraber yapılan davranışın devrimci kültürle bağdaşmadığını düşünüyorum.

(Gazi Mahallesi YDG okurları)

Drina Köprüsü. Saraybosna yakınlarında Sırbistan ile Bosna-Hersek sınırını oluşturan Drina Irmağı üzerinde Vişegrad kasabasında, çevre köylerden Skoloviç'te doğmuş olan ve sonrasında devşirilerek Osmanlı'da sadrazamlığa kadar yükselmiş Sokullu Mehmet Paşa tarafından yaptırılmış köprüdür. Romanın yazarı **İvo Andrić** de çocukluğunu ve delikanlılığının önemli bir bölümünü Drina Köprüsü'nün bulunduğu Vişegrad kasabasında geçirmiştir. Yazar bu romanında, Hıristiyan, Müslüman ve Yahudilerin beraber yaşadığı köprüsüyle ünlü ve yaşam biçimiyle insanlarını bu köprü-nün şekillendirdiği kasabanın, köprü-nün inşaat zamanlarından (köprü 1571'de bitmiş) I. Dünya Savaşı sonlarında Avusturya-Macaristan'ın köprü-yü dinamitleyerek bölgeyi Sırlara bırakmasına dek yaklaşık 300 yıllık tarihini anlatıyor. Ve bu anlatımı yöredeki kuşaktan kuşağa, dilden dile anlatılmış masal ve öykülerle süsleyerek yapıyor.

Kitabın arka kapağında, ilk 2. Dünya Savaşı sonrası (1946) yayımlanmış olan kitabın 40-50 yıl sonra 1990'ların Yugoslavya'da iç savaşlar vesilesiyle yeniden güncellik kazandığı yorumundan "o topraklardaki durumu anlamak için okumak gerekir" anlamı çıksa da bu tam anlamıyla doğru değildir. Bölge

Drina Köprüsü

hakkında bilgilenmekte yardımcı olsa da bölgede yaşananlar Vişegrad'da yaşayanların gözünden işlenmiş ve bölgede yaşananların Vişegrad'da etkileri anlatılmıştır. Ve Vişegrad çevresinden farklıdır. Vişegrad'a köprü'nün şekil-

lendirdiği bir yaşam ve insanlar vardır. Herhalde buna en iyi örnek, kitapta geçen bir haydutun yerine geçecek olan oğluna vereceği öğüt

Hak verilmez alınır!

Bugün hükümette bulunan AKP ve kendi dönemleri içerisinde hükümet olan tüm faşist partiler emperyalist efendilerine sadık kalarak, hizmette kusur etmemek için her zaman emekçi halk yığınları üzerinde katliamlar ve işkenceler gerçekleştirmişlerdir. Kimi zaman bu saldırıları politikalarını açık şekilde yaparken kimi zaman da sessiz sedasız çıkmış oldukları yasalarla emekçi halk yığınlarını sefalete mahkûm etmişlerdir. Bu yasalardan biri de SSGSS Yasa Tasarısı'dır.

Bir sosyal hukuk devleti, o topraklarda yaşayan tüm halkın ayrımcılık yapmadan **eğitim, sağlık ve konut** sorununu gidermekle yükümlüdür. Günümüz devlet yapısında bunun tersi görülmekte; eğitim, sağlık ve evsiz bir yaşam

emekçi halka sunulmaktadır.

Daha önce de hastane kapılarında insanlar parası olmadıkları için ölüyorlardı; bugün yapılmaz sadece bu durumun yasalastırılmasıdır. Hastaneler bir sağlık kuruluşu olmaktan çıkıp, bir para merkezi olacaktır. Bu yasaya ilişkin Gazi Mahallesi İK okurları olarak bir diğ hekimle kısa bir röportaj yaptık.

- Bir hekim olarak SSGSS Yasa Tasarısı'nı destekliyor musunuz ve neler düşünüyorsunuz?

- Böyle bir yasa tasarısını desteklemek elbette mümkün değildir. Desteklemiyorum, çünkü halkın sağlık hizmetlerinden yararlanmasını kısıtlayan engelleyen bir yasa tasarısıdır.

- SSGSS yasının halka yan-

şması nasıl olacak sizce?

- Başlıklar halinde gidersek; Temel teminat paketi: Aşgari sağlık hizmeti demektir. Bu kabul edilmez, çünkü halka ciddi zararlar veren bir yasadır. Sağlık sektörü özelleştirildiği için parası olmayan, sağlık hizmeti alamayacak duruma gelecektir.

Daha önceki sağlık hizmetinde koruyucu hekimlik yapıldı. Hasta öncelikle Sağlık Ocağı'na gider şikayeti bildirir, ön tedavi görür ve gerekli görülürse, diğer tedavi merkezlerine yönlendirilir. Artık Sağlık Ocakları gibi yerler olmayacak bu yasayla. **Halkın sağlığını bu yasa sürdürmesini istemeyenler, bu sağlık ocaklarını kaldıracaklar.** Emeklilik yaşı 65, prim gün sayısı 9.000'e çıkarılıyor. Aylık geliri 140 YTL'den yüksek olan bütün halk genel sağlık sigortası primini kendileri ödeyecek. Bütün sağlık hizmetleri paralı olacak.

Bu nasıl bir vicdandır ki halka böyle bir yasa tasarısı sunuluyor.

-Bu yasalara ilişkin sizce neler yapılabilir?

-Bu yasa tasarısının Meclis'te kabul görmemesi ve halka bela olmaması için kampanyalar başlatılmalı ve birleşerek bir mücadele verilmeli.

Evet sağlıklı dostumuz böyle diyor ve meseleyi vicdansızlık olarak görüyor; biz "vicdanı olmayanlardan vicdan beklemek doğru olmaz" diye düşünerek, tüm halkımızı kendi gelecekları için mücadeleye çağırıyor ve hakların verilmeyeceğini ancak zor yoluyla alınacağını söylüyoruz. Tıpkı THY Hava-ış grevinde kazanılan haklar gibi, TELEKOM işçilerinin onurlu mücadelesiyle kazanılan haklar gibi...

(Gazi Mahallesi'nden İK okurları)

Merhaba

Hayata geldiğimiz ilk anda anne kokusunu, sıcaklığını hissediyoruz. Da-ha bebek çağlarında ilk telaffuz edilen kelime **anne** olur. Neden insanoğlu hiç sormaz bu soruyu kendine? Bebeğini aylarca karında taşıyan anne, onu sevgiyle besler. Bebek ilk anne karında hissetmeye başlar her şeyi bebeğin doğumuyla annede de yeniden doğma hissi belirir. Ona kimseye vermediği tertemiz, sımsıcak, bir o kadar da merhametli, direnci, yüre-

ği kadar asi ve asla tükenmeyecek umutlar verir. O artık doğmuştur. Aylarca karında taşıdığı can, artık karşısında olanca masumluğuyla durmaktadır. Anne ona her bakışında kendini görmektedir. Bu masum, çaresiz çocuğu nasıl koruyabiliriz? Bu sorularıyla yıllar geçip gider. Bir bakarsın çocuğun büyümüştür artık.

Annenin saçlarında akları, yüzünde çizgileri artmıştır. Artık bedeninin ağır işleyişle karşılaşsın. Ama hala aklın o büyüyen kendi başına hayatı-

nı sürdürebilecek duruma gelen çocuğundur. Hala ilk günkü gibi üstüne titrersin. Ama ne çare ki yıllarca emeğini, sevgini, onun yoluna ömrünü harcadığın çocuğun sana umdu-ğün sevgiyi vermemekle birlikte artık senden kaçmaya başlamıştır. O emek veren nasırlı ellerin çocuğunun elini tutamadığı, saçını okşayamadığı için kahrolursun. Böyle olacağına keşke ellerim kırılıydı düşüncesi iyice yerleşir beynine

Dünyanın her yerini gezip gör-

sen yeni insanlar tanısan, sevsen sevilsen bile hiç kimse bir annenin verdiği sevgiyi veremez sana. Hissettiğin tüm duygulara aldığın tüm kokular da o saf, emek kokan annenin kokusunu bulamazsın.

Bizler hastalandığımızda günlerce yanı başımızda hiç uyumadan bekleyen annemiz değil midir? Ama artık yaşlanmıştır. Annemiz çaresiz duruma gelmiştir. Hastadır fakat yanı başında ne bekleyen bir eşi ne de o hiç kimseye vermediği sımsıcak tertemiz

sevgisini verdiği çocuğu vardır. Bu durum onun ağrıya gider. Ağrıya giden yaşlılığı değil çaresizliği değil, öle-meye düşüncesi değil onun ağrıya giden aklının ve beyninin kabullenmediği tek şey çocuğunun yanında olmayışıdır. Her şeye rağmen o benim canım, kanım, çocuğumdur der, başını öne eğmeden. O utanacak ve kendisini utandıracak hiçbir şey yapmamıştır

Şimdi biz gençler nerdeyiz? Babalarımızın annelerimizin sömürülen

emeğinin hesabını sormak yerine; caddelerde, sokaklarda, kahvelerde, eğlence, yerlerinde, sömürülen emeği harcamaktayız. Bir yandan emeği sömürülürken diğer yandan sevgisi güveni çocuğu tarafından sömürülüyor. O elleri, emek ve hasret kokan annelerin değerini, kıymetini bilelelim! Emeğine, saygı sevgisine sevgi katalım ama asla yalnız bırakmayalım! Tüm annelerin emek kokan ellerini saygı ve sevgiyle öpüyoruz.

(Gazi'den bir İK okuru)

Sadece parası olana değil, herkese sağlık ve güvenli gelecek!

devrimci kurumun yer aldığı **Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu**, gerek merkezi gerekse bölgesel eylemlerle, yasaya karşı kitlesel bir hareket yaratma ve de halkı bu yönlü bilinçlendirme çabalarını sürdürüyor.

Herkese sağlık güvenli gelecek istiyoruz!
Partizan'ın da içinde yer aldığı Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu Kadıköy İskele Meydanı'nda bir basın açıklaması yaptı.

13 Ocak Pazar günü saat 13.00'te Kadıköy Altı Yol Boğa heykeli önünde bir araya gelen kitle buradan kortej oluşturarak İskele Meydanı'na yürümek istedi ancak polis barikatı ile karşılaştı. Polis, kitlenin önünü keserek yürütmesine izin vermedi. Bunun üzerine kitle karşı içinden yürüyerek İskele Meydanı'na ulaştı. Polislin ablukasından dolayı birkaç kol halinde iskele meydanına gelebilen kitle "**Herkese sağlık güvenli gelecek**", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz", "**Genel grev genel direniş**" sloganlarını haykırdı. Eylemde İstanbul Tabip Odası Yönetim Kurulu Üyesi **Nazmi**

devrimci kurumun yer aldığı **Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu**, gerek merkezi gerekse bölgesel eylemlerle, yasaya karşı kitlesel bir hareket yaratma ve de halkı bu yönlü bilinçlendirme çabalarını sürdürüyor.

Sadece parası olana değil, herkese sağlık ve güvenli gelecek!

devrimci kurumun yer aldığı **Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu**, gerek merkezi gerekse bölgesel eylemlerle, yasaya karşı kitlesel bir hareket yaratma ve de halkı bu yönlü bilinçlendirme çabalarını sürdürüyor.

Herkese sağlık güvenli gelecek istiyoruz!

Partizan'ın da içinde yer aldığı Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu Kadıköy İskele Meydanı'nda bir basın açıklaması yaptı.

13 Ocak Pazar günü saat 13.00'te Kadıköy Altı Yol Boğa heykeli önünde bir araya gelen kitle buradan kortej oluşturarak İskele Meydanı'na yürümek istedi ancak polis barikatı ile karşılaştı. Polis, kitlenin önünü keserek yürütmesine izin vermedi. Bunun üzerine kitle karşı içinden yürüyerek İskele Meydanı'na ulaştı. Polislin ablukasından dolayı birkaç kol halinde iskele meydanına gelebilen kitle "**Herkese sağlık güvenli gelecek**", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz", "**Genel grev genel direniş**" sloganlarını haykırdı. Eylemde İstanbul Tabip Odası Yönetim Kurulu Üyesi **Nazmi**

Algan, Platform adına basın açıklamasını okudu.

Devrimci kurumların hazırlıklı geldiği dikkat çekerken Tuzla deri sanayinde direnişte olan Demtaş işçileri de "Birlik mücadele zafer" sloganlarını haykırdı. Eyleme katılan kitlenin oldukça canlı olduğu gözlemlendi.

Yasa karşıtları yerelerde de sokaktaydı

Sosyal güvenlik saldırısına karşı oluşturulan merkezi platformun yerel ayakları da, yasa karşıtı çalışmalarını aralıksız olarak sürdürdü. Sokaklarda, hastane ve işyeri önlerinde, semt pazarlarında bir dizi eylem gerçekleştirilerek, sokaktaki insanlar yasaya ilgili bilgilendirilmeye çalışıldı.

Bu faaliyetler kapsamında, Aydınlı-Konaşlı, Tuzla, Gülsuyu, Gazi Mahallesi, İkitelli ve çok sayıda mahallede bildiri dağıtımları, basın açıklamaları vb. çalışmalar yürütüldü.

Bu çalışmalar kapsamında, Gülsuyu'nda iki gün boyunca ajitasyon konuşmaları eşliğinde bildiri dağıtımı yapıldı. Yine Tuzla, Şifa Mahallesi, Aydıntepe, İçmeler Köprüsü gibi yerlerde de, bildiri

dağıtımı ve kahvelerde konuşmalar yapılarak, halk bilinçlendirilmeye çalışıldı. 17 Ocak akşam saat 18:00 civarında ise, Tuzla Devlet Hastanesi önünden başlayarak, AKP Tuzla örgütüne kadar bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş boyunca yasaya ilgili bilgilendirme ve duyarlılık çağrısı içeren konuşmalar yapıldı. Halkın büyük bir ilgi gösterdiği yürüyüş, AKP önünde yapılan açıklamayla son buldu.

Platformun Kartal ayağı ise, Cevizli Tekel fabrikası ve civardaki fabrikalar, Kartal Devlet Hastanesi, Kartal Semt pazarı, Kartal Meydanı ve çevresinde yoğun bildiri dağıtımı yaparak, en geniş kesimleri bilinçlendirmeye ve yasaya karşı tepki örgütlemeye çalıştı.

Deri işçileri yasaya karşı alanlarda!

Verdikleri dişe diş mücadeleyle Türkiye işçi sınıfının mücadelesine örnek olan deri işçileri, **16 Ocak Çarşamba** günü gerçekleştirdikleri kitlesel basın açıklamasıyla, mücadele geleneklerine hala sahip çıktıklarını gösterdiler. Direnişlerinin 31. gününde olan DEMŞAŞ işçilerinin de, "**Yaşasın**

Demtaş direnişimiz" yazılı dövizlerle katıldığı basın açıklaması Deri Sanayii'nde bulunan Traktörler Duragında gerçekleştirildi.

Saat 12:00'den itibaren durağın yanındaki alanda toplanmaya başlayan işçilere, yemek paydosuna çıkan işçiler de katıldı.

Yapılan açıklamada tüm konuşmacılar ağırlıklı olarak SSGSS saldırısına değinirken, açıklamada ilk sözü Deri-İş Tuzla Şube Başkanı **Binali Tay** aldı. Tay, bugün işçi sınıfına dönük gerçekleştirilen saldırıların, emperyalizmin yer altı-yerüstü zenginliklerini talan etme amacının ürünü olduğunu vurguladı.

(Kartal)

Protestolar sürüyor...

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) Yasa Tasarısı birçok ilde yapılan açıklamalarla protesto edildi.

İstanbul

Türk-İş'e bağlı sendikaların üyeleri 15 Ocak günü Galatasaray Lisesi önünde toplandı. Yaklaşık bin kişinin katıldığı eylemde sendika üyeleri, sloganlar atarak Tramvay Duragi'na yürüdü.

Ankara

SES Genel Merkezi, Türkiye'nin çeşitli illerinden gelen üyelerinin de katılımıyla 12 Ocak 2008'de AKP'nin sağlık alanındaki uygulamalarını protesto amacıyla "Sağlıkta Yıkımı Durdurulmalı" sloganıyla Ankara Kurtuluş Parkı'nda bir araya geldi. Yüzlerce SES üyesi sloganlar atarak, Kürtçe, Türkçe ve Lazca şarkılar eşliğinde halay çekti. Daha sonra SES Genel Başkanı **Köksal Aydın**'in aralarında bulunduğu sağlık emekçileri giydikleri beyaz önlüklerle Sağlık Bakanlığı'na doğru yürüyüşe geçti. Yoğun polis yığınlarının yapıldığı yürüyüşün ardından, Sağlık Bakanlığı önünde basın açıklaması yapıldı

SSGSS gelmiş, DİSK'e ne!

DİSK, **TMMOB**, **KESK**, **BASK**, **TTB**, **TDB** ve **TEB** gibi kurumlar Ankara yürüyüşü düzenlediler.

15 Ocak Salı günü Haydarpaşa Garı'nda yapılan bir basın açıklaması ve kitlesel uğurlamayla başlayan yürüyüş boyunca, birçok il ve ilçede molarlar verilererek, buralardaki direnişler ziyaret edildi. İlk durak Gebze'deki Henkel fabrikası işçilerinin direnişi oldu. Buradan ayrılan kitle İzmir'e geldiğinde kalabalık bir kitle tarafından karşılandı ve İzmir Merkez Bankası'ndan İnsan Hakları Parkı'na kadar yürüdü. Yürüyüşü, Kocaeli Üniversitesi'ne bağlı işlet-

melerde çalışan **OLEYS** üyesi grevci işçiler de, grev önlükleri, dövizler ve sloganlarla katıldılar.

Kitle **17 Ocak'ta Ankara'da Kurtuluş Parkı**'nda bir araya geldi.

Sabahın erken saatlerinden itibaren Kurtuluş Parkı çevresinde yığınak yapan polis, Kolej kavşağına barikat kurarak grubun yürütmesine izin vermedi. Uzun süren pazarlıkların ardından barikat açıldı ve saat 14.00'te SSK İş Hani'ne kadar yürütmesine izin verildi. SSK İş Hani önünde **DİSK** Başkanı Süleyman Çelebi bir basın açıklaması yaptı.

Sarı sendikal anlayışın hakim olduğu

anlayışların önderlik etmesinden dolayı eylem sönük geçti. İstanbul'da devrimcilerin de içinde yer aldığı Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu'nun Ankara yürüyüşünün özellikle dışında bırakılması, yasa karşısındaki tavırlarının da özeti idi. Hiçbir direnişin görülmediği eylemde meclise yürümek için diretilmezken barikatın Kolej kavşağından Kızılay'a çekilmesi başarı olarak adlandırıldı. Eylem burada yapılan basın açıklamasının ardından sona erdi. Meclis yürüyüşüne izin verilmeyen kitle ise basın açıklamasının ardından dağıldı.

(Ankara)

Hrant için kardeşlik caddesi!

Bildiri dağıttı ve afiş astı. Hrant'ın adının yaşatılması amacıyla düzenlenen kampanyada afişler gerekçe gösterilerek birçok kişiye dava açıldı.

Topladıkları 3.000 imzayı Şişli Belediyesi'ne teslim etmek için 19 Ocak günü saat 13:30'da Belediye önüne gelen kitle "**Faşizme inat kardeşimsin Hrant**" sloganını haykırdı. Burada bir basın açıklaması yapan kitle mahallenin ülkemizin pek çok bölgesi gibi farklı kesimlerden oluşmuş bir mozaik olduğu ve kardeşçe yaşadığı dile getirildi. Açıklamadan sonra devrim ve demokrasi mücadelesinde toprağa düşenler için türküler seslendirildi.

Otobüslerle Şişli Camisi'ne gelen kitle pankartını açarak, Agos önüne alkış zılgıt ve sloganlarla yürüdü. Coşkulu ve kitlesel geçen eylem çevrede bulunan insanlardan alkışlarla destek gördü. (İstanbul)

Akharık Hrant

Hrant Dink için binler Ankara sokaklarında alanları doldurdu. Atatürk Bulvarı Birgün gazetesi önünde toplanan kitle "**Faşizme inat kardeşimsin Hrant**" sloganıyla öfkelerini dile getirdi. Saat 15.00'de Birgün gazetesini eylemi organize eden kurumlardan oluşturulan bir heyetin ziyaretinin ardından 15.15'de kitle Yüksel Caddesi'ne doğru yürü-

yüşe geçti. Meşrutiyet Caddesi'nin trafiğe kapatılması Yüksel Caddesi'ne doğru yapılan yürüyüş esasında ara ara gergin anlar yaşandı, çevik kuvvet polislerinin kıskırtmalarıyla ve birkaç sivil faşist sözünü saldırganlığı gerilen ortam olay çıkmadan yatıştırıldı. Kitlenin Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde toplanmasıyla anma etkinliğine baş-

landı. Saygı duruşuyla başlayan anma kurumları adına **Mehmet Özer**'in açıklamayı okumasıyla devam etti.

Açıklamanın ardından gazeteci **Can Dündar** ve ardından da ÇGD adına **Ahmet Akbay** ve daha sonra **Temel Demirer** söz aldı. Yapılan açıklamaların ardından okunan şiirler ve **Grup Kibele**'nin verdiği müzik dinletisiyle devam etti. Anma Hrant Dink için hazırlanan sinevizyon gösteriminin ardından sona erdi. (Ankara)

Su çatlağını buldu...

sap verecek sloganları atıldı. Anmada bir konuşma yapan Hrant'ın eşi **Rakel** "**devletimin adaleti ne yaptı**" diye sordu. Hrant Agos önünde yolu demir parmaklıklarla ikiye ayırarak kitlesel buluşmasını engelledi. Polislin bu tavrına karşı kitlenin içinde devrimci, ilerici kurumlar parmaklıklar devirdi. Polisle yaşanan arbededen sonra yol boyunca bütün parmaklıklar kaldırıldı. Anmanın sona ermesinden sonra Taksim'e doğru yürüyüş kitle yol boyunca sloganlarla Dink'in öldürülmesini kınadı. Ermeni soykırımını kınayan kitle "**Faşizme inat kardeşimsin Hrant**" sloganı ile, yükseltilmeye çalışılan ırkçılığa şovenizme karşı anlamlı bir yanıt vermiş oldu.

İstiklal Caddesi boyunca yürüyüş kitle **Ödadukule**'nin yanından geçerken faşist kızıl elmacı İşçi Partililer ile karşılaştı. Kitle, işçi partililerin etkinlik için hazırladığı panoları devirdi faşistleri cezalandırdı. Faşistlerin içeri kaçması üzerine kitle "**Faşizme karşı omuz omuza**" sloganları ile yürüyüşe devam etti. Kitle, Kumbarcabaşı yoluca geldiğinde buradaki bulunan MHP binasının camlarını in-

mezarını çiçeklerle süsledi. Yapılan dini törenin ardından şiirler okundu.

BURSA

116 kişinin imzasının bulunduğu "**Barış ve Adalet Dostları**" tarafından düzenlenen Hrant anması **Heykel**'de Kent Müzesinin önündeki alanda yapıldı. Birçok devrimci, demokratik, yurtsever, siyasi parti, sendika, dernek vb. katılım sağladığı anma, saygı duruşu ile başladı. Ardından **Rüstem Arıcı** basın metnini okudu. Açıklamanın ardından, **Günyüzü Kadın Kooperatifi** üyelerinin oluşturduğu müzik topluluğu, Hrant Dink anısına, Anadolu'nun çeşitli dillerinde türküler seslendirdiler. Kitle alkış ve sloganlarla anmaya son verdi.

FRANKFURT

Hrant Dink'in birinci ölüm yıldönümü nedeniyle Avrupa'da da çeşitli etkinlikler, anma ve eylemler gerçekleştirildi. Bunlardan bir tanesi de **Frankfurt**'ta yapıldı. Cuma günü **18 Ocak 2008**'de bir panel yapıldı. Paneye DEKÖP-A adına **Özkan Temur**, DTP Milletvekili grubundan **Selahattin Demirtaş**, Hrant Dink'in avukatı **Erdal Doğan**, AGOS gazetesinin yazarı **Rober Koptaş** katıldı. Açılış yapıldıktan önce demokrasi ve özgürlük için mücadelede şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Paneli düzenleyen **Frankfurt Dernekler Platformu**, **MAF-DAD**, **DEKÖP-A**, **Medico Enternasyonal**'di.

DEKÖP-A adına konuşan Özkan Temur "neden Hrant öldürüldü? Çünkü o, bir Ermeniydi ama her şeyden önce bir aydındı, kararlılıkta ışıktı" dedi ve son zamanlarda yapılan baskılardan söz etti.

Konuşmalar bittikten sonra kısa bir ara verildi. Aradan sonra soru cevap bölümüne geçti. Sorular cevaplandıktan sonra panel alkışlarla bitirildi.

Mezarı başında anıldı!

20 Ocak Pazar günü öğlen saatlerinde Zeytinburnu'nda bulunan Balıkcı Ermeni mezarlığına gelen kitle Dink'in